Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cistercien[sis] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Advents- und Weihnachtszeit

urn:nbn:de:bsz:31-40615

Visual Library

Incipit breuiarũ ad vſum
Ciſterciẽ. ordinis. Sabba-
to ante p̄umã dñicã aduẽt⁹
dñi. Ad veſ. ſuper pos. añ.
Cuſtodit. p̄s. Confiteantur.
&c. niſi eſſet feſ. xij. lc. tũc eni
ãe. de feſto. vſq; ad cp̄. dice-
rẽt cũ cõmemo. ipſi⁹ feſti. q̃d
etiam obſeruatur in ceteris
dñicis aduentus: & aliis p̄ui-
uilegiatis. Capitulum.
23. Ecce dies veniũt
dicit dñs: & ſuſci-
tabo dauid ger-
men iuſtum: & re-
gnabit rex et ſa-
piens erit: & faciet iudicium
& iuſticiã in terra. ℟. Miſſus
eſt gabriel. ℣. Aue maria. hy⁹.
Deus creator. ℣. Rorate celi
deſup: & nubes pluãt iuſtũ Ape-
riatur terra & germinet ſaluato
rẽ. Ad magt. ã. Ecce nomẽ dñi
venit de longinquo: & claritas
eius replet orbẽ terrarũ. j. Col.
Excita dñe q̃s potẽtiã
tuã & veni: vt ab iminẽ
tib⁹ p̄ctõrũ nr̃orũ p̄iculis: te
mereamur p̄tegẽte eripi: te
liberãte ſaluari. Qui vi. Ad
cõple. hy⁹. Quẽ ter. Inuita.
Ecce venit rex Occurram⁹ ob-
uiã ſalutari nr̃o. Gñaliter ad
pſalteriũ recurrat in his q̃
deſunt i toto dñicali ac feria
li officio. p̄s. Venite. hymn⁹.
Eterne rerũ. In j. noct. ã.
Dñe in virtute tua. &c. p̄s. Ip-
ſum. ℣. Ex ſiõ ſpecies decoris
eius. De⁹ nr̃ manifeſte veniet.
Incipit eſaias p̄phã. L. j.
Viſio eſaie filij amos:
quã vidit ſup iudã et
hierl'm i dieb⁹ ozie, ioathan,
achaz, ezechie regum iuda.
Audite celi: et aurib⁹ p̄cipe
terra: qm̃ dñs locut⁹ eſt. Fi-
lios enutriui & exaltaui: ipſi
aũt ſpreuerũt me. Cognouit
bos poſſeſſorẽ ſuũ: & aſinus
preſepe dñi ſui. Iſrl' vero non
cognouit me: ppl's me⁹ non
intellexit. Tu aũt dñe miſe-
rere nr̃i. Sic dr̃ i fine cuiuſli
bet lctõis. ℟. Aſpiciẽs a lõge
ecce video dei potentiã venien-
tẽ: & nebulã totã terrã tegentẽ.
Ite obuiã ei & dicite: Nũcia no-
bis ſi tu es ipſe, Qui regnatur⁹
es in ppl'o iſrl'. ℣. Quiq; terrige pſalm.
ne & filij hoim ſimul in vnum di- 48.
ues & pauper. Ite. ℣. Qui regis pſalm.
iſrl' intẽde: q̃ deducis velut ouẽ 76.
ioſeph: q̃ ſedes ſup cherubim.
Nũcia. ℣. Excita dñe potẽtiam eodem.
tuã & veni: vt ſaluos facias nos.
Qui reg. Hoc ℟. q̃d in dñica
p̄uatꝫ dieb⁹ repetet cũ ſo-
lo verſu cantabit. L. ij.
Vę gẽti peccatrici po- eſa. I.
pulo graui iniq̃tate &
ſemini neq;, filiis ſceleratis
Dereliquerũt dñm: blaſphe
mauerũt ſctm̃ iſrl'. Abaliena-
ti ſunt retrorſum. Sup quo
percutiã vos vltra addẽtes
p̄uaricationẽ. Oẽ caput lan
guidũ & oẽ cor merẽs. A plã
ta pedꝫ vſq; ad v'ticẽ, nõ eſt
in eo ſanitas. Vuln⁹, & liuor
& plaga tumẽs nõ eſt circũli
gata nec curata medicamie
neq; fota oleo. ℟. Aſpiciebã i
viſu noctis & ecce i nubib⁹ celi fi-
li⁹ hoĩs venit. Et datũ ẽ ei regnũ
& honor: & ois ppl's trib⁹ & lingue

dan.3. ſeruiēt ei. ℣. Poteſtas eiꝰ ptās
7.4. eterna q̄ nō auferet: ⁊ regnū eiꝰ
mic. 4 qđ nō corrūpetur. Et. Lec.iij.
luc.I. TErra vr̄a deſerta, ciui
eſa.I. tates vr̄e ſuccēſe igni
regionē veſtrā coram vobis
alieni deuorāt: ⁊ deſolabit ſi
cut ī vaſtitate hoſtili. Et de=
relinq̄tur filia ſiō vt vmbra=
culū in vinea: ⁊ ſicut tuguriū
ī cucumerario: ſicut ciuitas
rom. 9. q̄ vaſtat. Niſi dñs exercituū
gen. 19 reliquiſſet nobis ſemē, quaſi
ſodoma fuiſſemus: et quaſi
gomorra ſimiles eſſemꝰ. ℟.
luc.I. Miſſus eſt gabriel āgelꝰ ad ma
riā virginē deſpōſatam ioſeph
nuncians ei verbū, ⁊ expaueſcit
virgo de lumine: ne timeas ma
ria inueniſti gratiā apud dñm.
Ecce cōcipies ⁊ paries: ⁊ voca=
bit altiſſimi filiꝰ. ℣. Aue maria
gr̄a plena dñs tecū. Ecce. L.iiij.
eſaie.I. AUdite v̄bū dñi prici=
ier.6. pes ſodomoꝝ: pcipite
am.5. auribus legem dei nr̄i ppl̄s
gomorre. Quo mihi multi=
tudinē victimaꝝ veſtraꝝ di=
cit dñs: Plenus ſum. Holo=
cauſta arietū ⁊ adipē pigui=
um ⁊ ſanguinē vituloꝝ et a=
gnorū ⁊ hircorū nolui. Cum
veniretis ante ꝯſpectū meū
q̄s q̄ſiuit hec de maībꝰ vr̄is
vt ābularetis ī atriis meis:
Ne afferatis vltra ſacrificiū
fruſtra. Incēſum abomina=
tio eſt mihi. Neomeniam et
ſabbatū ⁊ feſtiuitates alias
non ferā. Iniq̄ ſunt cetꝰ vr̄i.
Kalēdas vr̄as ⁊ ſolēnitates
vr̄as odiuit aīa mea: facta
ſūt mihi moleſta. ℟. Aue ma=

ria gr̄a plena dñs tecū. Spūſſan
ctus ſuperueniet ī te: ⁊ virtꝰ altiſſi
mi obumbrabit tibi: qđ eñi ex te
naſcet ſctm̄: vocabitur filiꝰ dei.
℣. Quō fiet iſtđ qm̄ virū non co= eode
gnoſco: ⁊ reſpōdēs angelus di=
xit ei. Spi. ¶ In.ij.noctur.ā.
Dñs defen. ⁊c. p̄. Dñs il. ⁊c. ℣.
Egredietur dñs de loco ſuo. Ue eſa.
niet vt ſaluet populū ſuū. L.v.
LAboraui ſuſtinēs. Et eſa.
cū extēderitis manus
vr̄as, auertā oculos meos a
vobis. Et cū multiplicaueri
tis orationē, nō exaudiam.
Manꝰ veſtre ſanguine ple= eſa.
ne ſunt. Lauamini, mundi e= I.pe
ſtote, auferte malum cogita=
tionū veſtrarum ab oculis
meis. Quieſcite agere per=
uerſe: diſcite bn̄facere. Que
rite iudiciū. Subuenite op=
preſſo: iudicate pupillo: de=
fendite viduā: ⁊ venite ⁊ ar=
guite mē dicit dñs. ℟. Sal= phil
uatorē expectamus dñm ieſum
chriſtū. Qui reformabit corpꝰ
humilitatis nr̄e cōfiguratū cor=
pori claritatis ſue. ℣. Sobrie ⁊ titū
iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſecu
lo expectantes beatam ſpem et
aduentū glorie magni dei. Qui
reformabit. Lectio.vj.
SI fuerint pctā vr̄a vt eſa.I
coccinū, quaſi nix de=
albabunt: ⁊ ſi fuerint rubra
quaſi vermiculus, velut lana
alba erūt. Si volueritꝭ ⁊ au
dieritis me: bona terre cōe=
detis. Qđ ſi nolueritis ⁊ me
ad iracundiā puocaueritis,
gladiꝰ deuorabit vos: q: os
dñi locutū eſt. ℟. Audite ver= ier.3

bum dñi gentes, ⁊ annunciate
illud in finibus terre: et in inſu=
lis que procul ſunt dicite, Sal=
uator noſter adueniet. ℣. Annũ
ciate ⁊ auditum facite: loquimi
ni ⁊ clamate. Sal. Lectio. vij.
a.1. QUomõ facta eſt mere=
trix ciuitas fidel;: ple=
na iudicij? Juſticia habita=
uit in ea: nunc autẽ homici=
de. Argẽtũ tuũ ꝟſum ẽ i ſco
riã. Uinũ tuũ mixtũ eſt aq̃.
a.7. ℟. Ecce ꝟgo ꝯcipiet ⁊ pariet fi=
liũ dicit dñs: ⁊ vocabitur nomẽ
eiꝰ Admirabilis deus fortis. ℣.
a.9. Sup ſoliũ dauid ⁊ ſuper regnũ
eiꝰ ſedebit i eternũ. Ad. lc. viij.
a.1. PRincipes tui ĩfideles
ſocij furũ: oẽs diligũt
munera, ſequunt̃ retributio
e.5. nes. Pupillo nõ iudicant, et
cauſa vidue nõ ingredit̃ ad
illos. Propt̃ hoc ait dñs deꝰ
exercituũ fort; iſrl̃. Heu ego
cõſolabor ſup hoſtibus meis
⁊ vĩdicabor de iĩmicis meis
et ꝯuertã manũ meã ad te: ⁊
excoquã ad purũ ſcoriã tuã,
⁊ auferã oẽ ſtãnũ tuũ: ⁊ reſti=
tuã iudices tuos vt fuerunt
prius, ⁊ ꝯſiliarios tuos ſicut
antiq̃tus: poſt hec vocaber;
ciuitas iuſti, vrbs fidelis. ℟.
o.4. Obſecro dñe mitte quẽ miſſurꝰ
es: vide afflictionẽ ppl̃i tui. Si
cut locutꝰ es: veni ⁊ libera nos.
alm. ℣. Memẽto nr̃i dñe i bñplacito
5. populi tui, viſita nos i ſalutari
tuo. Sicut. Ad cãti. ã. All'a. iij
a.26 Lãt. Deꝰ miſere no. ℣. Egre
diet̃ dñs de loco ſancto ſuo. Ue=
niet vt ſaluet populũ ſuũ. lect.
ſancti euãgelij ſcdm marcũ.

INitium euangelij ieſu mar.1.
chr̃i filij dei: ſicut ſcri=
ptum eſt in eſaia propheta.
Ecce mitto angelũ meũ ãte mal.3.
faciẽ tuã, qui ꝑparabit viam
tuã ante te. Et rel. Omel.
eiuſdẽ ven. bede pbr̃i. L. ix.
COnferedũ ẽ hoc euã= in cap.
gelij marci p̃ricipiũ, 1.mar.
p̃ncipio matthei q̊ ait: Liber matt.1.
gñatiõis ieſu chr̃i filij dauid
filij abraham: atq; ex vtroq;
vnꝰ dñs nr̃ ieſus chr̃s dei et
hois filꝰ eſt intelligẽdꝰ. ℟.
Letẽtur celi ⁊ exultet t̃ra: iubi= p̃o. 95.
late mõtes laudẽ, q: dñs nr̃ ve=
niet. Et pauperũ ſuorũ miſere= eſaie.
bitur. ℣. Ecce dominator dñs 49.
cum virtute veniet. Et. Lec. x. p̃o. 71.
ET apte primꝰ euãgeli
ſta filiũ hois eũ, ſcdõ
filiũ dei noiat: vt a minoribꝰ
paulatĩ ad maiora ſenſus nr̃
exurgeret, ac ꝑ fidẽ ⁊ ſacra=
mẽta hũanitatis aſſũpte ad
agnitionẽ diuine et̃nitat; a=
ſcẽderet. ℟. Alieni nõ trãſibũt ioel.3.
ꝑ hierl̃m ãpliꝰ. Nã i illa die ſtil=
labũt mõtes dulcedinẽ, ⁊ colles
fluẽt lac ⁊ mel dicit dñs. ℣. Ego
veniã dicit dñs, ⁊ ſanabo cõtri=
tionem populi mei. Nã. lec. xi.
HUmane, qui humanam e=
rat gñationem deſcri=
pturus, a filio hoĩs cepit, da
uid videlicet ſiue abrahe, de
quorum ſtirpe ſubſtãtiã car=
nis aſſumpſit. ℟. Montes iſ= ezech.
rael ramos veſtros expãdite, ⁊ 36.
florete ⁊ fructꝰ facite. Prope eſt
vt veniat dies domini. ℣. Rora eſaie.
te celi deſuper, ⁊ nubes pluant 45.
iuſtũ: aperiatur terra ⁊ germi=

net ſaluatorem. Prope. L. xij
Apte is qui librũ ſuum
ab initio euãgelice p̃=
dicatiõis inchoabat, filium
magis dei appellare voluit
dñm nr̃m ieſum chriſtũ: quia
nimirũ ⁊ humane erat natu=
re, de ꝓgenie patriarcharũ
ſiue regũ veritatem carnis
ſuſcipe: ⁊ diuine fuit poten=
tie euangeliũ mundo predi=
care. Euangeliũ quippe, bo
nũ nũciũ dicit. Qd aũt me=
mat. 4. lius eſt nunciũ, q̃ penitẽtiã
agite: appropinq̃bit enim re
gnũ celorꝫ? Hoĩs itaqꝫ ẽ hu=
manit⁹ naſci, dei vero regni
celeſtꝫ ĩtroitũ penitẽtib⁹ p̃di
eſa. 35. care. ℟. Cõfortamini man⁹ fa=
tigate: ⁊ genua diſſoluta robora
mini: q̃ puſillo animo eſtis mẽte
cõualeſcite: me timete dicit dñs
q2 venio Dirũpere iugũ capti=
uitatis vr̃e. ℣. Ciuitas hierl'm
noli flere: q2 cito veniet ſal⁹ tua.
Dirũ. hy⁹. Te deum lauda.
Dñs vob. Initium ſancti
euangelij ſecundũ Marcũ.
mar. 1. Initium euangelij ieſu
matt. 3. chriſti filij dei: ſicut ſcri
ptum eſt in eſaia propheta.
mal. 3. Ecce mitto angelũ meũ an=
eſ. 40. te faciem tuã: qui prepara=
ioan. 1. bit viã tuã ante te. Vox cla=
luc. 3. mãtis in deſerto: parate viã
dñi, rectas facite ſemitas e=
ius. Fuit ioãnes in deſerto
baptizãs ⁊ p̃dicans baptiſ=
mũ penitentie in remiſſionẽ
mat. 3. pctõꝝ. Et egrediebat ad il=
lum oĩs iudee regio ⁊ hiero=
ſolymite vniuerſi: ⁊ baptiza=
bãt ab illo in iordane flumi=
ne confitentes pctã ſua. Et
erat ioannes veſtitus pilis
cameli: ⁊ zona pellicea cir= leui.
ca lumbos ei⁹: ⁊ locuſtas et mat.
mel ſylueſtre edebat, ⁊ p̃di= luc. 3
cabat dicens. Venit fortior ioan.
me poſt me: cuius nõ ſum di act.
gnus ꝓcũbẽs ſoluere corri= II. et
giã calceamentoꝝ ei⁹. Ego
baptizo vos aqua: ille vero
baptizabit vos ſpiritu ſctõ.
Amen. ℣. Te decet laus, te de
cet hymnus: tibi gloria deo p̃ri
⁊ filio cũ ſctõ ſpũ in ſcl'a ſclorũ
amen. Oremus. Coll'a. Exci
ta dñe. vrſ. In lau. ãn. All'a.
vij. ꝟ. Miſere mei: ⁊c. Cap.
Ecce venio cito, ⁊ mer= apo.
ces mea mecũ eſt: red=
dere vnicuiqꝫ ſm opera ſua.
℟. Veni ad liberãdũ nos Dñe pſal.
deus virtutũ. ℣. Et oſtẽde faciẽ 79.
tuã ⁊ ſalui erim⁹. Dñe de⁹. hy⁹.
Splẽdor paterne. ℣. Emitte eſa. 16.
agnũ dñe dñatorẽ terre De pe=
tra deſerti ad montem filie ſiõ.
Ad bñ⁹. ã. Spũſſctũs in te de= luc. 1.
ſcendet maria, ne timeas habe=
bis in vtõ filiũ dei, all'. viij. col.
Excita dñe q̃s. Ad. j. iij. ix.
ãn. All'a. iiij. Ad vj. ãn. All'a.
iij. Ad iij. Hymn⁹. Cõditor.
per totũ aduentum. Capm.
Fratres. Scientes q̃a rom. 13.
hora ẽ iã nos de ſom=
no ſurgere: nũc eñ propior
eſt noſtra ſalus q̃ cũ credi=
dimus. ℣. Timebũt gẽtes no= pſal.
mẽ tuũ dñe: Et oẽs reges terre 101.
gloriã tuã. Coll'. Excita dñe
q̃s. Ad. vj. cp̃. Ecce dies ve.
vrſ. in ſab. ℣. Memẽto nr̃i do= pſalm.
mine in beneplacito populi tui. 105.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Uiſita nos i ſalutari tuo. Col.
SUſcipiam⁹ dñe miam tuã i medio tẽpli tui: ⁊ reparationis noſtre vẽtura ſolennia congruis honoribus precedamus. Per.
Ad nonam. Capitulum.
23. IN diebusillis ſaluabit
37. iuda: ⁊ iſrael habitabit confidenter: ⁊ hoc eſt nomẽ quod vocabũt eũ dñs iuſtus
alm. noſter. ℣. Domine de⁹ virtutũ
9. cõuerte nos. Et oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erim⁹. Collecta.
COnſcientias nr̃as q̃s dñe viſitãdo purifica: vt veniẽs ieſus chriſt⁹ filius tuus dñs nr̃ paratã ſibi i nobis iueniat mãſionẽ. p eũdẽ.
Ad veſ. ã. Dixit d. p̃. Jp̃m. vij
alm. Cap̃. Fr̃es ſciẽ. ℟. Tu exurgẽs dñe, Miſereberis ſiõ. ℣. Qꝛ tẽp⁹ miſerẽdi ei⁹ qꝛ venit tẽp⁹. Miſe. hy⁹. De⁹ crea. ℣. Roꝛa=
I. te celi deſup. Ad mag. ã. Ne ti
7. meas maria iueniſti gr̃am apd dñm: ecce ꝯcipies ⁊ paries filiũ, all'. viij. Col. p totã heb. Excita dñe. Priuatꝫ dieb⁹ p aduẽ. Inuit. Regẽ vẽturũ dñꝫ Uenite adoꝛemus. hy⁹. Et̃ne. Añe ad noc. ⁊ ad veſp. vt in
alm. pſalt. ℣. Ex ſiõ ſpecies decoꝛis
9. ei⁹. Deus nr̃ manifeſte veniet.
Feria ſecunda. Lectio. j.
.2. UErbũ qd vidit eſaias fili⁹ amos ſup iudam ⁊
c. 4 hieruſalẽ. Et erit in nouiſſimis diebus p̃paratus mons dom⁹ domini in ꝟtice montium: ⁊ eleuabitur ſup colles, ⁊ fluẽt ad eũ omnes gẽtes. ℟. Aſpiciens. Lectio. ij.

Et ibũt ppli multi ⁊ dicẽt: eſa. 2.
venite, aſcẽdam⁹ ad mõtem mich.
dñi ⁊ ad domũ dei iacob, ⁊ 4.
docebit nos vias ſuas ⁊ ambulabim⁹ in ſemitis eius: qꝛ de ſiõ exibit lex, ⁊ verbũ dñi de hieruſalem. Lectio. iij.
Et iudicabit gẽtes ⁊ arguet eodẽ.
pplos multos, ⁊ ꝯflabũt gladios ſuos in vomeres, ⁊ lãceas ſuas in falces.
In. ij. noctur. ãn. iij. Cap̃.
SAluatoꝛẽ expectam⁹ phil. 3.
dñm nr̃m ieſum xp̃m q̃ reformabit coꝛp⁹ humilitatis noſtre ꝯfiguratũ coꝛpoꝛi
claritatis ſue. ℣. Egredietur eſ. 26.
dñs de loco ſctõ ſuo. ℟. Ueniet vt ſaluet populũ ſuum. Colla.
PRope eſto dñe oib⁹ expectãtib⁹ te inveritate: vt in aduentu filij tui dñi nr̃i placitis tibi actib⁹ preſentemur. Per eundẽ. Per
hebd. In lau. ã. In illa die ſtil iohe. 3.
labũt mõtes dulcedinẽ: ⁊ colles fluẽt lac ⁊ mel, all'a. viij. Cap̃. Fratres, ſciẽ. ⁊c. oib⁹ priuatis diebus p totũ aduẽ. ſꝫ dicatur in lau. ⁊ ad veſ. cap̃. ⁊ col. de p̃ced. do. excepto cp̃. Ecce venio. qd ſolũ dr̃ i lau.
dñicis dieb⁹. ℟. Ueni ad libe pſalm.
randum nos, Dñe de⁹ virtutũ. 79.
℣. Et oſtende faciẽ tuã ⁊ ſalui erim⁹. Dñe hy⁹. Splẽdoꝛ. ℣.
Emitte agnũ domine domina= eſa. 16.
toꝛẽ terre. De petra deſerti ad montem filie ſion. Ad bñd. ãn. Angel⁹ dñi nũciauit marie: ⁊ cõcepit de ſpiritu ſancto, all'a. Coll. excita d. p hebd. Ad j ãn. Jocundare filia ſion ⁊ exul=

ta ſatis filia hierl'z, all'. Ad. iij
zacha. hyꝰ Conditor. an. Ecce dñs
14. veniet ⁊ omnes ſancti eius cũ
co, ⁊ erit in die illa lux magna,
alleluia. Capitulum.
genes. NOn auferet ſceptrum
49. de iuda ⁊ dux de femo
re eiꝰ donec veniat q̇ mittẽ-
dus eſt, ⁊ ipſe erit expecta-
pſalm. tio gẽtiũ. ℣. Timebũt gentes
101. nomen tuum dñe: Et omnes re-
ges terre gloriam tuam. Coll.
EXcita dñe potẽtiã tuã
⁊ veni: ⁊ qd eccl'ie tue
ꝓmiſiſti vſq; i finẽ ſcl'i clemẽ
ter operare. Qui. Ad. vj. ã.
eſa. 55 Omnes ſitientes venite ad a-
quas, querite dominum dũ in-
ueniri poteſt, alleluia. Capm.
eſa. 19. PRope eſt vt veniat tẽ
pꝰ eius ⁊ dies eius nõ
eſaie. elõgabunt: miſerebit enim
14. dñs iacob ⁊ eliget adhuc de
iſrl', ⁊ requieſcere eos faciet
pſalm. ſup humũ ſuã. ℣. Memẽto nr̃i
105. dñe in beneplacito populi tui.
Uiſita nos i ſalutari tuo. coll.
PReſta q̃s oĩps deꝰ, vt
redẽptiõis nr̃e vẽtu-
ra ſolẽnitas: ⁊ p̃ſentis nobis
vite ſubſidia ꝯferat, ⁊ et̃ne
beatitudinis p̃mia largiat.
Per. Ad. ix. ã. Ecce veniet p-
pheta magnus, ⁊ ipſe renoua-
bit hieruſalem, alleluia. Cpm.
heb. 10 QUi vẽturꝰ eſt veniet ⁊
nõ tardabit: iã nõ erit
timor in finibꝰ nr̃is, qm̃ ipſe
pſalm. eſt ſaluator nr̃. ℣. Dñe deus
79. virtutũ cõuerte nos. Et oſtẽde
faciẽ tuã, ⁊ salui erimꝰ. Coll.
MEntes nr̃as q̃s dñe lu
mine tue viſitatiõis il
luſtra: vt eſſe te largiẽte me
reamur, ⁊ iter ꝓſpera humi
les ⁊ iter aduerſa ſecuri. p.
Ad veſ. ſup pſal. ã. Nos q̇ vi-
uimꝰ. ps. In exitu iſrael. ⁊c.
Cp. Fr̃es ſcien. vrs. R̃. Tu pſalm
exurgẽs dñe miſereberis ſion. 101.
℣. Quia tẽpꝰ miſerẽdi eiꝰ q: ve
nit tẽpus. Miſe. hyꝰ Deꝰ crea
tor. ℣. Rorate celi deſup ⁊ nu- eſaie.
bes pluãt iuſtũ. Aperiatur t̃ra 45.
⁊ germiet ſaluatorẽ. Ad mag.
ã. Hieruſalẽ reſpice ad oriẽtẽ bar. 4
⁊ vide, alleluia. viij. Col. Exci
ta do. vrs. Hic ordo priua-
tis diebus vſq; ad vigi. nati.
teneatur, excepto q ad bñꝰ
⁊ mag. proprie habent añe ⁊
i ieiunus iiij. tẽpor ad lau.
⁊ iij. ꝓprie col. ⁊ ãn. ad hor.
diei omni hebdoma. renouã
tur. ❡ Fer. iij. Lectio. j.
NOn leuabit gẽs cõtra eſa. 2.
gẽtẽ gladiũ, nec exer-
cebuntur vltra ad p̃liũ. Do-
mus iacob, venite ⁊ ambu-
lemus in lumine dñi. Lec. ij.
Proieciſti eñ populũ tuum
domũ iacob: q: repleti ſunt
vt oli: ⁊ augures habuerunt
vt philiſtum, ⁊ pueris alie-
nis adheſerunt. Lectio iij.
Repleta eſt t̃ra argẽto ⁊ au
ro: et nõ eſt finis theſaurorũ
eius. Et repleta eſt t̃ra eius
eq̇s, et ĩnumerabiles quadri
ge eiꝰ. Ad bñꝰ. ã. Gaude ⁊ le- zac. 2.
tare filia ſiõ, q: ecce ego venio ⁊
habitabo ĩ medio tui dicit dñs.
j. Ad mag. ã. Erumpãt mõtes
iocunditatẽ ⁊ colles iuſticiã, q:
lux mundi dñs cũ potentia ve-
nit. vij. ❡ Fer. iiij. Lectio j.

.2. ET repleta eſt tra eius
idolis, opus manuum
ſuarū adorauerūt, qđ fecert
digiti eoꝝ. Et incuruauit ſe
hō et hūiliat⁹ eſt vir. Lec.ij.
dē. Ne ergo dimittas eis. In=
gredere in petrā: et abſcon=
dere ī foſſa humo a facie ti=
moris domini ⁊ a gloria ma=
ieſtatis eius. Lectio iij.
dē. Oculi ſublimis hoīs humi=
liati ſunt: et īcuruabit altitu
do viroꝝ. Exaltabit aūt dn̄s
ſolus in die illa: q: dies dn̄i
exercituū ſup oēm ſupbū et
excelſum: et ſup omnē arro=
gātē, et humiliabit: et ſuper
oēs cedros libani ſublimes
et erectas: et ſup oēs quer=
cus baſan: et ſup oēs mōtes
excelſos: et ſuper oēs colles
eleuatos: et ſup oēm turrem
excelſam: et ſup oēm murū
munitum: et ſup oēs naues
tharſis: et ſup oē q̄ viſu pul
.2. chrū eſt Ad b⁹. ā. De ſiō exi=
bit lex ⁊ vbū dn̄i de hierl̄m. ij.
r.1. Ad mag. ā. Ueniet fortior me
poſt me, cuius nō ſum dign⁹ ſol
uere corrigiam calciamēti ei⁹.
viij. ℭ Feria. v. Lectio j.
.3. IN illa die irruet ppl̄s,
vir ad viꝛ: vnuſquiſq̄
ad primū ſuū. Tumultua=
bitur puer ꝯtra ſenē, et igno
bilis ꝯtra nobilē. Lectio ij.
dē. Apprehēdet eñ vir fratrē
ſuum, domeſticū patris ſui.
Ueſtimētū tibi eſt, prīceps
eſto noſter. Ruina autē hec,
ſub manu tua. Lectio iij.
odē. Reſpōdebit ī illa die dicēs,
Nō ſum medicus: et ī domo
mea nō eſt panis neq̄ veſti=
mentum: nolite ꝯſtituere me
principem ppl̄i. Ad bn̄⁹. ān.
Bn̄dicta tu ī mulierib⁹, ⁊ bn̄di= luc.1.
ctus fruct⁹ vētris tui. vij. Ad
mag. ā. Expectabo dn̄m ſalua= mic.7.
torē meū: ⁊ preſtolabor eū dum
ppe eſt, alľ. vij. ℭ Fer. vj. lc. j
RUit hieruſalem, et iu= eſa.3.
das ꝯcidit: q: ligua eo
rū et adiuentiōes eoꝝ ꝯtra
dn̄m, vt prouocarent oculos
maieſtatis eius. Lectio ij.
Agnitio vult⁹ eoꝝ reſpōde eodē.
bit eis: et pctm̄ ſuū quaſi ſo=
doma pdicauert, nec abſcō=
dert. Ue aīe eoꝝ: qm̄ reddi=
ta ſunt eis mala. Dicite iu=
ſto, qm̄ bn̄, qm̄ fructū adiuē=
tionū ſuarū comedet. lc. iij.
Ue īpio in malū: retributio eodē.
eñ manuū ei⁹ fiet ei. Ppl̄m
meū exactores ſui ſpoliaue=
rūt, et mulieres dn̄ate ſunt
ei⁹. Ppl̄e me⁹, q̄ btm̄ te di=
cūt, ipſi te dcipiūt: et viā greſ
ſuū tuoꝝ diſſipāt. Stat ad iu apo.1.
dicādū dn̄s: et ſtat ad iudicā
dos ppl̄os. Dn̄s ad iudiciū
veniet cū ſenibus ppl̄i ſui et
prīcipib⁹ ei⁹. Uos eñ depa
ſti eſtꝫ vineā meā: rapīa pau
perꝫ in domo vr̄a. Ad bn̄⁹. ā.
Ecce veniet de⁹ ⁊ homo de do= eſa.9.
mo dauid ſedere ī throno, alľ. j.
Ad mag. ā. Ex egypto vocaui oſe.11.
filiū meū, veniet vt ſaluet ppl̄m
ſuū. vj. ℭ Sabbato. Lec. j.
QUare atteritis ppl̄m eſa.3.
meū: et facies pauperū
cōmolitis, dicit dn̄s exerci=
tuū: Et dixit dn̄s. Pro eo q̄
eleuate ſunt filie ſion: et am=

bulauerūt extēto collo: ꝛ nu
tib⁹ oculoꝝ ibant, ꝛ plaude=
bant: ambulabant ꝛ in pedi=
bus ſuis compoſito gradu
incedebant: decaluabit do=
minus verticem filiarū ſion:
et dominus crinem earum
nudabit. Lectio ſecunda.
codē. In die illa auferet dñs oꝛ=
natū calciamētoꝝ ꝛ lunulas
ꝛ torq̄s, ꝛ monilia, ꝛ armil=
las, ꝛ mitras, ꝛ diſcrimina=
lia, ꝛ periſcelidas, ꝛ mure=
nulas, ꝛ olfactoriola, ꝛ inau=
res, ꝛ anulos, ꝛ gēmas ī frō=
te pēdentes, ꝛ mutatoria, ꝛ
pallia, ꝛ linteamina, ꝛ ac⁹, ꝛ
ſpecula, ꝛ ſyndones, ꝛ vit=
tas, ꝛ theriſtra. Lectio. iij.
codē. Et erit ꝑ ſuaui odoꝛe fetoꝛ
ꝛ ꝑ zona funicul⁹, ꝛ ꝑ criſpā
ti crine caluicium: ꝛ ꝑ faſcia
pectoꝛali ciliciū. Pulcherri
mi quoque viri tui gladio ca
dēt: ꝛ foꝛtes tui ī ꝑlio. Et me
rebūt atque lugebunt poꝛte
ei⁹: ꝛ deſolata in terra ſede=
bit. Ad b⁹. ā. Ueni dñe viſitare
nos in pace, vt letemur coꝛā te
coꝛde perfecto. vij. ¶ Sabba.
añ. ij. dñicam aduen. Cpm.
ro. 15. Quecunq̄ ſcripta ſunt
ad noſtrā doctrinam
ſcripta ſunt: vt per patien=
tiā ꝛ conſolationē ſcriptu=
rarū ſpem habeamus. Deo
gratias. ℟. Ecce dñs veniet.
ij. hy⁹. Deus crea. ℣. Roꝛate
ce. Ad mag̃. ā. Siō noli timere
ecce de⁹ tuus veniet, al. vij. col.
Excita dñe coꝛda nr̃a
ad ꝑparādas vnigeni=
ti tui vias: vt ꝑ eius aduētū
purificati tibi mētib⁹ ſeruire
mereamur. P. ¶ Do. ij. inuit.
Rex nr̄ adueniet chr̄s quē ioā=
nes ꝑdicauit agnū eſſe vēturū.
Ps. Uenite. Lectio. j.
Cantabo dilecto meo eſa. 5
cāticū patruelis mei
vinee ſue: vinea facta eſt di= iere.
lecto meo ī coꝛnu filio olei ꝛ matth
ſepiuit eā ꝛ lapides elegit 21.
ex illa ꝛ plātauit eā electā: ꝛ
edificauit turrē ī medio ei⁹:
ꝛ toꝛcular extruxit ī ea, ꝛ ex=
pectauit vt faceret vuas, ꝛ
fecit labruſcas. ℟. Hierl'z cito mic.
veīet ſal⁹ tua: quare meroꝛe ꝯſu
meris? nūq̇d ꝯſiliarius nō eſt tibi
q2 inouauit te doloꝛ? Saluabo
te ꝛ liberabo te noli timere. ℣. eſaie.
Ego ei dleui vt nubē iniq̇tates tu 44.
as ꝛ q̄ſi nibulā pctā tua. Sal. lc. ij
Nūc ergo habitatoꝛes hie= eſa. 5
ruſalē ꝛ viri iuda iudicate i=
ter me ꝛ inter vineā meā: q̇d
eſt ꝙ vltra debui facere vi=
nee mee, ꝛ nō feci? An q̇d ex
pectaui vt faceret vuas: ꝛ fe
cit labruſcas? ℟. Ecce dñs ve 3a. 14
niet ꝛ oēs ſcti ei⁹ cū eo ꝛ erit in
die illa lux magna, ꝛ exibūt de
hieruſalē ſicut aqua mūda. Et
regnabit dñs in eternum ſuper
oēs gētes. ℣. Ecce cū ꝟtute ve=
niet ꝛ regnū in manu ei⁹ ꝛ po=
teſtas ꝛ imperiū. Et. Lec. iij.
Et nūc oſtēdam vobis eſa. 5.
quid ego faciam vinee
mee. Auferā ſepē ei⁹: ꝛ erit
in direptionē. Diruā mace=
riā ei⁹: ꝛ erit ī cōculcationē:
ꝛ ponā eā deſertā. ℟. Hierl'm bar. 5
ſurge ꝛ ſta in excelſo, ꝛ vide io
cunditatē que veniet tibi a deo

tuo. ℣. Leua in circuitu oculos
tuos ꝛ contemplare. Jo. lc.iiij.
NOn putabitꝰ ꝛ non fo-
dietꝰ ꝛ aſcēdēt ſup eā
vepꝛes ꝛ ſpine, ꝛ nubibꝰ mā-
dabo ne pluāt ſup eā imbꝛē.
℟. Ciuitas hierꝉꝫ noli flere qm̄
doluit dn̄s ſup te. Et auferet a
te oēm tribulationē. ℣. Ecce in
foꝛtitudie veniet ꝛ bꝛachiū eiꝰ
dominabitur. Et aufe. Lec.v.
VInea em̄ dn̄i exerci-
tuū domꝰ iſrael eſt: ꝛ
vir iuda, germē delectabile
eiꝰ. Et expectaui vt faceret
iudicium, ꝛ ecce iniquitas: ꝛ
iuſticiam, ꝛ ecce clamoꝛ. ℟.
Ecce veniet dominꝰ pꝛotectoꝛ
noſter ſanctus iſrael, Coꝛonā
regni habens in capite ſuo. ℣.
Et dominabitur a mari vſqꝫ ad
mare: ꝛ a flumine vſqꝫ ad termi
nos terre. Coꝛo. Lectio.vj.
VE qui cōiungitis do-
mū ad domū ꝛ agrum
agro copulatis vſqꝫ ad t̃mi-
nū loci. Nunq̇d habitabitis
ſoli vos in medio t̃re. ℟. Si-
cut mater cōſolatur filios ſuos
ita ꝯſolaboꝛ vos dicit dn̄s: ꝛ de
hieruſalē ciuitate quā elegi ve-
niet vobis auxiliū. Et videbi-
tis ꝛ gaudebit coꝛ vr̄m. ℣. Da-
bo in ſion ſalutem ꝛ in hieruſa-
lem gloꝛiam meā. Et. Lec.vij.
IN auribus meis ſunt
hec dn̄i exercituū: niſi
domꝰ multe deſerte fuerint
grādes ꝛ pulchꝛe abſqꝫ ha-
bitatoꝛe. Decē em̄ iugera vi
nearū facient lagūculā vnā:
ꝛ triginta modij ſemētis fa-
ciēt modios tres. ℟. Hieru-
ſalē plātabis vineā in mōtibus
tuis ꝛ exultabis quia dies dn̄i
veniet: ſurge ſion cōuertere ad
deū tuū: gaude ꝛ letare iacob.
Qꝛ de medio gētiū ſaluatoꝛ tuꝰ
veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſiō ʒa.96.
iubila filia hierꝉm. Qꝛ. lc.viij.
VE qui ꝯſurgitis ma- eſa.5.
ne ad ebꝛietatē ſectā-
dā: ꝛ potādū vſqꝫ ad veſpe-
rā: vt vino eſtuetis. Cithara
ꝛ lyra: tympanū ꝛ tibia: ꝛ
vinū i ꝯuiuiis vr̄is: ꝛ opꝰ dn̄i
nō reſpicitis: nec opera ma-
nuū eiꝰ ꝯſyderatis. ℟. Egre-
dietur dn̄s de ſamaria ad poꝛ-
tā que reſpicit ad oꝛientē: ꝛ ve-
niet in bethleem ambulans ſu-
per aquas redemptionis iude.
Tūc ſaluꝰ erit omnis homo: qꝛ
ecce veniet. ℣. Et pꝛeparabitur eſa.16.
i mia ſoliū eiꝰ ꝛ ſedebit ſup illud
iudicās i equitate. Tūc ſaluus.

Secundum Lucam.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus luc. 21.
diſcipulis ſuis. Erunt
ſigna i ſole ꝛ luna ꝛ ſtellis: ꝛ ī
terris pꝛeſſura gētiū, pꝛe cō
fuſione ſonitus maris ꝛ flu-
ctuum. Et reꝉ. Omē. eiuſdē
btī gregoꝛij pape. Lec.ix.
DOminus ac redēptoꝛ in cap̄.
nr̄ ſreſchmi, paratos luc. 21.
nos īuenire deſyderās, ſene
ſcētē mūdū, q̄ mala ſequanꝉ
denūtiat: vt nos ab eiꝰ amo-
re compeſcat. ℟. Ecce veniet
dn̄s pꝛinceps regū terre. Btī q̄
parati ſunt occurrere illi. ℣. Pa
ratus eſto iſrael i occurſum dn̄i
qm̄ venit. Beati. Lectio.v.
APpꝛopinquātem eiꝰ
terminū quante per-

cuſſiões ꝑueniāt, innoteſcit:
vt ſi deū metuere ī trāquilli=
tate nolum⁹, ſaltē vicinū ei⁹
iudiciū, vel ꝑcuſſionib⁹ attri
ti timeam⁹. ℟. Ecce appare=
abac. 2 bit dn̄s ⁊ nō mētietur. Si morā
fecerit expecta eum q2 veniet ⁊
nō tardabit. ℣. Ecce dn̄s nr̄ cū
ꝟtute veniet, vt illumiet ocl'os
ſeruoꝝ ſuoꝝ. Si mo. Lect. xi.

H Uic etem̄ lectioni ſcti
euāgelij, quam modo
veſtra fraternitas audiuit:
paulo ſuperi⁹ dn̄s ꝑmiſit, di
luc. 21. cēs. Exurget gēs cōtra gē=
mar. 13 tē, ⁊ regnū aduerſus regnū,
⁊ erūt terremot⁹ magni per
loca, ⁊ peſtilentie, ⁊ fames.
℟. Feſtina ne tardaueris dn̄e.
Et libera populū tuū. ℣. Ueni
⁊ noli tardare: relaxa facinora
plebis tue. Et libe. Lectio xij.

E T quibuſdā interpoſi=
tis, hoc qđ modo audi
luc. 21. ſtis, adiūxit. Et erūt ſigna ī
matth ſole, ⁊ luna, ⁊ ſtellis: ⁊ ī ter=
14. ris preſſura gētiū, pre cōfu=
mar. 13 ſione ſonit⁹ maris ⁊ fluctuū.
eſa. 13. Ex quibus ꝑfecto oib⁹ alia
eze. 32 iā facta cernim⁹: alia e ꝓxi=
ioel. 3. mo vētura formidamus. Nā
gētē ꝯtra gentem exſurge=
re, earumq3 preſſurā terris
inſiſtere, plus iam in noſtris
tēporib⁹ cernim⁹ q̄3 ī codici=
b⁹ legim⁹. Qđ terremot⁹ vr=
bes inumeras obruat: ex a=
liis mūdi partibus: ſcitis q̄3
frequēter audiuim⁹. Peſti=
lentias ſine ceſſatione pati=
mur. Signa vero ī ſole ⁊ lu=
na, ⁊ ſtellis adhuc aperte mi
nime videm⁹: ſed quia et hec

nō lōge ſint, ex ipſa iā aeris
immutatione colligim⁹. ℟.
Rex noſter adueniet chriſtus.
Quē Joānes ꝑdicauit agnum
eſſe vēturū. ℣. Ecce agnus dei
ecce qui tollit peccata mundi.
Quē. hy⁹. Te deum lauda=
mus. Secundum Lucam.

I N illo tēpore. Dixit ie= luc.
ſus diſcipul3 ſuis. Erūt
ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis: mat
⁊ ī terris ꝑſſura gētium pre 14.
ꝯfuſione ſonit⁹ maris ⁊ flu= mar
ctuum, areſcētib⁹ hominib⁹ 13.
pre timore ⁊ expectatione q̄ eſa.
ſuperuenient vniuerſo orbi. eze
Nā ꝟtutes celoꝝ mouebū= 32.
tur: ⁊ tūc videbūt filiū homi ioel
nis veniētē in nubib⁹ cū po=
teſtate magna ⁊ maieſtate.
His autē fieri incipiētibus,
reſpicite ⁊ leuate capita ve
ſtra, qm̄ appropiquat redē= rom
ptio vr̄a. Et dixit illis ſilitu
dinē: videte ficulneā, ⁊ oēs
arbores. Cū ꝓducūt iam ex
ſe fructum, ſcitis qm̄ ꝓpe eſt
eſtas. Ita ⁊ vos cū videritis
hec fieri: ſcitote qm̄ ꝓpe eſt
regnū dei. Amē dico vobis: ro. 1
q2 nō ꝑteribit gn̄atio hec, do
nec oia fiāt. Celū ⁊ t̄ra trāſi=
būt: ꝟba autē mea nō trāſi=
būt. Amē. ℣. Te decet. Coll.
Excita do. In lau. ā. Alla. ꝑ.
Miſerere. cp̄m. Ecce venio.
℟. Oſtende nobis dn̄e, miam psal.
tuā. ℣. Et ſalutare tuū da nob3. 84.
miam. Hy⁹. Splēdor pa. ℣.
Emitte agnū dn̄e. Ad bn̄⁹. ā.
Sup ſoliū dauid ⁊ ſup regnū ei⁹ eſa.
ſedebit in et̄nū, all'. viij. Coll.
Excita do. Ad ho. ān. Alla.

Ad iij. cp̄. Quecūqꝫ ſcri. ℣. Timebūt gētes. Coll. Excita do. Ad. vj. ⁊ ix. vt i. j. do. Ad veſ. ā. Dixit d. ⁊c. cp̄. Quecū-
qꝫ ſcri. ℟. Tu exurgēs dñe Mi
ſereberꝫ ſiō. ℣. Qꝛ tp̄s miſerēdi
eius qꝛ venit tēpus. Mi. hyꝰ.
Deꝰ crea. ℣. Rorate celi. Ad
mag. ā. Btā es maria q̄ credidi
ſti: ꝑficient in te q̄ dicta ſūt tibi
a dño, alľa. viij. Coll. Excita
dñe coꝛ. ¶ Fer. ij. Lectio j.

Propterea captiuꝰ du
ctus eſt populꝰ meus
qꝛ nō habuit ſciētiā: ⁊ nobi-
les eius interierunt fame et
multitudo eius ſiti exaruit.
Propterea dilatauit īfernꝰ
animā ſuā: et aperuit os ſuū
abſqꝫ vllo termino: et deſcē-
dent fortes eius, et populꝰ
eius: et ſublimes glorioſiqꝫ
eius ad eum. Lectio ij.

Et īcuruabit hō, et hūiliabi
tur vir: et oculi ſublimiū de-
primētur. Et exaltabit dñs
exercituū in iudicio: et deus
ſanctus ſanctificabit in iuſti
cia. Et paſcent agni iuxta
ordinem ſuum: et deſerta in
vbertatem verſa aduene co
medent. Lectio tertia.

Ve q̄ trahitis iniq̄tatē
ī funiculis vanitatis:
et quaſi vinculum plauſtri
peccatū, q̄ dicitis feſtinet et
cito veniat opus eius vt vi-
deamꝰ et appropiet: et vēiat
ꝯſiliū ſcti iſrľ, et ſciemꝰ illud.
In lau. ā. Ecce ī nubibus celi
dñs veniet in poteſtate magna,
alľa. j. Cp̄. Quecūqꝫ ſcripta.
℟. Oſtēde nobꝫ dñe, Miam tuā
℣. Et ſalutare tuum da nobis.
Miam. ℣. Emitte agnum. Ad
bñdꝰ. ā. De celo veniet dñator
dñs, ⁊ in manu eius honor ⁊ im
periū. vij. Ad. j. ā. Vrbs forti- esa. 26
tudinꝫ nr̄e ſiō ſaluator, ponet in
ea murus ⁊ antemurale: apite
portas qꝛ nobiſcū deus, alľ. vij.
Ad iij. ā. Ecce apparebit dñs abac. 2
⁊ nō mētiet: ſi morā fecerit expe
cta eū: qꝛ veniet ⁊ nō tardabit,
alľ. j. Ad. vj. ā. Mōtes ⁊ colles eſa. 55
cātabūt corā deo laudes: ⁊ oīa
ligna ſiluarū plaudēt manibus
qm̄ veniet dñs dñator in regnū
etnū, alleluia alle. j. Ad. ix. ā.
Ecce dñs noſter cū virtute ve-
niet vt illuminet oculos ſeruoꝝ
ſuoꝝ, alleluia. iij. Ad mag. ā.
Ecce rex venit dñs terre: ⁊ ipſe
auferet iugū captiuitatꝫ noſtre.
¶ Feria tertia. Lectio j.

Ve qui dicitis malum eſa. 5.
bonū, ⁊ bonū malū: po
nētes tenebras lucē ⁊ lucem
tenebras: ponentes amarū
in dulce ⁊ dulce ī amaꝝ. Ve
qui ſapiētes eſtis in oculis prou. 3
veſtris: ⁊ coram vobiſmetip- ro. 12.
ſis prudentes. Lectio ij.

Ve q̄ potētes eſtis ad bibē eſa. 5.
dū vinū, ⁊ viri fortes ad mi-
ſcendā ebrietatē: q̄ iuſtifica-
tis impiū ꝑ muneribꝰ ⁊ iuſti
ciā iuſti aufertis ab eo. Pro
pter hoc, ſicut deuorat ſtipu
lam lingua ignis, ⁊ calor flā-
me exurit: ſic radix eorum
quaſi fauilla erit, ⁊ germen
eoꝝ vt puluis aſcēdet. Lc. iij.

Abiecerūt eīm legē dñi ex- eodē.
ercituū: ⁊ eloquiū ſcti iſrael
blaſphemauerūt. Ideo ira-

tus eſt furoꝛ dñi ĩ pplo ſuo:
ꝛ extēdit manū ſuā ſup eū ꝛ
ef.66. pcuſſit eū. Ad bñ⁹.ā. Sup te
hierl'm oꝛieť dñs: ꝛ glia eius in
te videbiť. vij. Ad magt.Añ.
ef.40. Uox clamātis ĩ deſerto parate
viā dñi, rectas facite ſemitas
dei noſtri. ¶ Fer.iiij. Lec.j.
eſa.5. Et conturbati ſūt mōtes:
ꝛ facta ſunt moꝛticina
eoꝝ: quaſi ſterc⁹ ĩ medio pla
tearū. In his oībus non eſt
auerſus furoꝛ ei⁹: ſed adhuc
man⁹ ei⁹ extenta. Et eleua-
bit ſignū in nationib⁹ pcul:
ꝛ ſibilabit ad eū de finibus
terre: ꝛ ecce feſtinus velo-
citer veniet. Lectio.ij.
codē. Nō eſt deficiens neqꝫ labo-
rans in eo. Non doꝛmitabit
neqꝫ doꝛmiet: neqꝫ ſoluetur
cingulū renū eius: nec rum-
pet coꝛrigia calciamēti ei⁹.
Sagitte eius acute: ꝛ oēs
arcus eius extenti. Lec.iij.
codē. Ungule equoꝝ ei⁹ vt ſilex:
ꝛ rote ei⁹ q̄ſi ĩpet⁹ tēpeſtatꝭ.
Rugit⁹ ei⁹ vt leonis: rugiet
vt catul⁹ leonū: ꝛ frēdet: ꝛ te
nebit p̄dā: ꝛ āplexabiť ꝛ non
erit q̄ eruat. Et ſonabit ſup
eū ĩ die illa ſicut ſonit⁹ marꝭ.
Aſpiciem⁹ ĩ t'rā ꝛ ecce tene-
bꝛe tribulatiōis: ꝛ lux obte-
nebꝛata ē ĩcaligĩe ei⁹. A lb⁹.
malac. ā. Ecce ego mitto āgelū meū q̄
3. p̄pabit viā tuā añ faciē tuā. viij
Ad magt.ā. Siō renouaberꝭ: ꝛ
videbꝭ iuſtū tuū q̄ vētur⁹ eſt i te.
vij. ¶ Feria.v. Lectio.j.
eſa.6. In anno quo moꝛtuus
eſt rex oꝛias: vidi dñm
ſedentē ſup ſoliū excelſum:

ꝛ ea que ſub ipſo erāt reple-
bāt tēplū. Seraphim ſtabāt
ſuper illud: ſex ale vni ꝛ ſex
ale alteri. Duabus velabant
faciem eius: ꝛ duabus ve-
labant pedes eius: ꝛ dua-
bus volabant. Lectio ij.
Et clamabat alter ad alteꝝ eodē
ꝛ dicebāt. Sctūs ſctūs ſan- apo.
ctus dñs de⁹ exercituū: ple- 4.
na eſt oīs t'ra glia ei⁹. Et cō-
mota ſūt ſuperliminaria car
dinū a voce clamantis ꝛ do-
m⁹ impleta eſt fumo. Lec.iij
Et dixi. Ue mihi qꝛ tacui: qꝛ eſa.
vir pollut⁹ labiis ego ſum ꝛ
in medio ppl'i polluta labia
habētis ego habito: ꝛ regē
dñm exercituum vidi oculis
meis. Ad bñ⁹.ā. Tu es q̄ vētu ioan
r⁹ es dñe quē expectam⁹: vt ſal-
uum facias populum tuum. j.
Ad mag.ā. Qui poſt me venit eodē
ante me factus eſt: cuius nō ſum
dign⁹ calciamenta ſoluere. vij.
¶ Feria.vj. Lectio.j.
Et volauit ad me vnus eſa.
de ſeraphī ꝛ ĩ manu ei⁹
calculus quē foꝛcipe tulerat
de altari: ꝛ tetigit os meū:
ꝛ dixit, ecce tetigi hec labia
tua: ꝛ auferet iniq̄tas tua: ꝛ
pctūm tuū mundabiť. lec.ij.
Et audiui vocē dñi dicētis. eodē
Quē mittā: ꝛ q̄s ibit nobis?
Et dixi. Ecce ego: mitte me.
Et dixi. Uade. Et dices po- mat.
pulo huic. Audite audien- marc
tes, ꝛ nolite intelligere: ꝛ vi 4.
dete viſionem: ꝛ nolite co- luc.
gnoſcere. Excecā coꝛ ppl'i ioā.
hui⁹ ꝛ aures ei⁹ aggraua: ꝛ act.
oculos eius claude ne foꝛte ro.12

videat oculis: ⁊ aurib⁹ ſuis
audiat: ⁊ corde ſuo itelligat:
⁊ cõuertat̃ ⁊ ſanẽ eum. L.iij.
5. Et dixi. Uſq̃ꝙ dñe? Et dixit
Donec deſolentur ciuitates
abſq; hitatore: ⁊ domus ſine
hoie. Et terra relinquat̃ de-
ſerta. Et lõge faciet dñs ho-
mines: ⁊ multiplicabit̃ q̃ de-
relicta fuerat i medio terre:
et adhuc in ea decimatio: et
cõuertet̃ ⁊ erit in oſtenſionẽ
ſicut terebinthus ⁊ ſicut q̃r-
cus q̃ expandit ramos ſuos.
Semẽ ſanctũ erit: id qđ ſte-
2. terit in ea. Ad bñ⁹.ã. Cãtate
dño canticum nouũ: laus ei⁹ ab
extremis terre. vij. Ad mag.ã
35. Dicite puſillanimes ꝯfortami-
ni: ecce domin⁹ de⁹ nr̃ veniet. j.
Sabbato. Lectio.j.
8. Quem docebit dñs ſci-
entiam: ⁊ quẽ intelli-
gere faciet auditum? Abla-
ctatos a lacte, auulſos ab v-
berib⁹. Qr mãda remanda:
mãda remãda. Expecta re-
expecta: expecta reexpecta:
modicũ ibi: modicum ibi. In
loquela em̃ labij: ⁊ in lingua
altera loq̃tur ad pplm̃ iſtũ:
cui dixit. Hec eſt requies
mea reficite laſſum: ⁊ hoc eſt
meum refrigerium ⁊ nolue-
runt audire. Lectio ſecũda.
18. Et erit eis ṽbũ dñi. Man-
da remãda: mãda remanda:
Expecta reexpecta. Modi-
cũ ibi: modicũ ibi vt vadant
⁊ cadãt retrorſum ⁊ ꝯteran-
tur, ⁊ illaqueent̃, ⁊ capiãtur.
Propter hoc audite verbũ
dñi viri illuſores: q̃ dñamini
ſuper pplm̃ meum qui eſt in
hierlm̃. Dixiſtis ei, Percuſſi-
mus fedus cũ morte: ⁊ cũ in-
ferno fecimus pactũ. L.iij.
Quãcũq; ptrãſierit dñs tol- eſa.6.
let vos. Quĩ mane diluculo
ptrãſibit i die ⁊ i nocte: ⁊ tm̃
modo ſola vexatio itellectũ
dabit auditui. Coanguſtatũ
ẽ ei ſtratũ: ita vt alt̃ decidat
⁊ palliũ breue: vtrũq; opire
nõ poteſt. Et nũc nolite illu-
dere: ne forte ꝯſtrigãt̃ vincu-
la vr̃a. Ad bñ⁹.ã. Leuabit dñs eſa.11.
ſignum in nationib⁹ ⁊ cõgrega-
bit diſperſos iſrael. j. Ad vẽ.
Sic nos exiſtimet hõ 1.cor.
vt miniſtros chr̃i: ⁊ diſ- 4.
penſatores myſteriorũ dei:
hic iã q̃ritur iter diſpẽſato-
res: vt fidelis quis iueniat̃.
℞. Qui ventur⁹. iij. ℣. Rorate.
Ad magr̃.ã. Ante me nõ eſt for eſa.43
matus de⁹: ⁊ poſt me nõ erit: qr
mihi curuabitur omne genu: et
cõfitebit̃ omnis lingua. j. Coll.
Aurem tuam q̃s dñe
precibus nr̃is accom-
moda: ⁊ mẽtis nr̃e tenebras
gratia tue viſitationis illu-
ſtra. per. Dñica.iij. Inuit.
Surgite vigilemus venite ado
remus Quia neſcitis hora quã-
do veniet dñs. p. Lec.j.
Taceãt ad me inſule: ⁊ eſa.41
gẽtes mutẽt fortitudi
nem. Accedant ⁊ tunc loquã
tur: ſimul ad iudiciũ propin-
q̃mus. ℞. Ecce apparebit dñs ap.19.
ſuper nubem candidam: ⁊ cum
ea ſanctorũ milia habens in ve
ſtimẽto ⁊ in femore ſuo ſcriptũ,
Rex regum ⁊ dñs dñantium. ℣.

aba. 2. Apparebit in finem ꝛ non men=
tietur: ſi morã fecerit expecta
eũ, qꝛ veniẽs veniet. Rex. L.ij.
eſa.41 QUis ſuſcitauit ab oꝛiẽ
te iuſtũ, vocauit eũ vt
ſequeretur ſe? Dabit in con=
ſpectu eius gẽtes, et reges
mich. obtinebit. R. Bethleẽ ciuitas
54. dei ſummi ex te exiet dñatoꝛ iſ=
rael: ꝛ egreſſus ei⁹ ſicut a pꝛinci
pio dieꝝ eternitatis: ꝛ magnifi
cabitur ĩ medio vniuerſe terre.
Et pax erit in terra noſtra dum
venerit. V. Loquetur pacẽ gen=
tibus ꝛ poteſtas ei⁹ a mari vſqꝫ
ad mare. Et pax. Lectio.iij.
eſa.41 DAbit quaſi puluerem
gladio ei⁹ ſicut ſtipu=
lam vento raptã arcui eius.
Perſequetur eos: tranſibit
in pace: ſemita ĩ pedib⁹ eius
abac.2 nõ appebit. R. Qui venturus
eſt veniet, ꝛ nõ tardabit: iam nõ
erit timoꝛ ĩ finib⁹ nr̃is. Qm̃ ipſe
mic.7. eſt ſaluatoꝛ nr̃. V. Deponet oẽs
iniqtates nr̃as, ꝛ piiciet ĩ pfun=
dũ marꝫ oĩa pctã nr̃a. Qm̃. L.iiij
eſa.41 QUis hec opatus eſt et
fecit, vocãs gñatiões
eſa. ab exoꝛdio? ego dñs: pꝛim⁹
44. ꝛ nouiſſimus ego ſum. Uide
48. rũt inſule, ꝛ timuerũt: extre=
apoc.1. ma terre obſtupuerũt: appꝛo=
21.22. pinquerũt, ꝛ acceſſerũt. R.
luc.1. Suſcipe verbũ virgo maria qđ
tibi a dño pangelũ tranſmiſſum
eſt, ꝯcipies in vtero: deũ paries
ꝛ hoiem. Ut benedicta dicarꝫ in
ter oẽs mulieres. V. Paries qdẽ
filiũ, ſed vginitatis nõ patieris
detrimentũ: efficieris grauida,
ꝛ eris mater ſemper intacta.
Ut be. ¶ In.ij.noct. Lctõ v.
UNuſqſqꝫ pꝛoximo ſuo eſa
auxiliabit ꝛ fratri ſuo
dicet, cõfoꝛtare. Cõfoꝛtauit
faber erarius pcutiens mal
leo eũ q cudebat tũc tpis di=
cens. Glutino bonum eſt: et
cõfoꝛtauit eũ in clauis vt nõ
moueat. R. Egypte noli flere,
qꝛ dñatoꝛ tu⁹ veniet tibi añ cu=
ius conſpectũ mouebunt abyſſi
Liberare pplm ſuũ de manu po
tẽtie. V. Ecce veniet dñs exerci
tuum deus tu⁹ in poteſtate ma=
gna. Liberare. Lectio.vj.
ET tu iſrael ſerue me⁹ eſa
iacob quẽ elegi: ſemen
abꝛahã amici mei ĩ quo app=
hẽdi te: ab extremis terre, ꝛ
a longinquis ei⁹ vocaui te ꝛ
dixi tibi. Seruus me⁹ es tu
elegi te: ꝛ nõ abieci te. Ne ti
meas qꝛ ego tecum ſum: nõ
declines, qꝛ ego deus tuus.
Confoꝛtaui te et auxiliatus
ſum tui: ꝛ ſuſcepit te dextera
iuſti mei. R. Pꝛope eſt vt ve= eſa
niat tẽpus eius: ꝛ dies eius non
elongabũtur. Miſerebitur dñs
iacob ꝛ iſrael ſaluabitur. V. Re=
uertere vgo iſrael, reuertere ad
ciuitates tuas. Miſere. le.vij.
ECce ꝯfundẽtur et eru= eſa.
beſcẽt oẽs q pugnant
aduerſum te: erũt qſi nõ ſint
et peribũt viri q cõtradicũt
tibi. Queres eos et nõ inue=
nies eos viros rebelles tu=
os. Erũt quaſi non ſint ꝛ ve=
luti cõſumptio hois bellan=
tis aduerſum te: qꝛ ego dñs
deus tuus appꝛehẽdẽs ma=
nũ tuam. Dicenſqꝫ tibi, ne ti=
meas ego audiui te. R. De pŏ.

ſcendet dñs ſicut pluuia in vel=
lus. Orietur in diebꝰ eiꝰ iuſticia
⁊ abundantia pacis. ℣. Et ado=
rabunt eum oẽs reges, oẽs gẽ=
tes ſeruiẽt ei. Orieur. Le. viij.
41 NOli timere ṽmis ia=
cob, ꝗ mortui eſtis ex
iſrl̃. Ego auxiliatus ſum tui
dicit dñs: ⁊ redẽptor tuꝰ ſan
ctus iſrl̃. Ego poſui te quaſi
plauſtrum triturans nouũ,
habens roſtra ſerrãtia. Tri=
turabis mõtes et cõminues
⁊ colles quaſi puluerem po=
nes. Uentilabis eos, vẽtus
tollet: et turbo diſꝑget eos.
Et tu exultabis in dño: et in
ſancto iſrael letaberis. ℟.
Ueni dñe ⁊ noli tardare, relaxa
facinora plebis tue: ⁊ Reuoca
diſperſos in terrã ſuã. ℣. A ſo=
lis ortu ⁊ occaſu, ab aquilone ⁊
mari. Reuoca. Scdꝰ Matth.
II. IN illo tpe. Cũ audiſ=
7. ſet ioãnes in vinculis
opa chr̃i mittẽs duos de di=
ſcipulis ſuis ait illi. Tu es
qui vẽturus es: an aliũ expe
ctamꝰ? Et reli. Omel. lect.
eiuſdẽ bti grego. pa. Le. ix.
ap. QUerendum nobis eſt
II frẽs chariſſimi: ioan=
nes ꝓpheta ⁊ pluſꝙ ꝓpheta
qui veniẽtẽ ad iordanẽ ba=
ptiſma dñm oſtẽdit dicens,
I. ecce agnus dei, ecce qui tol=
lit peccata mũdi: ꝗ ⁊ humi=
litatem ſuam, ⁊ diuinitatis
eius potẽtiam conſyderãs,
3. dicit: qui de terra eſt, de ter=
ra loquitur: qui autẽ de celo
venit, ſuꝑ oẽs eſt: cur in car=
I. cere poſitus mittẽs diſcipu=
los ſuos, reqrit, tu es ꝗ ven=
turus es, an alium expecta=
mꝰ? tãꝙ ſi ignoret quẽ oſten
derat: ⁊ an ipſe ſit neſciat: ꝙ
ipſum eſſe ꝓphetãdo, bapti
zãdo, ⁊ oſtendẽdo clamaue=
rat. Sed hec citius queſtio
ſoluitur, ſi geſte rei tẽpus ⁊
ordo penſetur. ℟. Ecce radix eſa. II.
ieſſe aſcẽdet in ſalutẽ populoꝝ rom. 15
Ipm gentes depcabunt, et erit
nomẽ eius gl'ioſum. ℣. Deꝰ a li=
bano veniet: ⁊ ſctũs de monte
vmbroſo ⁊ cõdẽſo. Ipm. Le. x.
AD iordanis enim fluẽ=
ta poſitus, quia ipſe
redemptor mundi eſſet, aſ=
ſeruit: miſſus vero in carce=
rem, an ipſe veniat requirit
non quia ipſum eſſe redem=
ptorẽ mũdi dubitat, ſed que
rit, vt ſciat, ſi is qui per ſe in
mũdũ venerat, per ſe etiam
ad iferni clauſtra deſcẽdat.
Quẽ eñ precurrẽs, mundo
nuntiauerat: hũc moriẽdo ⁊
ad iferos deſcẽdẽdo ꝑcurre
rebat. ℟. Docebit nos dñs eſa. 2.
vias ſuas: ⁊ ambulabimꝰ i ſemi
tis eiꝰ. Qr de ſion exibit lex ⁊ ṽ=
bum dñi de hierl'm. ℣. Uenite eodem,
aſcendamus ad montẽ dñi: ⁊ ad
domũ dei iacob. Quia. Lec. xi.
AIt ergo: Tu es ꝗ ven= matt. I.
turus es, an aliũ ex=
pectamus? Ac ſi aperte di=
cat: Sicut pro hoibus naſci
dignatꝰ es, an etiã ꝓ hoibꝰ
mori, ⁊ ad inferos deſcẽdere
digneris inſinua: vt ꝗ natiui
tatis tue ꝑcurſor extiti, de=
ſcenſiõis etiã precurſor fiã:
⁊ vẽturũ iferno te nũtiẽ, quẽ

tā veniſſe mundo enunciaui.
eſa.II. ℞.Egredieť ỽga de radice ieſ=
act.13. ſe ⁊ flos de radice eiꝰ aſcendet.
Et erit iuſticia cingulū lumboꝝ
eius ⁊ fides cinctoriū renū eiꝰ.
℣.Et requieſcet ſuper eū ſpiri=
tus domini ſpiritus ſapientie ⁊
intellectus.Et. Lectio.xij.

VIde ⁊ inquiſitus do=
minus, enumeratis
ſue potentie miraculis: de
mortis ſue humilitate proti
mat.II. nus reſpōdit, dicens: Ceci
vident,claudi ambulant,le=
proſi mundantur, ſurdi au=
diūt,mortui reſurgunt,pau=
peres euāgelizanť. Et bea=
tus eſt q̄ non fuerit ſcādali=
zatus in me. Viſis tot ſignis
tantiſq; ỽtutibꝰ,nō ſcanda=
lizari qſq; potuit, ſed admi=
rari. Sed infidelium mens
graue in illo ſcādalum ptu=
lit,cū eum poſt tot miracula
morientē vidit. Unde ⁊ pau
I.cor.I. lus dicit: Nos autem predi=
camus chriſtum crucifixum
iudeis quidē ſcandalū,gen=
tibus autem ſtulticiam. ℞.
ier.23. Ecce dies veniunt dicit dñs: et
33. ſuſcitabo dauid germē iuſtum:
eſa.4. ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit:et
40. faciet iudiciū⁊ iuſticiā in terra.
45. Et hoc eſt nomē qđ vocabūt eū
ezech. dñs iuſtus nr̄.℣.In diebus illis
34. ſaluabiť iuda ⁊ iſrael habitabit
dan.9. confidenter.Et hoc. Hyꝰ. Te
ioan.I. deum. Scđm Mattheum.
deu.33. IN illo tpe. Cum audiſ=
mat.II. ſet ioannes in vinculis
luc.7. opa chriſti mittens duos de
diſcipulꝫ ſuis ait illi. Tu es
qui venturus es an aliū ex=
pectamus? Et reſpōdēs ie=
ſus ait illis. Eūtes renūcia=
te ioanni q̄ audiſtis et vidi=
ſtis. Ceci vidēt:claudi ābu=
lant:leproſi mundanť: ſurdi
audiunt: mortui reſurgunt:
paupes euāgelizanť. Et be=
atꝰ eſt q̄ nō fuerit ſcādaliza=
tus ī me. Illis aūt abeūtibꝰ
cepit ieſus dicere ad turbas
de ioāne. Quid exiſtis ī de=
ſertū videre? Arūdinē vēto
agitatā? Sed q̄d exiſtis vi=
dere? Hoīem mollibꝰ veſti=
tū? Ecce q̄ mollibꝰ veſtiūtur
in domibꝰ regū ſunt. Sz q̄d
exiſtis videre? prophetam?
Etiam dico vobis ⁊ plus q̄
pphetā. Hic eſt eñ de quo
ſcriptū eſt: Ecce mitto ange mat.
lū meū ante faciē tuā q̄ pre= mat.
parabit viā tuā añ te. Amē. mat.
Te decet. Col. Aurē tuā. ꝛc.
In l.ā. Alla. Lp̄. Ecce ve. ℞.
Sup te hierl'm Orieť dñs. ℣ Et eſa.
gl'ia eiꝰ in te videbiť. Orie hyꝰ.
plēd or ℣. Emitte agnū dñe eſa.
dñatorē terre. De petra deſerti
ad mōtē filie .Ad bꝰ.℣.Ioā= mat.
nes aūt cū audiſſet in vinculis luc.7.
opa chr̄i mittēs duos đ diſcipu
lis ſuis ait illi:tu es q̄ venturus
es an aliū expectamus.j.Coll.
Aurē tuam. ꝛc. Ad iij.Cap.
Sic nos exiſti. ℣. Timebunt
gētes. Ad vj.⁊ ad ix.ſicut in
j.do. Ad veſ.ā. Dixit d o.Lp̄.
Sic nos exiſt. ℞. Tu exurgēs p̄o.I
dñe Miſereberis ſiō. ℣. Q: tp̄s
miſerēdi eiꝰ: q: venit tp̄s. Miſe.
℣. Rorate Ad magt.ā. Tu es mat.
q̄ vētur̄ e s an aliū expectamꝰ. luc.7.
dicite ioāni q̄ vidiſtis, ad lumen
redeunt

redeunt ceci, mortui reſurgūt,
paupes euāgelizātur, all'a. viij
col. Aurē. Si natalis dñi in
fer.ij. rna ā. ſtē nō dicet: ſed
O ſapientia. ¶ Feria.ij. lc.j.
.41 EGeni ⁊ paupes q̄runt
aquas, ⁊ non ſunt: lin=
gua eoꝝ ſiti aruit. Ego dñs
exaudiam eos: deus iſrael non
derelinquā eos. Aperiā in
ſupinis collib⁹ flumina, ⁊ in
medio cāpoꝝ fontes. Ponā
deſertū in ſtagna aq̄ꝝ: ⁊ ter=
rā inuiā ī riuos aq̄ꝝ. Lec.ij.
em. Dabo ī ſolitudine cedrū: et
pinū, ⁊ myrtū, ⁊ lignū oliue,
Ponā ī deſerto abietē, vlmū,
⁊ buxū ſimul: vt videāt ⁊ ſci=
ant, ⁊ recogitēt, ⁊ intelligāt
parit: q̄ man⁹ dñi fecit hoc,
⁊ ſctūs iſrl' creauit illd. l.iij.
em. Prope facite iudiciū vrm di
cit dñs: afferte ſi q̄d forte ha
betis dicit rex iacob. Acce=
dāt, ⁊ nūciēt vobis q̄cūq̄ vē=
tura ſunt. Priora q̄ fuerīt nū
ciate: ⁊ ponem⁹ cor nrm ⁊ ſcie
mus nouiſſima eoꝝ: ⁊ q̄ vētu
ra ſūt īdicate nobis. In l.ā.
c.2 Ueniet dñs ⁊ nō tardabit ⁊ illu=
minabit abſcōdita tenebrarū: ⁊
manifeſtabit ſe oib⁹ gētib⁹ al'. j.
cp. Sic nos. ℟ Sup te hierl'm
t.8. ℣. Emitte. Ad b⁹.ā. Dicit dñs
penitētiā agite: ap ppinquabit
eñ regnū celoꝝ al'. viij. ad.j.ā.
hierl'z gaude gaudio magno q̄
veniet tibi ſaluator, al'. viij. ad
ie. iij.ā. Dabo ī ſiō ſalutē ⁊ ī hierl'z
5. gloriā meā. all'a. viij. Ad vj.a.
ie. Mōtes ⁊ oēs colles hūiliabūt, ⁊
0. erūt praua ī directa ⁊ aſpera ī
vias planas: veni dñe ⁊ noli tar
dare, al'. v. ad. ix.ā. Iuſte ⁊ pie titū. 2.
viuam⁹ expectātes btāz ſpē ⁊ ad
uētū dñi. viij. Ad mag.ā. Bea luc.1.
tā me dicēt oēs gñatiōes: q̄ an=
cillā humilē reſpexit deus. viij.
¶ Feria tertia. Lectio.j.
ANnūciate que vētura eſa.41
ſunt in futurū: ⁊ ſcie=
mus q̄ dij eſtis vos. Bene
quoq̄ aut male ſi poteſtꝫ fa=
cite, ⁊ loq̄mur, ⁊ videam⁹ ſil'.
Ecce vos eſtꝫ ex nihilo, ⁊ o=
p⁹ vrm ex eo q̄d nō eſt, abo=
minatio ē, q̄ elegit vos. l.ij.
Suſcitaui ab aq̄lone: ⁊ ve= eodē.
nient ab ortu ſolis. Uocauit
nomē meū: ⁊ adducet magi=
ſtratus q̄ſi lutū: ⁊ velut pla=
ſtes cōculcans humū. Quis
annunciauit ab exordio vt
ſciamus, ⁊ a pricipio vt dica
mus iuſt⁹ es: Nō eſt neq̄ an=
nūciās neq̄ p̄dicēs, neq̄ au=
diēs ſermones vros. lct.iij
Prim⁹ ad ſiō dicit ecce aſſū eodē.
⁊ hierl'm euāgeliſtā dabo. Et
vidi, ⁊ non erat neq̄ ex iſtis
q̄ſq̄ q̄ iret ꝯſiliū, ⁊ interroga=
tus rñderet v̄bū. Ecce oēs
iniuſti, ⁊ vana opa eoꝝ, vēt⁹
⁊ inane ſimulachra eoꝝ. Ad
lau.ā. Ecce veniet dñs p̄nceps apoc.1.
regū terre btī q̄ parati ſunt oc=
currere illi. viij cp Sic nos. ℟
Super te. ℣. Emitte agnū. Ad
bn⁹.ā. Egredietur v̄ga de radice eſa.11.
ieſſe: ⁊ replebitur oīs ſra gloria
dñi: ⁊ videbit oīs caro ſalutare
dei. j.ad.j.ā. Dū venerit filius luc.18.
hoīs putas īueniet fidē ſup ter=
rā. viij.ad.iij.ā. Ecce iā venit gal.4.
plenitudo tpīs ī quo miſit de⁹ fi=
liū ſuū in tris. v.ad.vj.ā. Ecce

de⁹ nr̄ expectauim⁹ eū ⁊ ſaluabit
eſa. 26 nos, al'. viij. Ad ix. ā. Egrediet
mic. I. dn̄s de loco ſctō ſuo, vēiet vt ſal
eſa. 52. uet ppl'ʒ ſuū. vij. Ad mḡ. ā. E-
leuare eleuare conſurge hierl'ʒ
ſolue vicla colli tui captiua filia
ſiō. viij. ¶ Fer. iiij. i ieiuniis.
Lectio j. euāgel'. ſm Lucā.
luc. I. In illo tp̄e. Miſſus eſt
angel⁹ gabriel a deo in
ciuitatem galilee cui nomen
nazareth ad ꝩginē deſpōſa-
tā viro cui nomē erat ioſeph
de domo dauid ⁊ nomē ꝩgi-
nis maria. Et rel'. Ome. lec.
eiuſdē ven. bede pbr̄i. Le. j.
in cap. Exordiū nr̄e redēptio-
I. luc. nis, fratres chariſſimi
hodierna nob; ſcti euāgelii
lectio ꝯmēdat q̄ āgelū de ce
lis a deo miſſū narrat ad vir
ginē, vt nouā in carne nati-
uitatē filij dei p̄dicaret, per
quā nos abiecta vetuſtate,
noxia renouari atq; inter fi-
lios dei ꝯputari poſſim⁹. R.
eſaie. Clama in fortitudine q̄ ānūcias
40. pacē i hierl'm. Dic ciuitatib⁹ iu
de ⁊ habitatorib⁹ ſiō: ecce deus
nr̄ quē expectabam⁹ adueniet.
eodem. V. Sup̄ montē excelſum aſcēde
tu q̄ euāgelizas ſiō: exalta i for-
titudine vocē tuā. Dic. Lec. ij.
Ut ergo ad ꝓmiſſe ſalutis
mereamur dona pertigere,
primordia eius intēta cure-
luce. I. mus aure percipere. Miſſ⁹
eſt inquit angelus gabriel a
deo in ciuitatem galilee, cui
nomen nazareth, ad ꝩginē
deſpōſatam viro, cui nomen
nume. erat ioſeph. R. Orietur ſtella
24. ex iacob, ⁊ exurget homo de iſ-

rael, ⁊ confringet omnes duces
alienigenarū. Et erit ois terra
poſſeſſio eius. V. De iacob exiet
qui dominetur ⁊ perdat reliq̄as
ciuitatum eius. Lectio. iij.
Ptū profecto huma-
ne reſtaurationis prin-
cipiū, vt angelus a deo mit-
teretur ad virginē partu cō
ſecrādā diuino: q2 p̄ma per-
ditiōis hūane fuit cauſa, cū
ſerpens a diabolo mittebat
ad mulierē ſpiritu ſuperbie gen
decipiēdā: immo ipſe in ſer-
pēte diabolus veniebat, qui
gen⁹ humanū deceptis pa-
rētib⁹ primis, imortalitatis
gloria nudaret. Quia ergo
mors intrauit per feminā a-
pte rediit ⁊ vita p feminā. Il
la a diabolo ſeducta p ſerpē
tē, guſtū viro necis obtulit:
hec edocta a deo per āgelū
mūdo autorē ſalutis edidit.
R. Modo veniet dn̄ator dn̄s Et eſa.
nomē eius emanuel vocabit. V.
Oriet in dieb⁹ ei⁹ iuſticia ⁊ abū pſal
dātia pacis. Et. In lau. ā. Pro- 71.
pter ſion nō tacebo donec egre- eſa.
diat vt ſplēdor iuſt⁹ ei⁹. vij. cp.
Sic nos. R. Sup̄ te hierl'ʒ. V.
Emitte agnū. Ad b⁹. ā. Miſſus luce.
eſt gabriel angelus ad mariam
virginē deſpōſatā ioſeph. viij.
In laud. ⁊ ad. iij. Collecta.
Eſtina q̄s dn̄e ne tar-
daueris, ⁊ auxiliū no-
bis ſup̄ne virtutis ipendev
aduētus tui cōſolationibus
ſubleuent q̄ i tua pietate cō
fidūt. Qui. Ad. j. ā. Prophete
p̄dicauerunt naſci ſaluatorē de
ꝩgine maria. j. ad. iij. ā. Spūs luc.

dñi ſup me euãgelizare pauperi
an.I. bus miſit me. ij. Ad vj. ã. Lex
per moyſen data eſt: grã ⁊ veritas
per ieſũ chr̃m facta ẽ. j. Ad ix.
ãn Annunciate populis ⁊ dici
te ecce deus ſaluator noſter ve=
c.I. niet. vij. Ad mã. ã Ecce ancil=
la dñi, fiat mihi ſecundũ verbũ
tuũ. viij. Coll. Aurem tuam.
¶ Fer. v. Sermo ſcti augu.
de incarnatiõe dñi. Si feſti=
uitas ſcti thome, fer. v. euen.
lectiones iſte in precedenti
fer. iij. legantur. Lectio j.
Legimus ſctm̃ moyſen
pplo dei pcepta dan=
tẽ, vbi ait: Audi iſrael, Dñs
de⁹ tu⁹, de⁹ vn⁹ eſt. Non po=
teſt eſſe maior: nõ põt eẽ mi=
nor: nõ poteſt nũerari dicẽte
propheta dauid: Magnus
dñs ⁊ magna virtus eius: et
ſapiẽtie ei⁹ nõ eſt numerus.
Feria de dñica q̃ ꝯpetũt. lc. ij.
Optime noſtis iſta fra=
tres chariſſimi: q̃ cor=
de tenetis fortiter catholicã
veritatẽ. Audite tamen bre=
uiter qđ adiuuãte dño pro=
poſui explanandum. Le. iij.
Deus vnus eſt pater:
deus vnus eſt filius:
deus vnus eſt ſpũſſctũs. Nõ
tres dij ſed vn⁹ ẽ de⁹. Tres
in vocabulis: vnus in deita=
te ſubſtãtie. Sed dicit mihi
hereticus. Ergo ſi vnũ ſunt
oẽs ſunt incarnati? Nõ. Ad
ſolũ chriſtũ ptinet caro. Nẽ=
pe aliud eſt aĩa: aliud eſt ra=
tio. Et tñ in aĩa eſt ratio, et
vna eſt aĩa: ſed aliud anima
agit, aliud ratio. Aĩa viuit,
ratio ſapit: ⁊ ad aĩam ptinet
vita, ⁊ ad rationẽ ptinet ſa=
piẽtia. Et cũ vnũ ſint, aĩa ſo=
la ſuſcipit vitam, ratio ſola
ſuſcipit ſapientiã. Et tñ nec
aĩa ſine ratione, nec ratio ſi=
ne aĩa. Sic et pater et filius
licet vnũ ſint, et vnus deus
ſit: ad chriſtũ tamẽ ſolũ pti=
net caro, ſicut ad ſolã ratio=
nem pertinet ſapiẽtia, licet
nõ recedat ab aĩa. In lau. ã.
De ſiõ veniet dñs opſ, vt ſaluũ eſ. 46.
faciat ppl'z ſuũ. j. cp. Sic nos.
℟ Sup te. ℣ Emitte. Ad bn⁹.
ã. Vigilate animo, in primo eſt
dñs de⁹ nr̃. iiij. col. Aurẽ. Ad
j. ã Cõuertere dñe aliquantulũ
⁊ ne tardes venire ad ſeruos tu=
os. viij. Ad iij. ã De ſiõ veniet eſa. 52.
ꝗ regnatur⁹ eſt dñs emanuel ma
gnũ nomẽ ei⁹. viij. ad vj. ã Cõ= eſaie.
ſolamini ꝯſolami ppl'e me⁹ dicit 40.
de⁹ veſter. ij. ad ix. ã Dñs legi eſa. 33.
fer nr̃ dñs rex nr̃, ipẽ veniet ⁊ ſal
uabit nos. iij. Ad mã. ã Leta= eſa. 66
mini cũ hierl'm ⁊ exultate in ea
oẽs q̃ diligitis eã in eternum. v.
Coll. Aurẽ. ¶ Fer. vj. Lctõ
ſancti euãgelij ſcdm Lucã.
In illo tpe. Exurgens luc. I.
maria abiit in mõtana
cũ feſtinatiõe in ciuitatẽ iu=
da, ⁊ intrauit in domum za=
charie ⁊ ſalutauit elizabeth
Et rel. Omel. lect. eiuſdem
vene. bede pbri. Lectio j.
Lectio quã audiuimus in cap.
ſcti euangelij fratres I. luc.
chariſſimi: ⁊ redẽptiõis nr̃e
nobis ſẽp venerãda primor=
dia pdicat ⁊ ſalutaria ſp imi
tãde hũilitatꝭ remedia ꝯmẽ=

heb.6. dat. ℟. Precurſor p nobis igre
dit agnus ſine macula ſcd̄m or=
dinē melchiſedech. Pontifex fa
ctus eſt i eternū ⁊ in ſcl'm ſcl'i.
℣. Ipſe eſt rex iuſticie cui⁹ gña=
tio nō habet finē. Pon. Lec.ij.
NAm quia peſte ſupbie
attactū gen⁹ hūanum
perierat, decebat vt medica
mētū hūilitat̄, quo ſanaret
prima mox icipiētis ſalutis
eſa.11. tpa ꝑtēderēt. ℟. Egredietur
dñs ⁊ ꝑliabit ↄtra gētes. Et ſta
būt pedes ei⁹ ſupra mōtes oli=
uarꝫ ad orietē. ℣. Et eleuabitur
ſuper oēs colles ⁊ fluēt ad eum
omnes gentes. Et ſtabunt. l.iij
ET qa ꝑ temeritatē ſe=
ducte mulieris, mors
in mūdū introierat: cōgruū
fuerat vt i idiciū vite reuer=
tētis mulieres ſe deuote hu
militatis inuicē ac pietatis
ꝑuenirēt obſequiis. Prior g°
nobꝫ btā dei genitrix ad ſub
limitatē patrie celeſtis iter
oñdit hūilitatis: nō min⁹ re=
ligionis ꝙ caſtitatis exēplo
venerabilis. Siqdē glia vir
ginei ⁊ intemerati corporis
qlis ſit vita ſupne ciuitatis,
ad quā ſuſpiramus, iſinuat:
matt. vbi neqꝫ nubēt, neqꝫ nubēt:
22. ſed ſūt ſicut angeli dei in ce=
luc.20. lis: atqꝫ ꝟtutē mētis eximiā
mar.12 q ad hāc ptigere debeam⁹,
eſa.62 indicat. ℟. Uidebūt gētes iu=
codē. ſtū tuū ⁊ cūcti reges iclytū tuū.
Et vocabitur tibi nomē nouū ꝙ
os dñi noiauit. ℣. Et eris coro=
na glie in manu dñi ⁊ diadema
2.par. regni i manu dei tui. Et vo. In
20. lau. ā. Cōſtātes eſtote videbitꝫ

auxiliū dñi ſup vos. ij. cp. Sic
nos. ℟. Super te. ℣. Emitte.
Ad b⁹. ā. Ex quo facta ē vox ſa luc.1
lutatiōis tue in aurib⁹ meis ex=
ultauit in gaudio infans in vte
ro meo, alla. v. Col. ⁊ ad. iij.
EXcita qs dñe potētiā
tuā ⁊ veni vt hi q̄ i tua
pietate ↄfidunt: ab oī citi⁹ ad
uerſitate liberēt. q vi. Ad. i.
ā. Ponēt dño gloriā ⁊ laudem eſ.4
eius in inſulis nūciabūt qr ecce
veniet ⁊ nō tardabit. v. Ad iij.
ā. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa
facinora plebꝫ tue iſrl'. vij. Ad
vj. ān. Deus a libano veniet, ⁊ ſba.
ſplēdor ei⁹ ſicut lumē erit. j. Ad
ix. ā. Ego aūt ad dñm aſpiciā ⁊ mic.
expectabo deū ſaluatorē meū. ioan
vij. Ad n̄ ǧ. ā. hoc eſt teſtimo=
niū ꝙ perhibuit ioānes: q poſt
me venit ante me factus eſt. j.
❡ Sab. Lec. ſ. euā. ſm Luc.
ANno qntodecimo im= luc.3
perij tyberij ceſarꝫ p=
curāte pōtio pilato iudeam
tetrarcha autē galilee hero
de, philippo aūt fratre eius
tetrarcha ituree ⁊ traconiti
dis regionis, ⁊ liſania abili=
ne tetrarcha ſub pncipib⁹ ſa
cerdotū anna ⁊ caipha, fa=
ctū eſt verbū dñi ſup ioannē
filium zacharie in deſerto.
Et rel. Omelia lect. eiuſdē
beati Gregorij ꝑ ape. Lec. j.
REdēptorꝫ nři pcurſor in ca
quo tpe verbū pdica= 3.luc
tiōis acceperit: mēorato ro=
mane reipublice principe et
iudee regibus deſignat̄ cū
dicit, anno qntodecimo. ⁊c.
℟. Emitte agnū dñe dñatorem eſa.16

terre. De petra deserti ad mō=
tē filie ſiō. ℣. Oſtēde nobis do=
mine miam tuā: ⁊ ſalutare tuū
da nobis. De petra. Lectio ij.
Quia em̄ illum ꝑdicare
veniebat q̊ ⁊ ex iudea
quoſdā et multos ex gētibꝰ
redēpturꝰ erat: ꝓ regē gētiū
⁊ pꝛincipes iudeoꝝ ꝑdicatio=
nis eiꝰ tēpoꝛa deſignant. ℞.
Germinauerūt cāpi heremi ger
mē odoꝛis iſrl: qꝛ ecce deꝰ noſter
cū ꝟtute vēiet. Et ſplēdoꝛ eiꝰ cū
eo. ℣. Ex ſiō ſpecies decoꝛis eiꝰ
deꝰ nr̄ manifeſte vēiet. Et. L. iij.
Quia aūt gētilitas col=
ligēda erat et iudea ꝓ
culpa ꝑfidie diſpergēda: ip=
ſa quoque deſcriptio terre=
ni pꝛincipatꝰ oſtēdit, qm̄ et
ī romana republica vnꝰ pꝛe=
fuiſſe deſcribit: ⁊ ī iudee re=
gno ꝑ quartam partē pluri=
mi pꝛincipabant. Voce ete=
nim nr̄i redemptoꝛis dicit:
Oē regnū ī ſeipſum diuiſum
deſolabit. Liqt ergo ꝙ ad fi
nē regni iudea ꝑuenerat: q̄
tot regibus diuiſa ſubiace=
bat. ℞. Radix ieſſe qui exurget
iudicare gētes in eū gētes ſpe=
rabūt. Et erit nomē eius bn̄di=
ctū in ſcl'a. ℣. Ecce virgo cōci=
piet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur
nomē eiꝰ emanuel. Et. In lau.
An. Roꝛate celi deſuꝑ: ⁊ nubes
pluāt iuſtum: aperiatur terra ⁊
germinet ſaluatoꝛē. vij. Cap.
Sic nos. ℞. Sup te. ℣. Emit=
te. Ad bn̄ꝰ. ā. Oīs vallis iplebi
tur: ⁊ omnis mōs ⁊ collis humi
liabitur ⁊ videbit oīs caro ſa=
lutare dei. v. Colla. ⁊ ad. iij.

Deꝰ q̊ ↄſpicis qꝛ ex nr̄a
pꝛauitate affligimur:
ↄcede ꝓpitiꝰ: vt ex tua viſita
tiōe ↄſolemur. p. Ad. j. ā. Cō esa. 51.
ſurge ↄſurge iduere foꝛtitudinē
brachij dn̄i. j. Ad. iij. ā. Gaud phi. 4
te ī dn̄o ſēper: iteꝝ dico gaudte:
dn̄s em̄ ꝓpe eſt nihil ſollicititiſitis.
viij. Ad. vj. ā. Expecteturſicut deu. 32
pluuia eloquiū dn̄i ⁊ deſcēdat ſu
per nos ſicut ros deꝰ nr̄. vij. Ad
ix. ā. Dabit ei dn̄s ſedē dd patris luc. 1.
eiꝰ ⁊ regnabit ī etnū. j. ¶ Sab.
añ. iiij. do. ad veſpe. Capm.
Gaudete ī dn̄o ſēꝑ: iteꝝ phi. 4
dico gaudte: modeſtia
vr̄a nota ſit oībꝰ hoībꝰ: dn̄s
ꝓpe eſt. ℞. Nō auferetur ſce=
ptum. j. ℣. Roꝛate. Collecta.
Excita dn̄e potentiam
tuam ⁊ veni, et magna
nobis ꝟtute ſuccurre: vt per
auxiliū gr̄e tue qd nr̄a pctā
ꝑpediūt, indulgētia tue ꝓpi
tiationis acceleret. Qui vi.
¶ Dn̄ica. iiij. Inuit. Vigilate
animo. In ꝓximo eſt dn̄s deꝰ no
ſter. ps. Venite. Lectio. j.
Audite me qui ſeqmini esa. 51.
ꝙ iuſtū eſt, ⁊ queritis
dn̄m. Attēdite ad petrā vn̄
excisi eſtis, ⁊ ad cauernā la=
ci de q̄ ꝑciſi eſtis. ℞. Canite tu iohe. 2
ba ī ſiō, vocate gētes: annūcia=
te populis ⁊ dicite. Ecce deꝰ ſal
uatoꝛ noſter aduēiet. ℣. Annun
ciate in finibꝰ tre: ⁊ in inſulis q̄
procul ſunt dicite. Ec. Lec. ij.
Attendite ad abrahā esa. 51.
patrē veſtrū ⁊ ad ſarā
q̄ peperit vos: qꝛ vnū voca=
ui eū, ⁊ bn̄dixi ⁊ multiplica=
ui eū. Cōſolabit ergo dn̄s ſiō

ꝛ ꝯſolabit oẽs ruinas eius.
gen. 49. ℟. Nõ auferetur ſceptrū de iu-
da ꝛ dux de femore ei⁹ dõec ve-
niat qui mittẽd⁹ eſt. Et ipſe erit
expectatio gẽtiū. ℣. Pulchrio-
res ſunt oculi eius vino, ꝛ dẽtes
ei⁹ lacte cãdidiores. Et. lc. iij.

esa. 51. ET ponet deſertū eius
quaſi delitias: ꝛ ſolitu
dinẽ ei⁹ quaſi ortū dñi. Gau
diū ꝛ letitia iuenit i ea: grãꝝ
ioan. 1. actio ꝛ vox laudꝫ. ℟. Me opor
tet minui, illū aũt creſcere: qui
poſt me vẽit añ me fact⁹ eſt. Cu
ius nõ ſū dign⁹ corrigiã calcia-
mẽti eius ſoluere. ℣. Ego bapti
zo vos aqua, ille autẽ baptiza-
bit vos ſpū ſctõ. Cuius. lc. iiij.

esa. 51. ATtendite ad me pp̃ls
me⁹, ꝛ trib⁹ mea me au
dite, q: lex a me exiet ꝛ iudi
ciū meū in lucẽ pplõꝝ reqe-
ſcet. Prope eſt iuſt⁹ me⁹, e-
greſſus eſt ſaluator meus, ꝛ
brachia mea pplos iudica-
bũt. Me inſule expectabũt,
ꝛ brachium meū ſuſtinebũt.
gal. 4. ℟. Ecce iã vẽit plenitudo tẽpo
ris in quo miſit deus filiū ſuum
in t̃ris natū de ꝟgine: factū ſub
lege. Ut eos qui ſub lege erãt re
eph. 2. dimeret. ℣. Propter nimiã cha
ritatẽ ſuã qua dilexit nos de⁹,
filium ſuum miſit in ſimilitudi-
nẽ carnis peccati. Ut. Lec. v.

esa. 51. LEuate i celū oclos v̄ros ꝛ
videte ſub t̃ra deorſū: q: celi
ſicut fum⁹ liqſcent ꝛ t̃ra ſicut
veſtimẽtū attereť: ꝛ habita-
tores ei⁹ ſicut hec interibũt.
iere. 31 ℟. Uirgo iſrl̃ reuertere i ciuita
tes tuas, vſqꝫ quo dolẽs auerte-
ris: Gñabis dñz ſaluatorẽ obla
tionẽ nouã in t̃ra: ãbulabũt ho-
mies i ſaluationẽ. ℣. In charita eodẽ,
te perpetua dilexi te, ideo attra
xi te miſerans. Gñ. Lectio, vj.

SAl⁹ aũt mea i ſempit- esa. 51
nū erit: ꝛ iuſticia mea psalm
nõ deficiet. Audite me q̃ ſci 36.
tis iuſtū: populus lex mea in
corde eorum. ℟. Iuraui dicit es. 54
dñs vt vltra iã nõ iraſcar ſuper
t̃rã: montes enim ꝛ colles ſuſci-
piẽt iuſticiã meã. Et teſtamẽtū
pacis erit in hieruſalẽ. ℣. Iux-
ta eſt ſalus mea vt veniat: ꝛ iu-
ſticia mea vt reueleť. Et. lc. vij.

NOlite timere oppro- esa. 51
bria hoim et blaſphe-
mias eoꝝ ne metuatꝫ. Sicut
eñ veſtimẽtū, ſic cõedet eos
ꝟmis, ꝛ ſicut lanã ſic deuora
bit eos tinea. ℟. Nõ diſcedi- psalm
m⁹ a te viuificabis nos dñe ꝛ no 79.
mẽ tuū iuocabim⁹. Oñde nobis
faciẽ tuã ꝛ salui erimus. ℣. Dñe
de⁹ ꝟtutū ꝯuerte nos. Oñ. l. viij

SAl⁹ aũt mea i ſẽpit̃nū erit, esa. 51
et iuſticia mea in gñationes
gñationū. Cõſurge cõſurge
induere fortitudinẽ brachiū
dñi: Cõſurge ſicut in die iu-
uẽtutis in gñatiõibus ſclõꝝ.
Nunqd nõ tu ꝑcuſſiſti ſupbū
vulneraſti draconẽ. Nunqd
non tu ſiccaſti mare, aquã a- exodi.
byſſi vehementis, q̃ poſuiſti 14.
ꝓfundū marꝫ viã, vt trãſirẽt
liberati: ꝛ nũc q̃ redẽpti ſunt
a dño reuertenť, ꝛ veniẽt in
ſiõ laudãtes: ꝛ leticia ſẽpit̃-
na ſup capita eoꝝ, gaudiū ꝛ
leticiã tenebũt, fugiet dolor
ꝛ gemit⁹. Ego ꝯſolabor vos.
℟. Intuemi quãt⁹ ſit iſte q̃ igre heb. 7

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dit ad ſaluādas gētes ipſe eſt rex
iuſticie. Cuiꝰ gñatio nō hȝ finē.
℣. Precurſor ꝓ nobis igredit̄ ſƺ
ordinē melchiſedech, pōtifex fa
ctꝰ ē i etnū. Cu. ſ. ſ. euā. ſƺ ioā.

ioan. 1. In illo tpe. Miſerūt iu-
dei ab hieroſolymꝭ ſa-
cerdotes ⁊ leuitas ad ioānē
vt interrogarēt eū tu qs es?
Et r̄. Om̄. l. eiuſ. b. g. p. l. ix.

cap. Ex huiꝰ nobis lectiōis
ioan. ꝟbis fr̄es chariſſimi,
ioānis hūilitas ꝯmēdat: q̄ cū
tāte ꝟtutꝭ eſſet vt xp̄s credi
potuiſſet, elegit ſolide ſubſi-
ſtere i ſe, ne hūana opinione
raperet̄ inanit̄ ſup ſe. ℟. Ro
rate celi deſuper, ⁊ nubes pluāt
iuſtū. Aperiatur t̄ra ⁊ germinet
16. ſaluatorē. ℣. Emitte agnū dn̄e
dn̄atorē t̄re de petra deſerti ad
montem filie ſion. Ape. Lec. x.

ioan. 1. Nam ꝯfeſſus eſt ⁊ nō ne
gauit. Cōfeſſus eſt qꝛ
nō ſum ego xp̄s. Sed q̄ dixit
nō ſum: negauit plane ꝙ nō
erat, ſed nō negauit ꝙ erat:
vt veritatē loquens, eiꝰ mē-
brū fieret, cuiꝰ ſibi nomē fal-
lacit̄ nō vſurparet. ℟. Cōfor
tamini ⁊ iam nolite timere: ecce
deꝰ noſter cito vēiet. Et ſaluos
nos faciet. ℣. Oriet̄ ſtella ex ia-
cob ⁊ ꝯſurget hō ꝺ iſrl̄. Et. l. xi.

Qum ergo nō vult ap-
petere nomē xp̄i: factꝰ
eſt mēbrū xp̄i: qꝛ dū īfirmita
tē ſuā ſtuduit hūiliter agno-
ſcere, illiꝰ celſitudinē meruit
veraciter obtinere. ℟. Erum
pant montes iocunditatē ⁊ col-
a. 66 les iuſticiam. Qꝛ lux mūdi dn̄s
cum potētia venit, ℣. Letami-
ni cū hierl'm: ⁊ exultate i ea oēs
qui diligitis eā. Quia. lc. xij.

Sed cū ex lectione alia
redēptoris nr̄i ſentē-
tia ad mētē reducit̄, ex huiꝰ
nobis lectionis ꝟbis q̄ſtio
valde iplexa generat̄. Alio
quippe in loco inquiſitꝰ a di-
ſcipulis dn̄s de helie aduē-
tu reſpōdit, Helias iā venit: matth.
Et ſi vultꝭ ſcire, Joānes ip- 17.
ſe eſt helias. Reqſitꝰ aūt ioā ioan. 1.
nes dicit, Non ſum helias.
quid eſt hoc fratres chariſſi
mi, qꝛ ꝙ ꝟitas affirmat, hoc
ꝓpheta ꝟitatis negat? Val
de nāqꝫ iter ſe diuerſa ſunt:
ipſe eſt, ⁊ nō ſum. Quō ergo
ꝓpheta ꝟitatis eſt, ſi eiuſdē
ſermonibus ꝟitatis cōcors
nō eſt? Sed ſi ſubtilit̄ ꝟitas
ipſa requirat̄, hoc ꝙ inter ſe
ꝯtrariū ſonat, quō ꝯtrarium
nō ſit, inuenit̄. Ad zachariā
nāqꝫ de ioanne angelꝰ dicit:
Ipſe p̄cedet ante illū in ſpū luc. 2.
⁊ ꝟtute helie. Joānes igitur
in ſpū, helias erat: in perſo-
na helias nō erat. Quod er
go dn̄s fatetur de ſpū, hoc
ioānes denegat de perſona.
℟. Naſcet̄ nobis paruulus, ⁊ eſa. 9.
vocabitur deꝰ fortis: ipſe ſede-
bit ſuper thronū dauid patris
ſui ⁊ imperabit. Cuiꝰ poteſtas
ſuper humerum eius. ℣. Mul-
tiplicabitur eius imperium: ⁊ eodē.
pacis non erit finis. Cuius po-
teſtas Secundum Joannē.

In illo tēpore. Miſe- ioan. 1.
runt iudei ab hieroſo-
lymis ſacerdotes ⁊ leuitas
ad ioannē, vt interrogarent

eũ tu quis es? Et ↄfeſſus eſt
⁊ nõ negauit, ⁊ ↄfeſſus eſt,
qꝛ nõ ſum ego chriſtꝰ. Et in-
terrogauerũt eũ. Quid er-
go? Helyas es tu? Et dixit.
Nõ ſum: ꝓpheta es tu? Et re
ſpõdit. Nõ. Dixerũt ergo ei:
Quis es vt reſpõſum demꝰ
his qui miſerũt nos? Quid
dicis de teipſo? Ait. Ego
eſaie. vox clamãtis ĩ deſerto: diri-
40. gite viam domini ſicut dixit
mat. 3. eſaias ꝓpheta. Et qui miſſi
mar. 1. fuerãt, erãt ex phariſeis. Et
luc. 3. ĩterrogauerũt eũ ⁊ dixerũt
ei. Quid ergo baptizas ſi tu
nõ es chriſtꝰ neqꝫ helyas ne
qꝫ propheta? Reſpõdit eis
ioãnes dicẽs. Ego baptizo
ĩ aqua: mediꝰ autẽ veſtrũ ſte
tit quem vos nõ ſcitis. Ipſe
mat. 3. eſt q̇ poſt me vẽturꝰ eſt q̇ an-
mar. 1. te me factꝰ eſt: cuius ego nõ
luc. 3. ſum dignꝰ vt ſoluã eiꝰ corri-
ac. 1. 2. giã calciamẽti. Hec ĩ betha
11. ⁊ 19. nia facta ſunt trans iordanẽ
vbi erat ioãnes baptizans.
Amẽ. Te decet. coll. Excita
dñe po. In lau. ã. All'a. Cãp.
Ecce venio cito. ℟. Super te
hieruſalẽ. ℣. Emitte agnũ. Ad
luc. 1. bñdictꝰ. ã. Aue maria gratia
plena dñs tecũ, bñdicta tu ĩ mu
lieribus, all'a. j. Coll. Excita
dñe. Ad ho. diei. ã. All'a. cap.
ad. iij. ⁊ ad veſ. Gaudte. col.
Excita dñe. Ce'a vt in. j. do.
Ad veſ. ãn. Dixit dñs. ℟. Tu
exurgẽs. Coll'a. Excita. Pri-
uatis diebꝰ vſqꝫ ĩ vigiliã na-
talis dñi. Inuit. Regem vẽtu
rũ do. ẏ. Ueñ. ℣. Ex ſion ſpe-
cie ⁊ de. ¶ Feria ij. Lectio j.

Lauda ſterilis q̃ nõ pa eſaie
ris: decãta laudem, et 54.
hinni que non pariebas: qm̃ luc.
multi filij deſerte, magis q̃ gal.
eius q̃ habet virũ dicit dñs.
Dilata locũ tẽtorij tui: ⁊ pel
les tabernaculoꝝ tuoꝝ extẽ
de: ne parcas. Lõgos fac fu
niculos tuos: ⁊ clauos tuos
ↄſolida. Ad dexterã eñi et
ad leuã penetrabis et ſemẽ
tuũ gẽtes hereditabit: ⁊ ciui
tates deſertas ĩhitabit. lc. ij
Noli timere qꝛ nõ ↄfunderis eſaie
neqꝫ erubeſces. Nõ ei te pu 54.
debit: qꝛ ↄfuſiõis adoleſcen-
tie tue obliuiſceris et oppro
brij viduitatis tue nõ recor-
daberis ãpliꝰ, qꝛ dñabit tui
q̇ fecit te dñs exercituũ no- luc. 1.
mẽ eiꝰ et redẽptor tuus ſan-
ctꝰ iſrl', deꝰ oĩs terre vocabi-
tur. Qꝛ vt mulierẽ derelictã
et merentem ſpũ: vocabit te
dñs: et vxorẽ ab adoleſcẽtia
abiectã, dixit deꝰ tuꝰ. lc. iij.
Ad pũctũ in modico dere- eſaie.
liqui te: ⁊ in miſerationibus 54.
magnis congregabo te. In
momẽto indignationis abſ-
cõdi faciẽ meã parumper a
te, ⁊ in mĩa ſempitẽna miſer-
tus ſum tui dixit redẽptor
tuus dñs. Sicut ĩ diebꝰ noe gen.
iſtud mihi eſt: cui iuraui ne
inducerem aquas vltra ſu-
per terram: ſic iuraui vt non
iraſcar tibi, et nõ ĩcrepẽte.
¶ Feria tertia. Lectio j.
Montes eñi cõmoue- eſaie.
bũtur et colles cõtre- 54.
miſcent. Mĩa autẽ mea non
recedet: ⁊ fedus pacis mee

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

nō mouebit dixit miseratoꝛ
tuus dominus. Lectio ij.
Paupercula tēpeſtate con=
uulſa: abſqꝫ vlla ꝯſolatione.
Ecce ego ſternā p ordinē la
pides tuos: ⁊ fundabo te in
ſaphiris. Et ponā iaſpidem
ꝓpugnacula tua et portas
tuas in lapides ſculptos et
oēs tminos tuos in lapides
deſyderabiles: vniuerſos fi
6. lios tuos a dn̄o: et multitu=
dinem pacis filiis tuis et in
iuſticia fundaberis. Lec.iij
Hec eſt hereditas ſeruoꝝ
dn̄i et iuſticia eoꝝ apud me
55 dicit dn̄s. Oēs ſitiētes ve=
nite ad aquas: ⁊ q̇ nō habetꝫ
argētū ꝓperate emite ⁊ cōe
dite. Uenite emite abſqꝫ ar=
gēto, ⁊ abſque vlla ꝯmutatio
ne vinū ⁊ lac. Quare appē=
ditis argētū nō in panibꝰ et
laborē veſtrū nō in ſaturita=
te? ❡ Feria iiij. Lectio j.
55 Audite audientes me,
⁊ comedite bonū: ⁊ de
lectabit in craſſitudine aīa
vr̄a. Inclinate aurē veſtrā ⁊
venite ad me: audite ⁊ viuet
aīa veſtra. Et feriā vobiſcū
13. pactū ſempitnū: miſericoꝛ=
dias dauid fideles. Ecce te=
ſtē ppl'is dedi eū: ducē ac p̄=
ceptoꝛem gentibus. Lec.ij.
55 Ecce gentem quam neſcie=
bas vocabis et gentes que
nō cōgnouerūt te ad te cur=
rent: ꝓpter dn̄m deū tuū et
ſctm̄ iſrael qꝛ glorificauit te.
Querite dn̄m dum inueniri
poteſt: inuocate eū dū ꝓpe
eſt. Derelinquat impius viam
ſuā ⁊ vir iniquus cogitatio=
nes ſuas, ⁊ reuertat ad dn̄m
et miſerebit eius, et ad deū
noſtrum qm̄ multus eſt ad
ignoſcendum. Lectio iij.
Nō eīm cogitatiōes mee, co eodē.
gitatiōes veſtre: neque vie
mee vie veſtre dicit dn̄s, qꝛ
ſicut exaltant celi a terra: ſic
exaltate ſunt vie mee a viis
vr̄is ⁊ cogitatiōes mee a co
gitatioībꝰ vr̄is. Feria.v.l.j.
Hec dicit dn̄s. Cuſtodi eſaie.
te iudiciū, ⁊ facite iu= 56.
ſticiā: qꝛ iuxta eſt ſalꝰ mea vt ſap.1.
veniat et iuſticia mea: vt re
uelet. Beatꝰ vir q̇ facit hoc
et filiꝰ hominis q̇ apprehē=
det iſtud cuſtodiēs ſabbatū
ne polluat illud: cuſtodiens
manus ſuas ne faciat omne
malum. Lectio ſecunda.
Et non dicat filius aduene eſaie.
qui adheret dn̄o, dicens: ſe= 56.
paratione diuidet me dn̄s a
populo ſuo. Et nō dicat eu=
nuchus. Ecce ego lignū ari=
dū. Hec dicit dn̄s eunuchis:
q̇ cuſtodierint ſabbata mea
et elegerint que volui: et te=
nuerint fedus meum. Dabo
eis in domo mea et in mu=
ris meis locum et nomē me
lius a filiis et filiabus nomē
ſempitnum dabo eis quod
non peribit. Lectio tertia.
Et filios aduene qui adhe= eodē.
rent dn̄o vt colāt eum et dili
gūt nomē eiꝰ vt ſint ei in ſer
uos: oēm cuſtodiētē ſabba=
tū ne polluat illud et tenen=
tē fedus meū: adducā eos ī
mōtē ſctm̄ meū: et letificabo

eos in domo orationis mee.
Holocauſta eorū et victime
eoꝝ placebūt mihi ſup alta=
matth. ri meo: qꝛ domꝰ mea domus
21. orōnis vocabit cūctis popu
mar. 11 lis. Supraſcripte.xij.lec.le
luc. 19. gātur priuatis diebꝰ vſqꝫ ad
vigiliā, ſi dies feriales ſup=
ſint poſt quartā dñicā. In l.
iohe. 2 ā. Canite tuba in ſiō, qꝛ ꝓpe eſt
dies dñi: ecce vēiet ad ſaluādū
nos, alla, all. j. Eiſdē priuatꝭ
mic. 5. diebꝰ āe ad bꝰ.ān. Tu bethleē
tra iuda nō eris minima i prīci
pibus iuda: ex te eñ exiet dux q̄
regat populū meū iſrl. iij. Ad
luc. 12. bꝰ.ā. Dies dñi ſicut fur ī nocte
ita vēiet: ⁊ vos eſtote parati, qꝛ
qua hora nō putatis filius hoīs
gen. vēiet. j. Ad bꝰ.ān. Nō auferet
49. ſceptrū de iuda ⁊ dux de femore
eius, donec veniat q̄ mittendus
eſt, ⁊ ipſe erit expectatio gētiū.
j. Ad bꝰ.ā. Leua hierlꝫ oculos
⁊ vide potentiā regis: ecce ſal=
uator venit ſoluere te a viculo.
aggei. j. Ad.j.ā. Ecce veniet deſyde=
2. ratꝰ cūctis gentibꝰ ⁊ replebitur
gloria domꝰ dñi, alla. Ad.iij.
eſ. 40. ā. Erūt praua ī directa ⁊ aſpe=
ra ī vias planas: veni dñe ⁊ no=
li tardare, alleluia. j. Ad.vj.ā.
luc. 1. Dominꝰ vēiet occurrite illi dicē
tes magnū prīcipiū ⁊ regni eiꝰ
nō erit finis: deus fortis dñator
prīceps pacꝭ, alla all. j. Ad.ix.
ſap. 18. ā. Oñs ſermo tuꝰ dñe a regalibꝰ
ſedibꝰ vēiet, al. viij. Diebꝰ vij.
proximꝭ añ vigi.nati.dñi.ā.ad
ſap. 8. mag.dicēde.ā. O ſapientia q̄
ex ore altiſſimi ꝓdiſti attingēs
a fine vſqꝫ ad finē fortit ſuauiter
diſponēſqꝫ omnia veni ad docē=
dū nos viā prudentie. ij. Alia.
ā. O adonai ⁊ dux domꝰ iſrael q̄ exo.
moyſi ī igne flāme rubi apparui
ſti ⁊ eī in ſyna legē dediſti, veni
ad redimēdū nos in brachio ex
tento. ij. Alia.ā. O radix ieſſe q̄ eſa.
ſtas in ſignū populoꝝ ſuper quē
ꝯtinebūt reges os ſuū quē gētes
dep̄cabunt vēi ad liberādū nos
iā noli tardare. ij. Alia.ā. O cla
uis dauid ⁊ ſceptrū domꝰ iſrael apo.
q̄ aperis ⁊ nemo claudit, claudꝭ
⁊ nemo apit, veni ⁊ educ victum
de domo carcerꝭ ſedentē in tene
bris ⁊ vmbra mortꝭ. ij. Alia.ā.
O oriens ſplēdor lucis etne ⁊ ſol eſa.
iuſticie veni ⁊ illumina ſedentē
in tenebris ⁊ vmbra mortis. ij.
Alia.ā. O rex gentiū deſydera eſa.
tꝰ eaꝝ lapiſqꝫ angularis q̄ facis
vtraqꝫ vnū veni ſalua hoīeꝫ quē
de limo formaſti. ij. Alia.ā. O
emānuel rex ⁊ legifer nr̄ expecta eſa.
tio gētiū ⁊ ſaluator eaꝝ veni ad
ſaluādū nos dñe deꝰ nr̄. ij. Qui
ta die añ nati.do.etiā ſi fue.
do. Ad bñꝰ.ā. Nolite timere:
quinta enim die veniet ad vos
dñs nr̄. viij. Si vigi.nati.dñi
eue.die do.ita celebret. In=
uita. Leuate capita vr̄a. ¶ In
j.noct.ā. Dñe ī ꝟtute tua. ps.
Ipm. ⁊c. ℣. Hodie ſcietis qꝛ ve exo.
niet dñs. Et mane videbitꝭ glo=
riā eius. Octo.lc.q̄ ī ipſa.iiij
do.ſūt dicant.ſcꝫ. Audite q̄
ſeq̄mini. cū octo. ℞. Canite tu
ba. ¶ In.ij.noc.ā. Dñs defen=
ſor. ps. Dñs il. ⁊c. ℣. Craſtina
die delebit iniq̄tas terre. Et re=
gnabit ſup nos ſaluator mūdi.
Ad cā.ā. Alla. Cāti. Dñe mi
ſerere nr̄i. ℣. Egrediet ꝟga.

Euã. Cū eſſet deſpō. **Ome.**
origenis ex qua omelia legā
tur. iiij. lc. ſicut deſignate ſūt
īſeri⁹. ℟. Sāctificamini hodie.
℣. Cōſtātes. **℟.** Sāctificamini
filij. **℟.** Naſcetur nobis. **Euã.**
poſt. Te deū lau. Cū eſſet de
ſpōſata. **Coll.** De⁹ q̇ nos. **In**
lau. ã. Allẜa. **p̄.** Miſereremei.
⁊c. cp̄. Ecce venio ci. **℟.** Ho=
die ſcie. **Hy⁹.** Splēdor pa. **℣.**
Cōſtātes eſtote. Uidebitis au=
xiliū dñi ſuper vos. **Ad bñ⁹. ã.**
Orietur ſicut. **Coll.** Deus qui
nos. **Cōme. de do. ã.** Aue ma
ria gratia. **℣.** Emitte agnū dñe.
Coll. . Excita dñe po. **Ad**
hor. diei. ã Allẜa. **Ad. iij. cp̄. ⁊**
col. de vigil. ⁊ ℣. ad oēs hor.
de vigil. Ad. vj. ⁊ ad. ix. cp̄. ⁊
coll. ſicut in alijs dñicis. Ad
veſ. ã Antequā cōueniret. **ſola.**
Dixit dñs. **Ad veſ. nō fit cō=**
memo. de do. ¶ **In vigi. nati.**
do. Inuita. Leuate capita ve=
ſtra. Ecce appropinquat redē=
ptio veſtra. **ps.** Uenite. **hy⁹.**
16 Eterne. **℣.** Hodie ſcietis quia
veniet dominus. Et mane vi=
debitis gloriam eius. **Lectio**
ſancti euange. ſm mattheū.
I. **I**N illo tpe. Cū eſſet de
ſpōſata mr̄ ieſu maria
ioſeph, antequā ꝯueniret in=
uenta eſt in vtero habēs de
ſpiritu ſancto. Et reliqua.
Ome. orige. de eadē lc. L. j.
QUe fuit neceſſitas vt
deſpōſata eſſet maria
ioſeph: niſi ꝓpterea quaten⁹
hoc ſacramētū diabolo cela
retur: ⁊ ille malign⁹ fraudis
cōmēta aduerſus deſpōſatā
vginē nulla penit⁹ inueniſ=
ſet? **℟.** Sāctificamini hodie ⁊
eſtote parati quia die craſtina
videbitis Maieſtatem dei in
vobis. **℣.** Hodie ſcietis quia ve exod.
niet dominus, ⁊ mane videbi= 16.
tis. Maieſta. **Lectio ſecūda.**
UEl ideo deſponſata
fuit ioſeph vt nato in=
fanti: vel ipſi marie, curā vi=
deret gerere ioſeph: ſiue in
egyptū iens vel inde denuo
veniēs. Ideo deſpōſata fuit
ioſeph, nō tñ in ꝯcupiſcētia
iūcta. **℟.** Cōſtātes eſtote vide 2. par.
bit; auxiliū dñi ſup vos o iuda 20.
⁊ hieruſalē nolite timere. Cras
egredie mini: ⁊ dñs erit vobiſcū.
℣. Uos q̇ in puluere eſtis exper
giſcimini: ⁊ laudate ecce dñs ve
niet cum ſalute. Cras. **Lec. iij.**
MAt inq̇t ei⁹, mr̄ imacu
lata mr̄ icorrupta mr̄
intacta mr̄ ei⁹. Cuius eius?
Mater dei vnigeniti dñi ⁊
regis omniū plaſmatoris ⁊
creatoris cunctoꝝ. Illius q̄
in excelſis ſine mr̄e ⁊ in ter=
ris eſt ſine pr̄e. Ipſi⁹ qui in
celis ſecūdū deitatē: in ſinu
eſt pr̄is: ⁊ i terris ſcd̄m ſuſce
ptionē corporis i ſinu eſt ma
tris. **℟.** Sāctificamini filij iſrl̄
dicit dñs, i die eñ craſtina de=
ſcēdet dñs: Et auferet a vobis
oēm lāguorē. **℣.** O iuda ⁊ hieru eodē.
ſalē nolite timere: cras egredie
mini, ⁊ dñs erit vobiſcum. Et.
Si dñica fue. iſta erit. lc. xij.
O Magne admirationis
gratia, o inenarrabilis
ſuauitatis glia, o ineffabile
magnūq; ſacramentū. Ipſa

eadem ỽgo ipſa et mat᷑ dñi.
Ipſa genitrix, ipſa ei⁹ ancil
la. Plaſmatio ei⁹, ipſa q̄ ge=
nuit: quis vnq̃ iſta audiuit?
Quis vidit talia? Quis hoc
excogitare potuit, vt mater
ỽgo eſſet, itacta generaret:
que ꝛ ỽgo ꝑmāſit ꝛ genuit?
Sicut eñ quōdā rub⁹ cōbu=
ri videbat᷑ ꝛ ignis eū nō tā=
gebat: et ſicut tres pueri in
camino incluſi habebant᷑, et
tñ eos nō ledebat incendiū,
nec odoꝛ fumi erat i eis. Uel
quemadmodū danieli intra
lacū leonū incluſo clauſtris
nō aptis allatū eſt pꝛādium
ab abacuc: ita ꝛ hec ſctā ỽgo
genuit dñm: ſed itacta ꝑmā=
eſa. 9. ſit. ℟. Naſcetur nobiꝫ paruu=
lus ꝛ vocabit᷑ de⁹ foꝛtis, ipſe ſe=
debit ſuꝑ thꝛonū dauid patris
ſui ꝛ iperabit. Cui⁹ poteſtas ſu=
eodē. per humeꝝ ei⁹. ℣. Multiplicabi
tur ei⁹ imperiū: ꝛ pacis non erit
finis. Tu. Secūdū mattheū.
mat. 1. In illo tēpoꝛe. Cū eſſet
deſpōſata mr̄ Jeſu ma
ria ioſeph antequam ꝯueni=
rēt inuēta eſt in vtero habēs
de ſpū ſctō. Joſeph autē vir
eius cū eſſet iuſtus et nollet
eā traducere: voluit occulte
deut. dimittere eā. Hec autem eo
24. cogitāte: ecce angel⁹ dñi in
ſomnis apparuit ei dicens:
Joſeph fili dauid noli time=
re accipere mariā cōiugem
tuā. Qđ enim in ea natū eſt:
de ſpū ſctō eſt: pariet aūt fi=
luc. 2. liū et vocabis nomē ei⁹ Je=
act. 4. ſum. Ipſe enim ſaluū faciet
populū ſuū a peccatis eoꝝ.

Amē. Te decet. Col. Deus q̄
nos redēp. In. ij. noct. an.
Alla. Cp. Saluatoꝛē. ℣. Cra=
ſtina die delebit᷑ iniq̄tas t̄re. Et
regnabit ſuꝑ nos ſaluatoꝛ mū=
di. Coll. Prope eſto. In lau.
an. O iuda ꝛ hieruſalē nolite ti 2.
mere cras egrediemini, ꝛ dñs 20
erit vobiſcum, alleluia. viij. In
lau. ad. iij. ꝛ ad veſ. Capim.
Paulus ſeruus xp̄i ieſu ro.
vocat⁹ apl̄s ſegrega=
t⁹ in euāgeliū dei qđ añ ꝓmi
ſerat ꝑ ꝓphetas ſuos i ſcri=
pturis ſctis de filio ſuo q̄ fa=
ct⁹ eſt ei ex ſemine dauid ſe=
cūdū carnē. ℟. Hodie ſcietis exo
Qꝛ veniet dñs. ℣. Et mane vi=
debitis gloriam eius. Qꝛ. hy⁹.
Splēdoꝛ. ℣. Cōſtātes eſtote.
Uidebitis auxiliū dñi ſuꝑ vos.
Ad bñ⁹. ā. Oꝛietur ſicut ſol ſal
uatoꝛ mūdi ꝛ deſcendet in vte=
rum virginis ſicut imber ſuper
gramen, alleluia. viij. Colla.
Deus q̄ nos redēptiōis
nr̄e ānua expectatio=
ne letificas: p̄ſta, vt vnigeni=
tū tuū quē redēptoꝛē leti ſu=
ſcipim⁹: venientē q̄q; iudicē
ſecuri videam⁹. ꝑ eū. Ad. j. ā
Hodie ſcietꝫ qꝛ vēiet dñs ꝛ ma= exo
ne videbitis gl̄iaꝫ ei⁹. viij. Ad
iij. ā. Craſtina erit vobis ſal⁹ di
cit dñs de⁹ exercituū. viij. Cp.
Paul⁹. ℣. Hodie ſcietis. Coll.
De⁹ q̄ nos. Ad. vj. ā. Scitote luc.
qꝛ ꝓpe eſt regnū dei: amē dico
vobꝫ qꝛ nō tardabit. viij. cp. ꝛ
coll. ad. vj. ꝛ ad ix. vt in alijs
dieb⁹ retro. ℣. Craſtia die. Ad
ix. ā. Leuate capita vr̄a, ecce ap cod.
ꝓpiquat redēptio vr̄a. j. ℣. Cō

ſtātes eſtote. Ad veſ. ſup pſa.
ā. Añq̄ꝯuenirēt iuēta eſt maria
hñs i vtō de ſpūſctō, al'. j. ā. Jo-
ſeph fili dauid noli timere accipe
mariā cōiugē tuā: q̄ eñi i ea na-
tū eſt de ſpūſctō eſt, al'. vij. ā. Cō
pleti ſunt dies marie vt pareret
filiū ſuū pmogenitū. viij. ā. Ec-
ce iā venit plenitudo tpis i quo
miſit deus filiū ſuū i terris natū
de vgine: factū ſub lege vt eos q̄
ſub lege erāt redimeret. vj. cp.
Paul' ſer. ℞. O iuda z hierl'm
nolite timere Cras egrediemīi
z dñs erit vobiſcū. ℣. Cōſtantes
eſtote videbitꝫ auxiliū dñi ſuper
vos. Cras. hy' Intēde. ℣. Be
nedictus qui venit in noīe dñi.
De' dñs z illuxit nobꝫ. Ad. mḡ.
ā. Cū eēt deſpōſata mr̄ ieſu ma
ria ioſeph añq̄ cōuenirēt inuēta
eſt ivtō hñs: qd eñi i ea natū eſt
de ſpūſctō eſt, al'. viij. col. De'
qui nos. Ad ꝯpl. vſq̄ ad oc.
epi. hy'. Enixa ē. In die na.
do. Inui. Chrs nat' eſt nobis
Venite adoremus. p̄. Veñ. hy'
Intēde. ¶ In. j. noc. āñ. Dñs
dixit ad me filius meus es tu e-
go hodie genui te. ps. Quare
fre. ā. Tāq̄ ſpōſus dñs pcedēs
de thalamo ſuo. p̄. Celi eñ. ā.
Diffuſa eſt grā i labiis tuis p-
ptea benedixit te de' in eternū.
ps. Eructa. āñ. Suſcepimus.
deus miam tuā i medio templi
tui. p̄. Magn' d. ā. Orieť die-
bus dñi abundātia pacis z do-
minabiť. p̄. De' iudi. āñ. Veri-
tas de terra orta eſt z iuſticia d
celo proſpexit. ps. Bñdixiſti.
℣. Tanq̄ ſpōſus. Dñs pcedēs
de thalamo ſuo. Lectio. j.

PRimo tpe alleuiata eſa. 9.
eſt terra zabulō z ter-
ra neptalim z nouiſſimo ag-
grauata eſt via maris trans
iordanē galilee gētium. Po
pulus q̄ ambulabat in tene-
bris, vidit lucē magnā. Ha-
bitantib' in regione vmbre
mortꝫ, lux orta eſt eis. Mul
tiplicaſti gentē: nō magnifi-
caſti leticiā. Letabunť corā
te ſicut letanť in meſſe: ſicut
exultāt victores capta pda:
qñ diuidūt ſpolia. ℞. Hodie
nobis celoꝝ rex de vgine naſci
dignat' ē vt hoiem pditū ad re-
gna celeſtia reuocaret, gaudet
exercit' āgeloꝝ. Q2 ſalus eťna
hūano gñi appuit. ℣. Glia. i ex- luc. 2.
celſis deo z i tra pax hoib' bōe
voluntatis tue. Quia. Lect. ij.
COnſolamini conſola- eſaie.
mini pple meus: dicit 40.
dñs de' veſter. Loq̄mini ad
cor hierl'm, z aduocate eam
qm̄ cōpleta eſt malicia eius
dimiſſa eſt iniq̄tas illi'. Su-
ſcepit de manu dñi duplicia
pro oib' pctis ſuis. Vox cla- mat. 3.
mātis i deſerto: parate viā mar. 1.
dñi rectas facite in ſolitudi- luc. 3.
ne ſemitas dei nr̄i. Ois val- ioan. 1.
lis exaltabitur: z ois mōs z
collis humiliabiť z erūt pra
ua in directa z aſpera i vias
planas. Et reuelabiť gloria
dñi z videbit ois caro pari-
ter quod os dñi locutum eſt.
℞. Hodie nobis de celo pax ve-
ra deſcēdit, hodie p totū mūdū
melliflui facti ſūt celi. ℣. Hodie
illuxit nobis dies redēptionis
noue reparationis antique feli-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

citatis eterne ho. Lectio iij.
eſa.52. C Onſurge conſurge in
duere fortitudinē tuā
ſion: induere veſtimētis glo=
rie tue hierl'm ciuitas ſancti
q2 nō adiiciet vltra vt ptrā=
ſeat p te icircūciſus 7 imūd9.
Excutere de puluere, cōſur=
ge, ſede hierl'm: ſolue vincla
colli tui captiua filia ſion, q2
hec dicit dñs: Gratis venū=
dati eſtꝫ, 7 ſine argēto redi=
memini. ℟ Deſcendit de celis
de9 ver9 a patre genit9 itroiuit i
vterū ꝟginis nobis vt appareret
viſibilis indut9 carne hūana p=
toparēte edita. Et exiuit p clau
ſam portā de9 7 homo: lux 7 vi=
ta conditor mūdi. ℣ Unigenitū
dei filiū quē pr̄ miſit in mūdū in
vtero ſacro cōcepit ꝟgo btā. Et.

Sermo ſ. leonis pa. Lec. iiij

S Aluator nr̄ dilectiſſi=
mi hodie nat9 eſt gau=
deam9. Neqꝫ ei locū fas eſt
eſſe triſtitie vbi natalꝫ eſt vi=
te. Que ꝯſumptio mortalita
tis timorē īgerit nobꝫ de p=
miſſa eternitate leticiā. Ne=
mo ab hui9 alacritatis par=
ticipatione ſecernitur. Una
cūctis letitie ꝯmunis eſt ra=
tio, q2 dñs nr̄ pctī mortiſqꝫ
deſtructor: ſicut nullū a rea=
tu liberū reperit: ita liberan
dis oib9 venit. Exultet ſctūs
q2 appropinquat ad palmā.
Gaudeat pctōr: q2 inuitatur
ad veniā. Animet gentilis,
gal.4. q2 vocat ad vitā. ℟. Propter
nimiā charitatē ſuā qua dilexit
nos de9, pr̄ filiū ſuū miſit. In ſili
tudinē carnis pcti vt oēs ſalua=
ret. ℣. Ecce iā venit plenitudo
tpis in q̄ miſit de9 filium ſuum in
t'ris natū de ꝟgie factū ſub lege.
In. ¶ In ij. noc. ā. Nat9 eſt no=
bis hodie ſaluator q eſt chr̄s dñs
in ciuitate dauid. viij. p̄. Fūda
mēta. ā. Ipe inuocauit me al'. pſ.
pr̄ me9 es tu, al'. vj. p̄. Mias d. 88
ā. Letent celi 7 exultet terra añ pſ.
faciē dñi qm̄ venit. vij. p̄. Cāta 95
te. j. ā. Uerbum caro factū eſt, io.
al'a: 7 hitauit in nobis, al'a. vj. pſ.
ps Dñs reg. j. ā. Notum fecit 97
dñs al'a: ſalutare ſuum, al'a. vj
p̄ Cātate. ij. ān. Ecce aduenit
dñator deus 7 regnum in manu
ei9: 7 poteſtas 7 imperium in et=
num, al'a. viij. p̄ Dñs reg. ij.
℣ Uerbum caro factum eſt. ℟. io.
Et habitauit in nobis. Sermo
beati maximi epi. Lectio. v.

H Odie fratres chariſſi
mi chr̄s nat9 ē, nos re=
nati. Hodie ſaluator mūdi p
matrē naſcēdi tp̄s accepit q̄
de pr̄e natiuitatis nō habet
tēp9. Hodie p hoīez fili9 dei
ingreſſus eſt mūdū, cui9 ma=
nu añ hoīem fact9 eſt mūd9.
℟. O magnū myſteriū 7 admi= luc.
rabile ſacramētū vt animalia vi
derēt dñm natum Jacētē i pſe=
pio: btā virgo cuius viſcera me
ruerunt portare dñm chr̄m. ℣.
Dñe audiui auditū tuū 7 timui: ab
cōſyderaui opa tua 7 expaui in
medio duum aialium. Ja. L. vj.

H Odie habitator celi
venit ad terras, q̄ ter=
rarū incolas euocaret ad ce
lū. Mirabilis inq̄t deus in pſ.
ſctis ſuis. Si i ſctis ſuis mi=
rabilis de9, quō nō in ſeipſo

mirabilis? ℟. Beata dei geni
trix maria, cui⁹ viſcera intacta
permanent: hodie genuit ſalua
torem ſeculi. ℣ Btã q̃ credidit
qm̃ pfecta ſunt oia q̃ dicta ſunt
ei a domino. hodie ge. Le.vij.
SI mirabilis in ioanne
quẽ naſci de ſeniſſimo
pr̃e, ⁊ ſterili de matre ꝯcepit
quãto magis in ſe eſt mira=
bilis, qui vt nr̃e cõditionem
carnis indueret, nouum vir=
gini ⁊ ꝯceptũ dedit ⁊ partũ?
℟ Sctã ⁊ imaculata ꝟginitas
quibus te laudib⁹ efferã neſcio.
Qꝛ quẽ celi cape nõ poterãt tuo
gremio cõtuliſti. ℣. Bñdicta tu
in mulierib⁹ ⁊ bñdictus fructus
ventris tui. Quia. Lect.viij.
AIt ſctũs abachuc pro=
c.3. pheta, Dñe audiui au
ditionẽ tuam ⁊ timui, conſy=
deraui opera tua et expaui.
Quis non expaueſcat et me
tuat tãti ꝓfunditatẽ myſte=
rij, quãdoquidẽ vnus idẽq̃
ſine ꝯceptiõe natus eſt de⁹,
⁊ ſine creante factus eſt hõ.
Duas in chr̃o gñatiões legi
mus, ſed in vtraq̃ incõpꝛe=
henſe diuinitatis eſt virtus.
Ibi em̃ illũ ex ſemetipſo ge=
nuit deus: Hic eũ virgo deo
cooperãte ꝯcepit. Ibi ſine i=
nitio, hic ſine exẽplo. Ibi na
tus vt ꝯderet vitã, hic fact⁹
vt tolleret moꝛtẽ. Ibi pr̃i na
tus, hic hoib⁹ ꝓcreat⁹. Illa
natiuitate hoiem fecit, hac
gñatione hoiez liberauit. ℟
Btã viſcera marie virginisque
poꝛtauerũt eterni patris filiũ: ⁊
btã vbera q̃ lactauerunt chꝛiſtũ

dñm. Quia hodie ꝓ ſalute mũdi
de ꝟgie naſci dignat⁹ ẽ. ℣. Dies
ſcificat⁹ illuxit nobis venite gẽ=
tes ⁊ adoꝛate dñm. Qꝛ. Añа.
ad cã Paruul⁹ filius hodie na= eſa.9.
tus eſt nobis ⁊ vocabit de⁹ foꝛ=
tis, all'a all'a. viij. Cãt. Ppl's
qui ambu. ℣⁹. Ipſe inuocauit pſalm.
me, Pater meus es tu. Lec. ſan 88.
cti euange. ſcdm Mattheũ.
LIber gñationis ieſu matt.1.
chriſti filij dauid: filij
abꝛahã. Et rel'. Omelia lec.
eiuſdẽ bti hiero. pbr̃i. L.ix.
IN eſaia legimus, gña= eſa.53.
tionẽ eius quis enar=
rabit? Nõ ergo putem⁹ euã=
geliſtã ꝓphete eſſe cõtrariũ
vt qđ ille ĩpoſſibile dixit ef=
fatu, hic narrare incipiat, qꝛ
ibi de generatione diuinita=
tis, hic de ĩcarnatione dictũ
eſt. A carnalibus aũt cepit,
vt ꝑ hoiem deũ diſcere inci=
piam⁹. ℟ Ecce agnus dei qui ioã.1.
tollit pctã mũdi: ecce de quo di=
cebam vobis, Qui poſt me venit matt.3.
ante me fact⁹ eſt: cui⁹ nõ ſum di= mar.1.
gn⁹ coꝛrigiã calciamenti ſolue= luc.3.
re. ℣ Hoc ẽ teſtioniũ qđ ꝑhibuit act.12.
ioãnes dicens, Qui. S. lucam. 11.et 19
IN illo tpe. Exiit edi= luc.2.
ctum a ceſare auguſto,
vt deſcriberet vniuerſus oꝛ=
bis. Et rel'. Omel. lc. eiuſdẽ
bti grego. pape. Lectio.x.
QUia largiente domi= in cap.
no, miſſarum ſolennia luce.2.
ter hodie celebꝛaturi ſum⁹,
loq̃ diu de euãgelica lectiõe
nõ poſſumus: ſed nos aliq̃d
vel bꝛeuiter dicere, redem=
ptoꝛis nr̃i natiuitas ipſa cõ=

pellit. Quid eſt em̄ ꝙ naſci=
turo dn̄o, mūdꝰ deſcribit: ni=
ſi hoc qđ aperte mōſtrať: qꝛ
ille veniebat in carne, q̇ ele=
ctos ſuos aſcriberet in eter=
nitate? Quo cōtra de repro=
po.68. bis ꝑ ꝓphetā dicit. Delean=
tur de libro viuentiū, ⁊ cū iu=
ſtis nō ſcribantur. Qui bene
etiā i bethleē naſciť. Beth=
leē quippe, domus panis in
terꝑtať. Ipſe nāqꝫ eſt q̇ ait:
ioā.6. Ego ſum panis viuus q̇ de
celo deſcendi. Locꝰ ergo in
quo dn̄s naſciť, domus pa=
nis an̄ vocatꝰ eſt: qꝛ futuꝝ ꝓ=
fecto erat, vt ibi ille ꝑ mate=
riā carnis appareret, q̇ ele=
ctoꝝ mētes iterna ſatietate
pſalm. reficeret. ℞. Bn̄dictus q̇ venit
106. in noīe dn̄i. Deus dn̄s ⁊ illuxit
mar.12 nobis. ℣. Lapidē quē reꝓbaue
pſalm. rūt edificantes factꝰ eſt in caput
117. anguli. Deꝰ. Scđm Lucam.
luc.2. IN illo tp̄e. Paſtores lo
quebantur adinuicem.
Trāſeamꝰ vſqꝫ bethleē ⁊ vi=
deamꝰ hoc verbū ꝙ factum
eſt qđ fecit dn̄s ⁊ oſtēdit no=
bis. Et reľ. Ome. lec. eiuſdē
venera. bede pbři. Lctō. xj.
in cap. NAto in bethleem dn̄o
luc.2. ſaluatore, ſicut ſacra
euangelij teſtať hiſtoria, pa
ſtoribus qui in eadē regiōe
erant vigilātes vigilias no=
ctis ſuꝑ gregē ſuū, angelus
dn̄i magna cū luce apparuit
exortumqꝫ mundo ſolē iuſti=
cie, nō ſolū voce celeſtis ſer=
monis verūetiam claritate
diuine lucis aſtruxit. Nuſqꝫ
em̄ in tota veteris teſtamē=
ti ſerie reperimꝰ angelos, q̄
tā ſedulo apparuere patri=
bus, cū luce apparuiſſe: ſed
hoc priuilegiū recte hodier
no tēpori ſeruatum eſt quā=
do exortū eſt in tenebris lu= pſ
men rectis corde miſericors III
⁊ miſerator dn̄s. ℞. In prin= io
cipio erat verbū, ⁊ verbū erat
apud deū ⁊ deꝰ erat verbū: hoc
erat in principio apud deū. Oīa
per ip̄m facta ſunt: ⁊ ſine ipſo fa
ctū eſt nihil. ℣. Quod factū eſt
in ipſo vita erat, ⁊ vita erat lux
hominū. Oīa. Scđm ioannē.
IN principio erat ver= eo
bū ⁊ verbum erat apud
deum. Et reliqua. Omelia
lectiōis eiuſdem venerabi=
lis bede preſbyteri. Le. xij.
QUia tēporalē media= In
toris dei et hominum io
hoīs ieſu chr̄i natiuitatē, q̄ I.r
hodierna die facta eſt ſctōꝝ
verbis euāgeliſtarum, mat=
thei videlicet ⁊ luce, mani=
feſtatā cognimus: libet etiā
de verbi, id eſt diuinitatꝫ eiꝰ
eternitate, in qua patri ma=
net ſemꝑ equalis, beati ioā=
nis euangeliſte dicta ſcru=
tari: qui ſingularꝫ priuilegio
meruit caſtitatis, vt ceteris
altius diuinitatis ipſius ca=
peret ſimul ⁊ patefaceret ar
canū. Neqꝫ em̄ fruſtra in ce=
na ſupra pectꝰ dn̄i ieſu recu=
buiſſe ꝑhibeť, ſꝫ ꝑ hoc typi=
ce doceť: quia celeſtis hau=
ſtū ſapiētie ceteris excellē=
tius de ſctiſſimo eiuſdē pe=
ctoris fonte potauerit. Un=
de ⁊ merito i figura quatuor
anima=

aīalium: aquile volāti cōpa=
.2. rat. Cūctis q̄ppe auibꝰ aqui
la celſiꝰ volare, cūctꝫ aīanti=
bus clarius ſolis radiis infi
.1. gere ꝯſueuit obtutꝰ. ℟. Uer=
t.1. bū caro factū eſt ⁊ habitauit in
2. nobis: ⁊ vidimus gloꝛiā eiꝰ glo
riā quaſi vnigeniti a pr̄e. Plenū
.1. gr̄e ⁊ veritatis. ℣. In pꝛincipio
erat verbū. Et verbū erat apud
deū. Et deus erat verbū. Plenū.

Initiū ſ. euāg. ſm mattheū.

t.1. LIber generationis ie=
ſu chr̄i filij dauid: filij
21. abꝛahā. Abꝛahā genuit iſa=
ac. Iſaac autē genuit iacob.
29. Jacob autē genuit iudam et
fratres eius. Judas aūt ge=
nuit phares et zarā de tha=
.2. mar. Phares autem genuit
eſrom. Eſrō aūt genuit arā
Arā aūt genuit aminadab.
Aminadab aūt genuit naa=
ſon. Naaſon aūt genuit ſal=
mon. Salmon autē genuit
4. booz de raab. Booz aūt ge=
nuit obed ex ruth. Obed
es. autē genuit ieſſe. Jeſſe autē
17. genuit dauid regem. Dauid
e.12 aūt rex genuit ſalomonē ex
a.3. ea q̄ fuit vꝛie. Salomon aūt
genuit roboā. Roboam autē
genuit abia. Abia autē ge=
nuit aſa. Aſa aūt genuit io=
ſaphat. Joſaphat autem ge
nuit ioꝛā. Joꝛā autē genuit
oziā. Ozias aūt genuit ioa=
than. Joathā autem genuit
par. achaz. Achaz autem genuit
5. ezechiam. Ezechias aūt ge=
.reg. nuit manaſſem. Manaſſes
1. aūt genuit amon. Amon aūt
pa.3. genuit ioſiam. Joſias autem
genuit iechoniam ⁊ fratres 4.reg.
eius in trāſmigratiōe baby= 24.
lonis. Et poſt trāſmigratio= 1.pa.3.
nē babylonis iechonias ge=
nuit ſalathiel. Salathiel au=
tem genuit zoꝛobabel. Zoꝛo=
babel autem genuit abiud.
Abiud aūt genuit eliachim.
Eliachim autē genuit azoꝛ.
Azoꝛ autem genuit ſadoch.
Sadoch autē genuit achim
Achim autem genuit eliud.
Eliud autē genuit eleazar.
Eleazar aūt genuit mathā.
Mathā autē genuit iacob.
Jacob aūt genuit ioſeph vi=
rum marie, de qua natus eſt
ieſus, qui vocatur chꝛiſtus.
Amen. Te decet. Collecta.

DEus q̄ hāc ſacratiſſi=
mā noctē veri luminis
feciſti illuſtratiōe clareſcere
da q̄s, vt cuiꝰ lucis myſteria
in terra cognouimꝰ eius q̄ꝫ
gaudiis ī celo perfruamur.
Per eundē. In laud. ān. Ge=
nuit puerpera regem, cui nomē
eternū, ⁊ gaudiū matrꝫ habens
cū ṽginitatis honoꝛe, nec pͥmā
ſimilem viſa eſt, nec habere ſe=
quentem, alleluia. ij. Capm.

MUltipharie multiſq̄ꝫ heb.1.
modis olī deꝰ loquēs
pr̄ibꝰ in ꝓphetis: nouiſſime
diebus iſtis locutus eſt no=
bis in filio quē ꝯſtituit here=
dem vniuerſoꝝ: ꝑ quē fecit ⁊
ſecula. ℟. Bn̄dictus qui venit pſalm.
In nomine dn̄i. ℣. Deus dn̄s et 106.
illuxit nobis. In. Hyꝰ. Pꝛoce=
dit. ℣. Puer natus eſt nobis. Fi eſa. 9.
lius datus eſt nobis. Ad bnꝰ. ioan.3.
ān. Gloꝛia in excelſis deo: et in luce.2.

terra pax hoibus bone volun=
tatis, alleluia, alla. viij. Colla
C Oncede q̄s omnipo=
tēs deus vt nos vni=
geniti tui noua per carnē na
tiuitas liberet, quos sub
pcti iugo vetuſta ſeruitꝰ te=
net. Per eū. Ad j. ā Lux orta
eſt ſup nos: q2 hodie natꝰ eſt ſal
uator, al. Ad iij. hyꝰ. A ſolis
ān. Uirgo hodie fidelis ⁊ ſi ver
bū genuit incarnatū ꝟgo ꝑman
ſit, ⁊ poſt partū: quā laudantes
oēs dicimꝰ bn̄dicta tu in mulie=
ribus. vj. Cp̄. Multipharie.
℣. Tāq̄ ſpōſus. Col. Cōcede.
vts. Ad vj. ān. Gaudeamꝰ oēs
fideles, ſaluator nr̄ natꝰ eſt i mū
do: hodie ꝓceſſit, ples magni=
fici germinis, ⁊ ꝑſeuerat pudor
virginitatis. vj. Capitulum.
titū.3. A Pparuit benignitas
⁊ humanitas ſaluato=
ris nr̄i dei, non ex operibus
iuſticie q̄ fecimꝰ nos, ſ3 ſcd̄m
ſuā miſericordiā ſaluos nos
fecit. ℣. Uerbum caro. Colla.
D Eus qui hūane ſub=
ſtātie dignitatē ⁊ mi=
rabiliter cōdidiſti ⁊ mirabi=
lius reformaſti: da nobis q̄s
eiꝰ diuinitatis eſſe cōſortes
qui hūanitatis nr̄e fieri di=
gnatus es particeps. Per
eundē. Ad ix. ān. Hodie inta=
cta virgo deū nobis genuit tene
ris indutū mēbris, quē lactare
meruit: oēs ipſum adoremꝰ qui
venit ſaluare nos. vj. Capm̄.
titū. 2. A Pparuit grā dei ſal=
uatoris nr̄i oībus hoi=
bus erudiēs nos, vt abnegā
tes impietatē ⁊ ſclaria deſy=
deria ſobrie et iuſte ⁊ pie vi=
uamus in hoc ſclo, expectā=
tes beatam ſpem et aduen=
tum glorie magni dei et ſal=
uatoris nr̄i ieſu chriſti. ℣. Ip
ſe inuocauit me. Collecta.
D A nobis q̄s dn̄e deus
nr̄ vt q̇ natiuitatē dn̄i
nr̄i ieſu chr̄i nos frequētare
gaudemꝰ, dignis ꝯuerſatio=
nibꝰ ad eiꝰ mereamur ꝑtine=
re ꝯſortiū. ꝑ eū. Ad veſ. ſup
pſal. ā. In ꝓncipio ⁊ aū ſcla deꝰ
erat ꝟbū, ipē natꝰ eſt nobis ſal=
uator mundi. viij. ā. Uirgo ꝟbo
ꝯcepit: ꝟgo ꝑmanſit: ꝟgo ꝑpit
regē oim regū. ij. ā. Btūs vēter luc.
q̄ te portauit chr̄e, ⁊ btā vbera q̄
te lactauerunt dn̄m ⁊ ſaluatorē
mūdi, al. viij. ā. Illuxit nobis
dies redēptiōis noue, reparatio
nis antiq̄, felicitatis et̄ne. viij.
Cp̄. Multipharie. ℟. Uerbū ioan.
caro factum eſt. Et habitauit i
nobis. ℣. Et vidimus gloriam
eius, gloriam quaſi vnigeniti a
patre. Et habitauit. Hyꝰ. In=
tende. ā. Puer natus eſt nobis
Filius datus. Ad mag. ā. Ho= luc.
die chriſtus natus eſt: hodie ſal
uator apparuit: hodie in terra
canūt angeli: letantur archan=
geli: hodie exultāt iuſti dicētes:
gloria i excelſis deo, alleluia. j.
Colla. Concede. ¶ Sexta
die poſt natiuitatem dn̄i. In
uitato. Chriſtꝰ natus eſt nob.
Uenite adoremꝰ. hyꝰ. Intēde.
¶ In. j. noct. ān. Ecce aduenit
dn̄ator deꝰ ⁊ regnū i manu eiꝰ,
⁊ poteſtas ⁊ iperiū in et̄num, al.
viij. ā. Maria aūt ꝯſeruabat oia luc.
verba hec: cōferēs in corde ſuo.

viij.a. Nato dño āgeloꝝ chor⁹
c.2. canebat dicēs: gloria in excelſis
deo ⁊ in terra pax hoibus bone
voluntatis. viij. ℣. Tanꝗ̄ ſpō.
Lect.ſ.euāge.ſcdm lucam.
lc.2. IN illo tpe. Exiit edi-
ctum a ceſare auguſto
vt deſcriberetur vniuerſus
orbis. Et reꝉ. Omel.lec.eiuſ-
dem vene.bede pbr̄i. Lc.j.
cap. NAſcitur⁹ in carne dei
lc.2. fili⁹, ſicut parētes ſibi
quos voluit, ⁊ locū natiuita-
tis quem voluit, elegit: eoſqꝫ
ad ipꝫ locū priuſqꝫ naſceret̃
quō voluit aduexit: ita etiā
tpe quo voluit, imo quo ipſe
vna cū pr̄e ⁊ ſpū ſctō a ſecu-
lis diſpoſuerat, perqꝫ ora ꝓ
phetarū ꝑdixerat, mūdū vt
ſaluaret,ītrauit. Quomodo
em̄ de ꝟgine mr̄e natus, vir
ginitatis ſibi gloriā ⁊ ange-
licū caſtimonie decus oſten-
dit eſſe gratiſſimū: ſic quoqꝫ
pacatiſſimo ſcl̄i tpe ꝓcreat⁹
q̄ꝛ pacē magnopere q̄reret,
atqꝫ amaret, edocuit: q̄ꝛ pa-
cis charitatiſqꝫ ſectatores
ſp inuiſere dignaret̃, īdica-
uit: iuxta q̄ ipſe fidelibus ꝓ-
matt. mittēs ait: Ubi ſunt duo vel
8. tres cōgregati in noīe meo
iohā. 1. ibi ſum in medio eorū. ℟. In
ꝓncipio erat verbū ⁊ verbū erat
apud deū ⁊ de⁹ erat verbū. hoc
erat ī pricipio apud deū. Oia ꝑ
ipꝫ facta ſūt ⁊ ſine ipo factū ē ni
hil. ℣. Qđ factū ē ī ipo vita erat
⁊ vita erat lux hoim. Oia. L. ij.
QUod em̄ maius regni
quietiſſimi ⁊ pulcher-
rime quātū ad hoies potuit
eſſe pacis īdiciū q̄ꝫ vna totū
orbē deſcriptione concludi,
eodē cūctos lōge lateqꝫ mū-
di fines, cenſus nūmiſmate
cōprehēdi? Cuius auctor ac
moderator auguſt⁹ tāta (iux
ta fidē hiſtoriarū duodecim
annis circa tps natiuitatis
dñice) pace regnauit: vt tam
forinſecis q̄ꝫ ciuilib⁹ bellis
toto orbe ſopitis, ſpiritale ꝓ
phete preſagiū etiā ad lite-
rā videat̃ īpleſſe. ℟. Cōfirma
tū eſt cor virginis ī quo diuina
myſteria angelo narrāte ſuſce-
pit: q̄ ſpecioſum forma pre filiis
hoim caſtis cōcepit viſceribus.
Et bn̄dicta in eternum deū nobis
protulit ⁊ hominē. ℣. Dom⁹ pu-
dici pectoris tēplum repente fit
dei: intacta neſciens virum ꝟbo
concepit filium. Et be. Lec.iij.
EXiit edictum a ceſare
auguſto, vt cēſum pro
fiteret̃ vniuerſus orbis: quia
imminebat edictū regꝫ chri
ſti, quo ſalutē cōſeq̄ret̃ vni-
uerſus orbis: qui vocabulū
auguſti ꝑfectiſſime cōplens
vtpote ſuos et augeſcere de
ſyderās, ⁊ ipſe augere ſuffi-
ciēs, cēſorib⁹ ſue profeſſio-
nis, nō ablatiōe pecunie ſub
iectos, ſed fidei oblatiōe ſi-
gnare ꝓcepit, euntes īquiēs mar. 16
in mundū vniuerſum, predi- mat. 18
cate euāgelium omni crea-
ture. Qui crediderit et ba-
ptizat⁹ fuerit, ſalu⁹ erit. ℟.
Propter nimiā charitatē ſuam eph. 2.
qua dilexit nos deus pater filiū
ſuum miſit. In ſimilitudinē car-
nis peccati vt omēs ſaluaret ℣.

gal. 4. Ecce iam venit plenitudo tēpo
ris, in quo miſit deus filiū ſuum
in terris: natū de virgine, factū
ſub lege. In ſimilitu. Si dñica
fuerit, hec erit. Lectio. xij.

HEc deſcriptio prima
facta eſt a p̄ſide ſyrie
cyrino. Quomodo tūc impe
rate auguſto ⁊ cyrino p̄ſidē=
te, ibāt oēs vt cēſum p̄fiterē=
tur, ſinguli i ſuā ciuitatē: ita
et nunc imperante p eccleſie
p̄ſides, id eſt doctores, imo
ſuadente ⁊ p̄mia pollicente
chro, eam⁹ oēs, nullus exci
mat. II. piat a cenſu iuſticie. Ueniamus
ad eū, qui laboramus,
et onerati ſumus, ⁊ ip̄e refi=
ciet nos. Tollam⁹ iugū eius
ſup nos: ⁊ diſcam⁹ ab eo, q̄
iere. 6. mitis eſt ⁊ humilis corde: et
ineniem⁹ requiē aiab⁹ nr̄is.
℟. Uerbū caro. ⁊c. Euāge. ſm
Lucā. Exiit edictū. vt ifra.
Colla. Concede queſumus.
Poſt ſecūdum noct. Cpm.
gal. 4. ECce iā venit plenitu=
do tp̄is i quo miſit de⁹
filiū ſuū factū ex muliere fa=
ctū ſub lege, vt eos qui ſub
lege erāt redimeret. ℣. Uer=
bum caro factum eſt. Collecta

REſpice nos miſicors
de⁹, ⁊ mētibus clemen
ter hūanis naſcente chriſto
ſumme ꝟitatis lumē oſtēde.
Per eū. In l. ā. Genuit puer=
pera. cp̄. Multipha. ℟. Bñdi
ctus q̄ venit. Hy⁹. Procedit.
ioan. I. ℣. Puer natus. Ad bñ⁹. ā. Uer
mat. I. bū caro factū eſt ⁊ habitauit in
luce. 2. nobis, ⁊ vidim⁹ gloriā eius glo
riam quaſi vnigeniti a p̄re ple=
nū grē ⁊ ꝟitatis, al. al. al. viij.
Coll. Cōcede. Ad. j. ā. Ange luce.
lus ad paſtores ait, āñūcio vob̄
gaudiū magnū: q̄ nat⁹ eſt vob̄
hodie ſaluator mūdi, al. vij. ad
iij. ā. Fctā eſt cū āgelo multitu eode
do celeſtis exercit⁹ laudantiū et
dicētiū, gloria i excelſis deo: ⁊ i
terra pax hoībus bone volunta
tis, al. vij. cp̄. Multipha. ℣.
Tanq̄ ſpōſus. Colla. Conce=
de q̄s. Ad vj. ān. Paſtores lo= luce
quebātur adinuicē, trāſeamus
bethleē ⁊ videamus hoc verbū
quod factū eſt, q̄ dñs oſtendit
nobis, alleluia. vij. Capitulū.

PAruulus nat⁹ eſt no= eſa.
bis: filius dat⁹ eſt no=
bis: ⁊ fact⁹ eſt p̄ncipat⁹ ſup
humerꝫ eius: ⁊ vocabit no=
mē eius admirabilis cōſilia
rius: deus fortis: p̄r futuri
ſcli: princeps pacis. ℣. Uerbū
caro. col. De⁹ qui hūane ſub.
Ad ix. ā. Et venerunt feſtinan= luce
tes: ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph
et infantē poſitum in preſepio,
alle. vij. Cap. ℣. et coll. ſicut
in die. Ad veſ. ān. In p̄ncipio.
cū ceteris ſicut in die. cap. ⁊
reliqua d̄ ſ. ſylueſtro. Si vj.
dies poſt natiu. fuerit dñica.
Inuit. Chrs natus. hy⁹ Intē
de. In. j. no. ā. Ecce adue. p̄.
Dñe i ꝟtute. ā. Maria aūt. p̄.
Dñs regit. ān. Nato domino.
p̄s Ad te domine leuaui. ℣.
Tanquā ſpōſus. Sermo bea=
ti fulgentij epi. Lectio. j.

SApientes aliquid de be
huius diei ſolēnitate plici
narrare: ſimulq̄ cōſyderan=
tes illud vnū verbū, de quo te

dicere volum⁹, nulla inueni
m⁹ verba quib⁹ ſufficiēter a=
liquid dicere valeamus. ℟.
an.I. In principio erat verbū ⁊ ver=
bum erat apud deū: ⁊ deus erat
v̄bū. hoc erat in pricipio apud
deū. Oia p ipſum facta ſunt, ⁊
ſine ipſo factum eſt nihil. ℣. Qđ
factū eſt i ipſo vita erat: ⁊ vita
erat lux hominū. Omnia. lc.ij.
EStem hoc v̄bū nō qđ
deſinit plarū, ſed q p=
manet natū, non tranſitoriū
ſed et̃nū: nō factū a deo pa=
tre ſed genitū: nec ſolū geni
tū, ſed etiam vnigeītū. Unū
q̇ppe v̄bū de⁹ pr̃ genuit de
ſeipſo, p q creauit oia ex ni=
hilo. ℟. O magnū myſterium ⁊
admirabile ſacramētum vt ani
malia viderēt dñm natū Jacēte
i ꝑſepio: btā v̄go cuius viſcera
meruerūt portare dñm xp̄m. ℣.
bac.3. Dñe audiui auditū tuū ⁊ timui:
cōſyderaui opa tua ⁊ expaui in
medio duū animalium. In. l.iij
oan.I. IN principio enim erat
v̄bū: et v̄bū erat apud
deū: et de⁹ erat v̄bum. Hoc
erat in principio apđ deum:
omnia p ipſum facta ſunt: et
ſine ipſo factum eſt nihil. ℟.
c.2. Angelus ad paſtores ait, annū
cio vobis gaudiū magnū quod
erit omni populo, quia natus
eſt vobis ſaluator. Qui eſt chri
ſtus dñs in ciuitate dauid. ℣.
odē. Inuenietꝫ ifantē pānis inuolu=
tū ⁊ poſitū i ꝑſepio. Qui. lc.iiij.
IN hoc autē q per illud
v̄bum de⁹ pr̃ oia fecit,
oſtēdit q: hoc v̄bum genuit
ipſe, nō fecit. Illud igit̃ v̄bū

de deo deus eſt, de creatore
creator eſt, vnde hoc in ſe na
turaliter hꝫ eſſe, q pr̃ eſt. ℟.
Sctā ⁊ imaculata v̄ginitas: q̄=
bus te laudibus efferā neſcio.
Q: quē celi capere nō poterant
tuo gremio ꝯtuliſti. ℣. Bñdicta luc.I.
tu i mulieribus ⁊ bñdictus fru=
ctus vētris tui. Q:. In.ij.noc.
ā. Uerbū caro. ps. Dñs il. an.
Uirgo verbo. p. Afferte dño.
ā. Btūs venter. ps. In te dñe
ſpe. ℣. Uerbū caro. Lectio. v.
NAt⁹ enim de deo patre
fili⁹ de⁹, alter in pſona,
nō alius in natura. Sēp apđ
patrē, ſemp cū pr̃e, ſemp de
pr̃e, ſemp i patre. Sēp apđ
patrē, cum quo eſt illi vna na
turalis immēſitas. ℟. O re=
gē celi cui talia famulant̃ obſe=
quia: ſtabulo ponitur qui ꝯtinet
mūdū. Jacet in ꝑſepio, ⁊ in celꝭ
regnat. ℣. Natus eſt nobis ho luc.2.
die ſaluator q̇ eſt xp̄s dominus
in ciuitate dauid. Ja. Lec.vj.
SEmp cum pr̃e, cū quo
illi vna eſt naturalis
et̃nitas: ſēp de patre de quo
illi eſt naturaliter et̃na nati
uitas. ℟. Ecce agnus dei, ecce ioan.I.
q̇ tollit peccata mundi: ecce de
quo dicebā vobꝭ: Qui poſt me ve
nit añ me factus eſt, cuius nō ſū
dign⁹ corrigiā calciamēti ſolue
re. ℣. hoc eſt teſtimoniū q phi=
buit ioānes dicēs. Qui. lc.vij.
SEmp in pr̃e, cum quo
illi eſt naturalit̃ vna,
equaliſq: diuinitas. Et alter
q̇dē ille q pater eſt: alter il=
le q fili⁹ eſt. Neuter tñ alter
eſt de⁹: q: pater et fili⁹ vnus

pſalm. eſt de⁹. ℟. Bñdictus q̃ vẽit in
106. noie dñi. Deus dñs ⁊ illuxit no
pſalm. bis. ℣. Lapidẽ quẽ reprobaue=
117. runt edificantes hic factus eſt
marc. in caput anguli. Deus. lc. viij.
12. Q Uapropter qm̃ de pr̃e
eſa. 28 deo et filio deo naſcit̃
act. 4. ſermo: digne dicim⁹ alteꝝ eſ
ro. 9. ſe patrẽ, ⁊ alteꝝ filiũ, ⁊ nihi=
1. pe. 2. lominꝰ digne dicim⁹ vnũ deũ
matth. eſſe patrẽ ⁊ filiũ. Cũ em̃ dici
21. m⁹ alteꝝ eſſe patrẽ, alteꝝ fi=
liũ, diſcretas pſonas genito
ris genitiq; monſtram⁹. Cũ
xo dicim⁹ vnũ deũ eſſe pa=
trẽ ⁊ filiũ, ipſam vnã naturã
idiſcrete diuinitatis oſtẽdi=
m⁹. Altera eſt em̃ pſona ge=
nitoris et geniti: ſed eſt vna
natura genitoꝝ ⁊ geniti. ℟.
Deſcendit de celis deus verus
a patre genitus, introiuit i vte=
rũ xginis nobis vt appareret
viſibilis idutus carne humana
protoparente edita. Et exiuit
p clauſam portã deus ⁊ hõ lux
⁊ vita ꝯditor mũdi. ℣. Unigeni
tũ dei filiũ quẽ pr̃ miſit i mũdũ
i vtero ſacro ꝯcepit xgo beata.
Et. Ad cã. ã. Alla. Cã. Ppl's
q̃ ambu. ℣. Ipſe iuocauit me.
Euāgel. Exiit edictũ. Ome
lia. Naſciturus. ut ſ. ℟. Ne=
ſciẽs mr̃ xgo virũ, peperit ſine
dolore ſaluatorẽ ſeculoꝝ, ipſum
regẽ angeloꝝ. Sola xgo lacta=
bat vbera de celo plena. ℣. Btã
viſcera marie xginis q̃ porta=
uerũt et̃ni pr̃is filiũ. So. ℟. Cõ=
firmatũ eſt cor xginis i quo di=
uina myſteria ãgelo nũciãte ſu
ſcepit: q̃ ſpecioſum forma pre
filiis hoim caſtis ꝯcepit viſce=
rib⁹. Et bñdicta i et̃nũ deũ no=
bis ꝓtulit ⁊ hoiem. ℣. Dom⁹ pu
dici pectoꝝ tẽplũ repẽte fit dei,
itacta neſciẽs virũ xbo ꝯcepit
filiũ. Et. ℟. Propter nimiã cha ephe.
ritatẽ ſuã qua dilexit nos deus 2.
pr̃ filiũ ſuũ miſit. In ſimilitudi=
nẽ carnꝫ pcti vt oẽs ſaluaret. ℣.
Ecce iã venit plenitudo tpis in gal. 4.
quo miſit de⁹ filiũ ſuũ i trꝫ, natũ
de xgine factũ ſub lege. In. ℟.
Uerbũ caro factum eſt ⁊ habita ioan. 1.
uit i nobꝫ ⁊ vidimus gloriã eius
gl'iam quaſi vnigẽiti a pr̃e. Ple
nũ gr̃e ⁊ xitatꝫ. ℣. In pricipio
erat xbũ ⁊ xbũ erat apd deũ ⁊
de⁹ erat xbum. Ple. S. Lucã.
I N illo tẽpore. Exiit e= luc. 2.
dictũ a ceſare auguſto,
vt deſcriberet̃ vniuerſus or
bis. hec deſcriptio prima fa
cta eſt a preſide ſyrie cyrino:
⁊ ibãt omnes vt profiterent̃
ſinguli in ſuã ciuitatẽ. Aſcẽ=
dit autem ⁊ ioſeph a galilea
de ciuitate nazareth in iu=
deam ciuitatẽ dauid q̃ voca
tur bethleem: eo q̃ eſſet de
domo, et familia dauid: vt
profiteretur cũ maria deſpõ
ſata ſibi vxore pregnante.
Factũ eſt autẽ cũ eſſent ibi,
ĩpleti ſunt dies vt pareret.
Et peperit filiũ ſuũ primo=
genitũ, ⁊ pãnis eũ inuoluit,
⁊ reclinauit eũ in pſepio: q̃
nõ erat ei locus in diuerſo=
rio. Et paſtores erãt i regio
ne eadẽ vigilãtes ⁊ cuſtodiẽ
tes vigilias noctꝫ ſupra gre
gẽ ſuũ. Et ecce angelus do=
mini ſtetit iuxta illos, ⁊ cla=
ritas dei circunfulſit illos.

Et timuerũt tiore magno. Et
dixit illꝫ ãgelꝰ, Nolite timere
Ecce ei euãgelizo vobꝫ gau
diũ magnum ꝙ erit oi pplo:
q2 natꝰ eſt vobis hodie ſalua
tor q̇ eſt xp̃s dñs in ciuitate
dauid. Et hoc vobis ſignũ:
Inuenietis ĩfantẽ pãnis in=
uolutũ, ꝛ poſitũ in preſepio.
Et ſubito facta eſt cũ ange=
lo multitudo militie celeſtis
laudãtiũ deũ ꝛ dicẽtiũ: Glo
ria in altiſſimis deo, ꝛ in ter
ra pax hominibus bone vo=
lũtatis. Amẽ, Te decet. Col.
Cõcede q̃s. In lau. ã. All. p̃.
Miſerere. Cp̃. Bñdictio ꝛ
claritas. R. Bñdictus qui ve.
hyꝰ. Procedit. V. Puer natꝰ.
Ad bñꝰ. ã. Uerbum ca. Colla
Cõcede q̃s. Cõmẽo. de dñi=
18. ca. Ad bñꝰ. ãn. Dum medium
ſilentium tenerent omnia ꝛ nox
in ſuo curſu iter perageret: om=
nipotens ſermo tuus dñe a re=
galibus ſedibus venit, all. viij.
V. Dñs regnauit de. Collecta.
Omnipotens ſempiterne
deꝰ dirige actꝰ noſtros
in bñplacito tuo: vt in nomi=
ne dilecti filij tui mereamur
bonis operibꝰ abũdare. Per
eũdẽ. Ad ho. diei. ãn. Alia.
Cetera oia vt ſ. in. vj. die va=
cua poſt natale. Ad veſ. ſup
pſal. ã. Illuxit nobis. cap. ꝛ ce
tera oia fiãt de ſancto ſylue=
ſtro. Prima ꝯmemoratio de
natiui. ã. Neſciens mr̃ virgo vi
rum peperit ſine dolore ſalua=
torem ſeculoꝝ ipſum regem an
geloꝝ ſola virgo lactabat vbe=
ra de celo plena. vj. V. Puer na.

Coll. Cõcede. Deinde de do.
ã. Puer ieſus creſcebat ꝛ ꝯfor= luc. 2.
tabatur plenus ſapientia, ꝛ gr̃a
dei erat in illo. iij. V. Dirigatur
dñe. Col. Oḿs ſem. Si autẽ
hec do. in die alterius ſctõꝝ
vene. fiat de ſctõ ꝛ ſola ꝯme=
mo. de do. q̃ p̃cedat alias cõ
mẽo ¶ In vigi. circũciſiõis
ad veſ. ã. Cognouit. cũ ceterꝫ
vt i cõi. Cp̃. Apparuit beni. vt
ſ. R. Uerbum caro factum eſt: ioan. 1.
Et hitauit in nobis. V. Et vidi
mus gloriã eiꝰ gloriã quaſi vni
geniti a pr̃e. Et. hyꝰ. Intẽde.
V. Puer natus. Ad mag. ãn.
Qui de t̃ra eſt de terra loquit̃: ioan. 3.
qui de celo venit ſup oẽs eſt: ꝛ
ꝙ vidit ꝛ audiuit hoc teſtat̃, ꝛ
teſtimonium eiꝰ nemo accepit:
qui autẽ accepit eiꝰ teſtimoniũ
ſignauit q2 deꝰ verax eſt. iij. col
Deus q̇ ſalutꝫ eterne btẽ
marie ṽginitate fecũ
da hũano generi p̃mia p̃ſtiti
ſti: tribue q̃s, vt ipſam ꝑ no
bis itercedere ſentiamus: ꝑ
quã meruimꝰ auctorẽ vite ſu
ſcipere. Per. Cõmemoratio
de ſctõ ſylueſtro. Inuit. Chri
ſtus nat⁹. ¶ In. j. noc. ã. Dñs
dixit. p̃. Quare fre. ã. In ſole pſalm.
poſuit tabernaculum ſuum: ꝛ 18.
ipſe tanq̃ ſponſus ꝓcedens de
thalamo ſuo. v. p̃. Celi enar. pſalm.
ã. Eleuamini porte eternales: 23.
ꝛ introibit rex glorie v. p̃. Dñi pſalm.
eſt terra. ã. Specioſus forma 44.
pre filiis hominũ diffuſa eſt gr̃a
in labiis tuis. j. p̃. Eructauit.
ãn. Suſcepimus deus. viij. p̃.
Magnꝰ d. ã. Orietur diebus
dñi. iij. p̃. Deus iudicium. V.

Tāq̄ ſpōſus. Lectio ex ome-
lia vene. bede pbři. Lctō. j.

in cap. 2. luc. Veniēs in carne dei fi-
liꝰ, q̇ ſolā carnis natu
rā, nullam aūt pcti cōtagio-
nē ꝯtraxit de adā: et q: ſpūs
ſcti ꝟtute de ꝟgine ꝯceptꝰ ⁊
natus eſt, nullo eguit mune-
re gratie renaſcentis, vtrū-
que genus purificationis ſu
bire dignatꝰ eſt. ℟. Hodie no-
bis. ſicut in nati. oīa. ℟. lc. ij.

luc. 2. mat. 3. Et circūciſus videlicet a pa
rētibꝰ octaua die natiuitatis
⁊ triceſimo etatis anno ba-
ptizatꝰ a ioanne: imo etiam
tertiū ſalutaris hoſtie munꝰ
ipſe tēpli dñs pro ſe non re-
ſpuit offerri, cuius die de-
hinc trigeſimatertia dño o-
pitulante, veſtra charitas ſi-
mul auditura eſt, ⁊ celebra-
tura myſterium. Lectio. iij.

Cūcta, iquam, ⁊ legalis ⁊ e-
uangelice purificatiōis gña
q̇ nullo idiguit, dñs ſuſcipe-
re nō deſpexit: vt ⁊ ꝯſūman-
de iam legis decreta ſuo tē-
pore doceret eſſe ſaluberri-
ma, ⁊ aduenietis euangelij
cūctis fidelibꝰ oſtenderet eq̄
ſubeunda remedia. Lec. iiij

Qd̄ dñs eodē die ſue circū-
ciſionis nomē, vt ieſus voca
ret accepit, ad imitationem
priſce fecit obſeruationis:
quam ex eo credimꝰ ſūptam,
ꝙ abraham patriarcha qui
primꝰ circūciſionis ſacramē
tū in teſtimoniū ſue magne
fidei ⁊ diuine ad eū ꝓmiſſio-
nis accepit. Eodem die ſue
ſuorūq̧ circūciſionis, etiam
nois amplificatiōe, ſimul cū
ſua cōiuge bñdici ꝓmeruit,
vt q̇ abram eatenus, id eſt
pater excelſus, dictꝰ eſt: de-
inde abraham id eſt pr̄ mul-
taꝝ gētiū vocaret: q: patrē
inquit multaꝝ gētiū ꝯſtitui ge. 1
te. Que fideliſſima ꝓmiſſio, ro. 4
tam late per orbē iam patet eccl
impleta, vt etiam noſipſi de 44
gētibꝰ ad fidei illiꝰ deuotio-
nē vocati, ipſum nos patrē
ſpiritaliter habere gaudea-
mꝰ, dicēte etiam nobis apo-
ſtolo: Si aūt vos chriſti, er- gal.
go abrahe ſemē eſtis, ſecun-
dū ꝓmiſſionē heredes. ¶ In
ij. noc. ā. Ueritas de terra. ps.
Bñdixiſti. ā. Homo natus eſt i pſal
ea, ⁊ ipſe fundauit eā altiſſimꝰ. 86.
vij. p̄. Fūdam̄. ā. Exultabunt pſal
oīa ligna ſyluaꝝ ante faciē dñi 95.
qm̄ venit. v. p̄. Cātate. j. ā. In
pricipio ⁊ añ ſcl'a. viij. p̄. Dñs
re. j. ā. Nato dño. viij. p̄. Can
tate. ij. ā. Ecce aduenit. viij. p̄.
Dñs re. ij. ℟. Uerbū ca. lc. v.

Et ſarai, inquit, vxorē ge. 1
tuā nō vocabis ſarai,
ſed ſarā, id eſt, non principē
meā, ſed principē: videlicet
aperte docēs, vt eā q̄ tāte ſi
dei particeps et ſocia facta
eſt, nō ꝓprie principē ſue do
mꝰ, ſed abſolute pricipē, id
eſt oim recte credētiū femi-
naꝝ vocaret, ⁊ itelligeret eſ
ſe parētē. Unde btūs petrꝰ
apl's credētes de gētibꝰ fe-
minas ad hūilitatis, caſtita
tis, et modeſtie ꝟtutē ꝓuo-
cās, eiuſdē matris nr̄e ſare
debita cum laude meminit.

3. Sicut ſara, inq̇t, obediebat
abrahe, dñm eū vocās: cuiꝰ
eſtis filie bñfaciētes, ⁊ nō ti=
mētes vllā ꝑturbationē. L.vj
Hec dilectionē veſtrā fr̄es
admonere curauimꝰ, vt ſin=
guli veſtrū meminerint etiā
ſeipſos ꝑcepta fide xp̄i cum
patriarchis nois excelſi me=
ruiſſe ꝯſortiū, ſi ꝑcepta i xp̄o
purificatiōe baptiſmi ſaluta
ris deriuatum a nomine xp̄i
gaudeāt accepiſſe cognomē
⁊ hoc vſq; ad finē firmū inte=
meratumq; ſeruare cōtēdāt
gaudētes in ſe illud eſaie va
55 ticiniū eſſe ꝯpletū. Et ſuos
ſuos vocabit noīe alio, hoc
eſt nomine xp̄iano: q̊ nūc oēs
ſui xp̄i ſe delectāt inſigniri.
4. Neq; nomē aliud ſub celo da
tū eſt hominibꝰ, in q̊ oportet
nos ſaluos fieri. Unde ꝓphe
ta ꝯſequent adiūgit: In quo
qui bñdicendꝰ eſt ſuꝑ terrā,
9. bñdicet in dño amen. lc.vij.
Quare iſte puer q̇ natꝰ eſt
nobis, ieſu id eſt ſaluatoris
nomē acceperit, non expoſi=
tiōe (vt a nobis poſſit intelli
gi) ſꝫ ſollicita ac vigili eget
intētiōe, vt etiā nos poſſimꝰ
eiuſdē nominis participatio
ne ſaluari. Legimꝰ q̇ppe an
I. gelo interpretāte: q2 ipſe ſal
uū faciet ppl'ꝫ ſuū a peccat;
eoꝝ. Et indubitāter credi=
mꝰ ac ſperamꝰ: qui a pecca=
tis ſaluat, ipſe etiā a corru=
ptiōibꝰ q̄ a peccat; ꝯtigerēt ⁊
ab ipſa morte ſaluare nō o=
mittit, pſalmiſta atteſtāte q̇
101. ait: Qui ꝓpitiꝰ fit omnibꝰ ini
quitatibꝰ tuis, qui ſanat oēs
languores tuos. Lec.viij.
Dimiſſis q̇ppe omnibꝰ iniq̇
tatibꝰ nr̄is, ad integrū oēs lā
guores nr̄i ſanabūt: cū reſur
rectiōis apparente glia, no
uiſſima inimica deſtructa fue
rit mors. Hec eſt vera ⁊ ple=
naria nr̄a circūciſio, cū in die
iudicij cūct; ſimul animecar I. cor.
niſq; corruptionibus exuti, 15.
mox peracto iudicio, ad vi=
dēdā ꝑpetuo creator; nr̄i fa
ciē, aula regni celeſtis ingre
dimur: ꝙ eſt typice paruu=
los circunciſos ad tēplū dñi
hieroſolymā cū laudibꝰ ho=
ſtiarū munꝰ acceptabile de=
ferri. Ad cā.ā. Paruulꝰ filiꝰ.
viij. ℟. Ipſe inuocauit. Lec.
ſancti euāgelij ſcd̄m Lucā.
In illo tpe. Poſtq̄ con luc.2.
ſūmati ſunt dies octo luc.I.
vt circūcideret puer vocatū mat. I.
eſt nomen eius ieſus. Et rel.
Om̄.l.eiuſ.ve.be.pbr̄i.l.ix.
Sanctā venerādamq; in cap.
preſentis feſti memo= luc.2.
riā, paucis q̇dē v̄bis euāge=
liſta ꝯprehendit: ſed nō pau
ca celeſtis myſterij virtute
grauidam reliquit. Lec.x.
Expoſita nanq; natiuitate
dñica, cuiꝰ gaudia mox āge=
li dignis laudibꝰ extulerūt:
paſtores deuota viſitatione
celebrarūt: oēs q̇ tūc audie=
re, mirati ſūt: nos q̊q; ꝓ mo=
dulo nr̄o, ꝓut potuimꝰ, pri=
me dño largiente, ꝯgru; miſ
ſarū hymnorumq; ſolennis
exegimꝰ, ſubiunxit atq; ait:
Et poſtq̄ ꝯſūmati ſunt dies luc.2.

luc. 12. octo, vt circunciderer puer,
luc. 1. vocatũ eſt nomẽ eiꝰ ieſus: ꝙ
mat. 1. vocatũ eſt ab ãgelo, priuſq̃
in vtero ꝯciperetur. Lec. xj.
Hec ſũt feſtiuitatis hodier=
ne gaudia venerãda: hec ſa=
cre ſolẽnitas diei, hec illa ſu
perne pietat; munera ſacro
ſancta, que fideliũ cordibus
apl's ꝯmandans ait: Qr vbi
gal. 4. venit plenitudo temporis,
miſit deꝰ filium ſuum factum
ex muliere, factum ſub lege,
vt eos qui ſub lege erãt re=
dimeret, vt adoptionem fi=
lioꝝ reciperemus. Lec. xij.
Magna nãq; diſpenſatione
pietatis ad redẽptionẽ ge=
neris humani deꝰ pater, nõ
angelũ, nõ archãgelũ, ſed fi
lium ſuum vnigenitum mit=
tere dignatus eſt. Quẽ, qr in
diuinitat; ſue ſpecie videre
nequimꝰ, magna rurſũ dile=
ctionis arte ꝓuidit: vt hunc
factũ ex muliere, hoc eſt ex
matne carnis ſubſtãtia, ſine
virili admixtiõe ꝯceptũ, ad
humanos verũ hominẽ pro=
ferret aſpectꝰ: qui ĩ diuia vir
tute ac ſubſtãtia manẽs, per
oĩa ꝙ erat verã nature mor=
talis infirmitatẽ, quam non
habebat indueret. Sequẽ=
tia ſcti euangelij ſcdm lucã.
luc. 2. In illo tẽpore. Poſtq̃
ꝯſũmati ſũt dies octo,
luc. 1. vt circũcideret puer vocatũ
mat. 1. eſt nomẽ eiꝰ ieſus. Quod vo
catũ eſt ab angelo priuſquã
in vtero ꝯciperet. Amẽ. Te
decet. Collecta. Deꝰ qui ſa.
In lau. ã. O admirabile ꝯmer=
cium: creator generis humani
animatum corpꝰ ſumẽs de ꝟgi=
ne naſci dignatꝰ eſt: ⁊ ꝓcedens
hõ ſine ſemine largitꝰ eſt nobis
ſuã deitatem. vj. Cap. Appa=
ruit be. ℞. Bñdictꝰ qui venit.
hyꝰ. Procedit. ℣. Puer natꝰ.
Ad bnꝰ. ã. Mirabile myſteriũ
declarat hodie inouant natu=
re. Flectant genua. Deus hõ
factus eſt, id ꝙ fuit ꝑmãſit, ⁊ ꝙ
nõ erat aſſumpſit nõ ꝯmixtionẽ
paſſus, neq; diuiſionẽ. viij. col.
Deꝰ qui ſa. Ad. j. ã. Qñ natus
es ineffabilit ex ꝟgie: tunc iple
te ſunt ſcripture, ſicut pluuia i
vellꝰ deſcẽdiſti: vt ſaluum face= pſal
res genꝰ humanum te laudamꝰ 71.
deꝰ nr. iij. Ad. iij. hyꝰ. A ſol;.
ã. Rubum quẽ viderat moyſes eço.
icõbuſtum ꝯſeruatã cognouimꝰ
tuã laudabilẽ ꝟginitatẽ dei ge
nitrix itercede ꝓ nobis. iiij. cp.
Apparuit beni. ℣. Tãq; ſpõ.
Coll. Deꝰ qui ſalu. Ad. vj. ã.
Germinauit radix ieſſe, orta eſt num
ſtella ex iacob, ꝟgo peperit ſal 24.
uatorem, te laudamꝰ deus nr.
j. Ad. vj. ⁊. ix. cp. ℣. ⁊ coll. ſi=
cut. vj. die poſt nati. Ad. ix.
ã. Ecce maria genuit nobis ſal ioan
uatorem quem ioãnes vidẽs ex
clamauit dicens: ecce agnus dei
ecce qui tollit pctã mundi. viij.
Ad veſ. ã. In pricipio. cũ cete
ris. Sed ſi fue. do. ã. In prici
pio. ſola. Cap. Appuit beni.
℞. Uerbum ca. hyꝰ. Intẽde q̃
re. ℣. Puer na. ad mag. ã. Ma
gnum hereditat; myſterium tẽ
plum dei factus eſt vterus ne=
ſciens virum nõ eſt pollutus ex
ea carnem aſſumens oẽs gen=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tes veniēt dicentes: gloria tibi
dñe. ij. Coll. De⁹ qui ſalutꝭ.
Quatuoꝛ ꝑuatꝭ dieb⁹ poſt
circūciſionē tria ℟ia ſcz. In
pꝛicipio. Cōfirmatū. Propter ni
miā. ſicut habent vj. die poſt
natale dñi cū trib⁹ ℟iis ſe-
quētib⁹ alternatim dñr. Si
ēm pꝛim⁹ hoꝝ. iiij. dieꝝ vene
rit i ſeptima i qua tria. j. ℟.
vj. die poſt nati. cātata fuiſ-
ſent. tūc tria vltima ſcz. O re=
gē celi. ꝛc. ipſo pꝛimo die cāta
rent. Et ſequēti die alia: ſcz.
In pꝛicipio. ꝛc. Sec⁹ autē ſi
nō i eadē ſeptimana. quātū-
cūqꝫ ei cātata fuerit i vna: ſi
cātāda veniēt in alia: pꝛima
ſemꝑ pꝛimo dñr. Et hoc qdē
obſeruat in o. b⁹ hiſtoꝛiis eo
modo q cātat. ℟. ꝑ defūctꝭ.
℟. O regē celi cui talia famulā
tur obſeqa: ſtabulo ponit qui cō
tinet mūdū. Jacet i pſepio ꝛ i ce
lis regnat. ℣. Nat⁹ eſt nobis ſal
uatoꝛ qui eſt xp̄s dñs i ciuitate
dauid. Jacet. ℟. Neſciens mr
ꝟgo virū peperit ſine doloꝛe ſal
uatoꝛē ſeculoꝝ. Ipſum regē an
geloꝝ ſola ꝟgo lactabat vbera
de celo plena. ℣. Beata viſcera
marie ꝟginis q poꝛtauerūt eter=
ni pr̄is filiū. Ipſum. ℟. Angel⁹
ad paſtoꝛes ait, annūcio vobis
gaudiū magnū qꝛ erit oi pplo:
qꝛ nat⁹ eſt vobis ſaluatoꝛ. Qui
eſt xp̄s dñs i ciuitate dauid. ℣.
Inuenietis infantē pānis īuo=
lutum ꝛ poſitum i pſepio. Qui.
Pꝛiuatꝭ quatuoꝛ his dieb⁹
Inui. Chriſt⁹ nat⁹. hy⁹. Intē=
de. ¶ In. j. noc. ā. Ecce adue=
nit. ā. Maria autē. ā. Nato dño.

℣. Tāqꝫ ſpō. ¶ In. ij. noct. ā.
Alleluia. Cp̄. Ecce iam ve. ℣.
Uerbum ca. Colla. Reſpice
nos. o a hec reqre ē. vj. die
poſt nati. Ceta oia pter lec.
ſequē. ꝛ ℟ia pdicta agant ſi
cut in die circuncīſi. ¶ Inci=
pit epla pauli ad Rom. lc. j.

Paul⁹ ſeru⁹ chꝛiſti ieſu rom. I.
vocat⁹ apoſtol⁹ ſegre=
gat⁹ in euāgeliū dei, qꝺ ante act. 13.
ꝓmiſerat ꝑ pꝛophetas ſuos
in ſcripturis ſanctis de filio
ſuo, qui factus eſt ei ex ſemi=
ne dauid ſecūdum carnē qui
pdeſtinat⁹ eſt filius dei i vir=
tute ſcōm ſpm̄ ſctificationis
ex reſurrectiōe moꝛtuoꝝ ie=
ſu chꝛiſti dñi noſtri. Lec. ij.
Per xp̄m em̄ accepim⁹ gra= rom. I.
tiā ꝛ apoſtolatū ad obediē=
dū fidei i oib⁹ gētib⁹ ꝓ nomi
ne ei⁹ in qb⁹ eſtis ꝛ vos voca
ti ieſu xp̄i: oibus qui ſunt ro=
me dilectis, vocatis ſctis.
Gr̄a vobis ꝛ pax a deo pr̄e
nr̄o ꝛ dño ieſu xp̄o. Lec. iij.
Pꝛimū quidē gr̄as ago deo eodē.
meo ꝑ ieſum xp̄m ꝓ oib⁹ vo=
bis: qꝛ fides vr̄a anūciat in
vniuerſo mūdo. Alio die. l. j.
Teſtis eſt em̄ mihi de⁹ rom. I.
cui ſeruio in ſpū meo
in euāgelio filij ei⁹: qꝺ ſine in
termiſſione memoꝛiā veſtri
facio ſemper in oꝛationibus
meis obſecrans, ſi quomodo
tandē aliqn̄ pꝛoſperum iter
habeam in volūtate dei ve=
niendi ad vos. Lectio. ij.
Deſydero em̄ videre vos eodē.
fratres vt aliqd ipartiar vo
bis gratie ſpiritalis ad ꝯfir=

mādos vos: id eſt ſimul ꝯſo-
lari i vobis ꝑ eā q̄ iuicē eſt fi
dē veſtrā atq̄ meā. Lec.iij.
eodē. Nolo vos ignorare frēs q2
ſepe ꝓpoſui venire ad vos ⁊
ꝓhibit⁹ ſū vſq̄ adhuc vt ali-
quē fructū habeā i vob3 ſicut
i ceteris gētib⁹. Alio die. l.j.
rom. 1. GRecis ac barbaris, ſa-
pietib⁹ ⁊ iſipiētib⁹ debi
tor ſum: ita ꝙ in me ꝓ́ptū
eſt ⁊ vobis q̄ rome eſtis euā
gelizare. Non enim erubeſ-
co euangelium. Lectio.ij.
eodē. Virt⁹ em̄ dei eſt in ſalutē oī
credēti iudeo primū ⁊ greco
Juſticia em̄ dei i eo reuelat
abac.2 ex fide i fidē ſicut ſcriptū eſt,
heb.10 Juſt⁹ aūt ex fide viuit. lc.iij.
gal.3. Reuelat ei ira dei de celo ſr̄
oēm ipietatē ⁊ iiuſticiā hoi3
eoꝝ q̄ ꝟitatē dei in iniuſticia
detinēt, q2 ꝙ notū eſt dei ma
nifeſtū eſt in ill3. De⁹ ei illis
reuelauit. Alio die. Lec.j.
rom. 1. INuiſibilia em̄ dei a cre
atura mūdi ꝑ ea que fa
cta ſunt intellecta ꝯſpiciun-
tur. Sēpiterna quoq̄ ꝟtus
eius et diuinitas: ita vt ſint
ephe. inexcuſabiles, q2 cū cogno-
4. uiſſent deū, nō ſicut deū glo
rificauerūt aut gratias ege
runt: ſed euanuerūt in cogi-
tationib⁹ ſuis ⁊ obſcuratum
eſt inſipiēs cor eoꝝ. Lec.ij.
rom. 1. Dicētes em̄ ſe eſſe ſapiētes
ſtulti facti ſunt: et mutauerūt
gl'iam incorruptibilis dei in
ſimilitudinē imaginis corru
ptibilis hoīs ⁊ volucrū ⁊ qua
drupedū ⁊ ſerpentiū. lc.iij.
eodē. Propter q̄d tradidit illos
de⁹ in deſyderia cordis eoꝝ
in imūdiciā: vt ꝯtumeliis af
ficiāt corꝑa ſua i ſemetipſis:
q̄ ꝯmutauerunt veritatē dei
in mēdaciū: ⁊ coluerūt ⁊ ſer
uierūt creature poti⁹ q̄ȝ cre-
atori q̄ eſt bn̄dict⁹ in ſecula
amē. ¶ In ij. noc. Cap̄. Ecce
iam ve. ℣. Verbū ca. Coll. Re
ſpice nos. vt. vj. die poſt na-
ti. In lau. ā. O admirabile. ce-
tera omnia ſicut in die circū.
¶ Dn̄ica poſt circū. Inuita.
Chriſtus natus. hy⁹. Intēde.
¶ In. j. noc. ā. Ecce aduenit.
ps. Dn̄e in ꝟtute. ān. Maria
aūt. ā. Nato dn̄o. ℣. Tāq̄ſpō.
Sermo bti maximi epi. lc.j.
IN aduētu dominico fra
tres chariſſimi, ſolut⁹
eſt oīs paterne ꝑuaricatiōis
metus quem diabolicis du-
dum fraudibus incurrit cir-
cunuenta mortalitas. Adeſt
em̄ nobis celi terreq̄ iudex:
q̄ reciſo chirographo deli-
ctoꝝ reatū nr̄m miſerat⁹ ab-
ſoluit. ℟. In principio. cū ce-
teris ꝑ ordinem ſicut. vj. die
poſt nati. qn̄ cadit in do. lc.ij
Adeſt ille dn̄s q̄ iugū capti
uitatis antiq̄ nr̄is a ceruici-
b⁹ ſoluēs merorē mūdi eter-
na libertate letificat: adeſt
rex ille māſuet⁹ q̄ ꝑſpacia to
ti⁹ orb3, celeſt3 iuſticie greſſi
b⁹ incedēs, ſupbiētē furētis
īimici ꝯtriuit tyrānidē. l.iij.
Hodie nāq̄ parturiēte ma-
ria, nat⁹ eſt nobis dei fili⁹, vt
germana carn3 nr̄e ꝯceptio-
ne ꝓductus, creato a ſe hoī
⁊ pietatē patnam ⁊ fraternū

largiret̃ affectum. Et natus
ſane ab intacta eſt femina,
vt deũ parit̃ ⁊ hoı̃ẽ teſta=
ret̃ part⁹ human⁹: ⁊ deũ ꝓ=
baret et̃na ꝟginitas. L.iiij.
Nam ſicut non poterat niſi
caro de carne naſci, ita non
poterat dei caro de femineo
vtero, niſi ſine gñante ꝑdire
Propter ꝙ ait angel⁹ btiſſi=
me marie. Spũſſctũs ſupue
niet i te, ⁊ virt⁹ altiſſimi obũ=
brabit tibi, ⁊ qꝺ naſcetur ex
te ſctm̃ vocabitur filius dei.
In .ij. noc. ã. Uerbum caro:
ps. Dñs illu. ã. Uirgo verbo.
ã. Beatus venter. ℣. Uerbũ c.
Sermo bti augu. epi. Le.v.
NAtalis dñi ⁊ ſaluato=
ris nr̃i ieſu chr̃i q̊ veri=
tas de terra orta eſt, ⁊ dies
ex die in nr̃o nat⁹ eſt die, an=
niuerſario reditu, nobis ho=
die celebrãdus illuxit, exul=
temus ⁊ iocundemur in eo.
Quid em̃ nobis p̃ſtiterit tã=
te ſublimitatꝫ hũilitas fides
hꝫ xp̄ianoꝝ, remotũ ẽ a cor=
dib⁹ ipioꝝ: qm̃ abſcõdit hec
a ſapiẽtib⁹ ⁊ prudẽtib⁹ ⁊ re=
uelauit ea paruulis. Le.vj.
Teneant ergo humiles hu=
militatẽ dei et in hoc tanto
adiumẽto tanq̃ꝫ in infirmita=
tis ſue iumẽto perueniãt ad
altitudinem dei. Sapiẽtes
autem illi ⁊ prudentes dum
alta dei q̃runt ⁊ humilia non
credũt, iſta pretermittẽtes
⁊ ꝓpter hoc nec ad illa per=
uenientes inanes ⁊ leues: in=
flati et elati tanq̃ꝫ inter celũ
et terram in ventoſo medio

pependerunt. Lectio.vij.
Sunt ſapiẽtes et prudẽtes
ſed hui⁹ mũdi, nõ illi⁹ a quo
factus eſt mũd⁹. Si eſſet in
ſapientib⁹ ⁊ prudẽtib⁹ hui⁹
mundi vera ſapientia q̄ dei
eſt ⁊ de⁹ eſt, ĩtelligerẽt car=
nem a deo potuiſſe ſuſcipi:
nec eũ in carne potuiſſe mu=
tari ĩtelligerẽt eũ aſſumpſiſ=
ſe qꝺ nõ erat et ꝑmanſiſſe qꝺ
erat: ⁊ in hoı̃e ad nos veniſ=
ſe: et a deo pr̃e nõ receſſiſſe:
⁊ id eum perſeueraſſe qꝺ eſt
⁊ nobis apparuiſſe qꝺ ſum⁹
et corpore ĩfantili potẽtiam
eſſe indutam ⁊ mũdane mo=
li nõ eſſe ſubſtratam. L.viij.
Cuius opus eſt apud patrẽ
manentis mund⁹ vniuerſus
cui⁹ opus eſt ad nos venien=
tis virginis partus. Dedit
q̊ppe indiciũ maieſtatis ei⁹
virgo mater, q: virgo añ cõ=
ceptũ, ꝟgo poſt partũ. A vi=
ro pregnãs inuẽta, nõ ficta:
g̃uida maſculo ſine maſculo
felicior atq̃ꝫ mirabilior, fe=
cunditate edita, integritate
nõ ꝑdita. Ad cãtica. ã. All'a.
℣. Ipſe inuocauit. Scꝺꝫ lucã.
IN illo tpe. Paſtores lo luc. 2.
quebantur adinuicem:
Trãſeamus vſq̃ꝫ bethleẽ, et
videam⁹ hoc ꝟbũ qꝺ factum
eſt qꝺ fecit dñs ⁊ oſtẽdit no=
bis. Et reliq̃. Omel. ſc. euſ=
dem vene. be. pbr̃i. Lctõ. ix.
VErba paſtorũ q̃ꝫ ſint in cap.
rationabilia ⁊ paſto= luc. 2.
rib⁹ eccl'ie digna: diligenter
inſpice. Uere em̃ q̄ſi vigilã=
tes nõ dixerunt, videamus

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

puerũ. Videam⁹ qd̕ dicit, ſ3
luc.2. videam⁹ verbũ qd̕ factũ eſt.
ioan.1. In principio erat verbum: ⁊
verbũ caro factũ eſt. Verbũ
qd̕ ſemꝑ erat: videam⁹ quõ
luc.2. pro nobis factum eſt. Qd̕ fe-
cit dñs: ⁊ oñdit nobis. Ver-
bũ hoc: ſeip̃m fecit. Siquidẽ
hoc ip̃m verbũ dñs eſt. lc.x.
Videam⁹ igitur quõ ipſum
v̕bũ, hoc eſt dñs ip̃e ſe fece-
rit ⁊ oſtenderit nobis carnẽ
ſuã. Qd̕ eñ videre nõ pote-
ram⁹, dũ erat v̕bũ: videam⁹
factũ, q2 caro eſt. Cui ſiſe ẽ,
qd̕ ioannes ait: Qd̕ fuit ab
initio, qd̕ audiuim⁹, qd̕ vidi-
mus ocl̃is nr̃is, ꝙ proſpexi-
m⁹, ⁊ man⁹ nr̃e tractauerũt
de v̕bo vite, ⁊ vita manifeſta
ta eſt, ⁊ vidim⁹, ⁊ teſtamur, ⁊
annũciam⁹ vobis vitã eter-
nã, q̃ erat apd̕ pr̃e3 ⁊ apꝑuit
luc.2. Et venerũt fe- (nobis. l.xj.
ſtinãtes, ⁊ inuenerũt mariã
et ioſeph ⁊ infantẽ poſitũ in
p̃ſepio. Videtes aũt, cogno-
uerunt de v̕bo ꝙ dictũ fue-
rat illis de puero hoc. Feſti-
nãt paſtores xp̃i, quẽ cogno-
uere tota mẽtis intẽtiõe vi-
dere aduẽtũ deſyderãt. Ne-
ꝗ̃em cũ deſidia xp̃i eſt q̃ren-
da p̃ſentia. Et ideo forte nõ
nulli q̃rẽtes iuenire, nõ me-
rẽt, q2 deſidioſe chr̃3 req̃rũt
Ideo paſtores iſti (Le.xij.
ſine mora iueneꝛt: q2 ad illũ
fide non ficta currebant. Ad
quã feſtinãt ire, eſt nõ pedũ
greſſus accelerare, ſed ĩ fide
luc.2. ſemꝑ ac virtute ꝓficere. Vi-
dẽtes, inq̃t paſtores cogno-
uerũt de v̕bo ꝙ dictum erat
illis de puero hoc, q2 nimirũ
iuſti eſt ordinis, vt cognita
amata, ⁊ honore digno cele-
brata v̕bi incarnatiõe ad ip-
ſam q̃nq3 v̕bi gl̃iã ꝯtuẽdã ca
paciores lõgo exercitio mẽ-
tis accumĩe ꝑtigat. S.lucã.
IN illo tẽpore. Paſto- luc
res loquebant adinui-
cẽ: Tranſeam⁹ vſq3 bethleẽ
⁊ videamus hoc verbũ ꝙ fa-
ctum eſt ꝙ dñs oñdit nobis.
Et venerũt feſtinãtes, ⁊ in-
uenerũt mariã ⁊ ioſeph ⁊ in-
fantẽ poſitũ in p̃ſepio. Vidẽ
tes aũt cognoueꝛt de verbo
ꝙ dictum erat illis de puero
hoc. Et oẽs q̃ audieꝛt mira-
ti ſunt, ⁊ de his q̃ dicta erant
a paſtorib⁹ ad ipſos. Maria
aũt cõſeruabat oĩa v̕ba hec
ꝯferens in corde ſuo. Et re-
uerſi ſunt paſtores gl̃ifican-
tes, ⁊ laudantes deũ in oib⁹
q̃ audierãt ⁊ viderãt ſicut di
ctũ eſt ad illos. Amẽ. Te de-
cet. Coll. De⁹ q̃ ſa. In laud. ⁊
hor. ã. Alla. Cp. Benedictio.
ceťa oĩa ſicut in die circũci-
ſio. et nulla fit cõme. de dñi-
ca. Ad veſ. ſuꝑ pſal. ã. Illuxit
Si hec dñica in vigilia epi-
vene nihil ꝓrſus fit de ipſa
vigi. Si aũt eadẽ vigi. ĩ dñi-
ca nõ veñ. Ad lau. ⁊ .iij. cap.
Apparuit benigni. Colla.
COrda nr̃a q̃s dñe ve-
ture feſtiuitatis ſplẽ-
dor illuſtret: quo mũdi hui⁹
tenebris carere valeam⁹, et
ꝑueniam⁹ ad patriã clarita-
tis eťne. Per. In vig. epi.

Ad veſ.ſup pſal.ā. In princi-
pio.cū ceteris vt in die nati.
Sed ſi eſſet do.ā.In pncipio.
ſola.ꝛ ſimiliter in oct. Cap.
Surge illuiare hierlm
q꜡venit lumen tuum,ꝛ
glia dñi ſuper te orta eſt.℟.
Illumiare.Hyꝰ.ad veſ.ꝛ lau.
Illuminās.℣ Oēs de ſabba ve
niēt.Aur̄ ꝛ thꝰ deferētes ꝛ lau-
dē dño ānūciātes. Ad mgt.ā.
Magi viderēt ſtellā ꝛ dixerūt adi-
uicē: hoc ſignū magni regꝭ eſt.
eamꝰ ꝛ inqramꝰ eū ꝛ offeramꝰ ei
munera aur̄ thꝰ ꝛ myrrhā.viij
Coll. Corda no.vts.Inuit.
Chriſtus appuit nobis Uenite
adoremꝰ.p̄. Ueñ.hyꝰ.Inten-
de q̇ regꝭ.Ueni redē.Nō ex
virili.Aluꝰ tu. Glia tibi do.
In.j.noc.ā. Afferte dño filij
dei adorate dñm in aula ſancta
eiꝰ.vij.p̄.Jpm.ā.Fluminꝭ im-
petus letificat all'a,ciuitatē dei,
all'a.vj.p̄.Dñs nr̄ refu.ā.Pſal
lite do nr̄o pſallite:pſallite regi
noſtro pſallite ſapienter.j.ps.
Oēs gē.ā. Omnis terra ado-
ret te ꝛ pſallat tibi pſalmū dicat
noi tuo dñe.iiij.p̄.Jubil.ā.Re
ges tharſis ꝛ inſule munera offe
rēt regi dño.j.p̄.Deus iudi.ā.
Oēs gētes quaſcunqꝫ feciſti ve-
niēt ꝛ adorabūt corā te dñe.iiij
ps.Inclina d.℣.Omnis terra
adoret te deus et pſallat tibi.
Pſalmū dicat nomini tuo.L.j.
Surge illuminare hie-
ruſalē q꜡ venit lumen
tuum: et gloria dñi ſuper te
orta eſt. Quia ecce tenebre
operient terrā: ꝛ caligo po-
pulos.Sup te aūt orieꝛ dñs
ꝛ glia eiꝰ ī te videbit.Et am
bulabūt gētes in lumie tuo.
ꝛ reges in ſplēdore ortꝰ tui.
℟. Hodie ī iordane baptizato matt.3.
dño apti ſunt celi ꝛ ſicut colūba
ſupeum ſpūs māſit ꝛ vox patris
intonuit:hic eſt filiꝰ meus dile-
ctus ī quo mihi ꝯplacui.℣.De-
ſcēdit ſpūſſctūs corporali ſpecie
ſicut columba in ipſum ꝛ vox de
celo facta eſt.Hic. Lectio.ij.
Leua in circuitu ocu- eſa.60
los tuos ꝛ vide,oēs
iſti cōgregati ſunt venerunt
tibi.Filij tui de lōge veniēt: eſ.49.
ꝛ filie tue de latere ſurgent.
Tūc videbis ꝛ afflues,ꝛ mi-
rabitur ꝛ dilatabit cor tuū,
quando cōuerſa fuerit ad te
multitudo maris, fortitudo
gentiū venerit tibi.Inunda
tio camelorū operiet te:dro-
medarij madiā ꝛ effa. Oēs
de ſabba venient aur̄ ꝛ thus
deferentes: ꝛ laudē dña an-
nunciātes.℟.Omnes de ſab- eſaie.
ba veniēt,aur̄ ꝛ thus deferen- 60.
tes,ꝛ laudē deo annūciātes.℣.
Reges tharſis ꝛ inſule munera
offerēt,reges arabū ꝛ ſabba do
na adducent.Laudem.Le.iij.
Omne pecus cedar cō- eſaie.
gregabit tibi: arietes 60.
nabaioth miniſtrabunt tibi.
Offerēt ſup placabili alta-
ri meo, ꝛ domū maieſtatis
mee glificabo. Qui ſunt iſti
q̇ vt nubes volāt, ꝛ q̄ſi colū-
be ad feneſtras ſuas? Me in
ſule expectāt, ꝛ naues marꝭ
ī pncipio,vt adducant filios
tuos de lōge: argentū eoꝝ ꝛ
aur̄ eoꝝ cum eis,noī dñi dei

tui ⁊ ſctõ iſrl̄ q2 glr̄ificabit te.
eſa. 90 ℞ Illuiare illuiare hierl̄z venit
eodem. lux tua. Et gl'ia dñi ſup te orta
eſt. ℣. Et ãbulabũt gẽtes in lu-
mine tuo ⁊ reges in ſplẽdore or
tus tui. Et am. Sermo beati
leonis pa. Lectio. iiij.
in folẽ. CElebrato primo die
epiph. quo intemerata virgi
nitas humani generis edi-
dit ſaluatorẽ, epiphanie no-
bis dilectiſſimi venerãda fe
ſtiuitas dat pſeuerãtiã gau-
diorũ: vt int cognatorũ ſolen-
nitatũ vicina ſacramẽta ex-
ultatiõis vigor et feruor fi-
dei nõ tepeſcat. Ad oĩm em̃
hoĩm ſpectat ſalutẽ, q infan
tia ſaluatoris ac mediatoris
dei ⁊ hoĩm iã vniuerſo decla
rabat mundo, cũ adhuc exi-
guo detineret oppidulo. ℞.
eſa. 60 Uenit lumẽ tuum hierl̄z ⁊ gl'ia
dñi ſup te orta ẽ: Et ãbulabũt gẽ
tes in luie tuo ⁊ reges i ſplẽdore
eſaie. ort9 tui. ℣ Filij tui d lõge veniẽt
49. et filie tue de latere ſurgent. Et
mat. 2. In. ij. noc. ã. Uidentes ſtellã
magi gauiſi ſũt gaudio magno
⁊ itrãtes domũ obtulert dño aurũ
th9 ⁊ myrrhã. vij. p̃. Fũda. ã.
Chr̃o dat9 ẽ pncipat9 ⁊ honor re
gni ois ppl's trib9 ⁊ ligue ſeruiẽt
ei in etnũ. viij. p̃. Bonũ eſt. ã.
pſalm. Adorate dñm, al'a. i aula ſctã ei9
95. all'. vj. p̃. Cãtate. j. ã. Adorate
pſalm. dñm all'a oẽs ſcti ei9, all. vj. p̃s
96. Dñs re. j. ã. Uidim9 ſtellã ei9 i
mat. 2. oriente ⁊ venimus cũ munerib9
adorare eũ. j. p̃. Cãtate. ij. ãn.
Tria ſũt mũera q̃ obtulert ma-
gi dño aurũ, th9 ⁊ myrrhã filio re
gi dei magno, all. iiij. p̃s. Dñs
reg. ij. ℣. Reges tharſis ⁊ iſule pr
munera offerẽt. Reges arabũ ⁊
ſabba dona adducent. Lctõ v.
QUamuis enim iſraeli-
ticã gentẽ, ⁊ ipſius gẽ
tis vnam familiã delegiſſet
de qua naturã vniuerſe hu-
manitatis aſſumeret: noluit
tñ intra mr̄ne habitationis
anguſtias ort9 ſui latere pri-
mordia, ſed mox ab oib9 vo-
luit agnoſci, q̇ dignatus eſt
oibus naſci. ℞. Interrogabat ma
magos herodes: qd̄ ſignũ vidi-
ſtis ſup natũ regẽ, ſtellã magnã
fulgentẽ: Cui9 ſplẽdor illuminat
mũdũ ⁊ nos cognouim9 ⁊ veni-
mus adorare eũ. ℣. Uidim9 em̃
ſtellã eius i oriẽte. Cuius. L. vj.
TRibus igitur magis
in regiõe oriẽtis ſtel-
la noue claritatꝫ apparuit, q̃
illuſtrior ceťis, pulchriorꝗ
ſyderib9, facile i ſe intuẽtiũ
oculos aioſq; cõuerteret: vt
cõfeſtim aduerteret nõ eſſe
ocioſum, q tã inſolitũ vide-
bat. Dedit ergo aſpiciẽtib9
intellectũ q̇ preſtitit ſignũ: ⁊
qd̄ fecit itelligi fecit inq̇ri, ⁊
ſe iueniendũ obtulit inq̇ſit9.
℞ Magi veniũt ab oriẽte hie- ma
roſolymã q̃rẽtes ⁊ dicẽtes: Ubi
eſt q̇ nat9 eſt cui9 ſtellã vidimus
⁊ venim9 adorare eũ. ℣. Cũ na-
tus eſſet ieſus i bethleẽ iude in
diebus herodis regꝫ ecce magi
ab oriẽte venerũt hieroſolymã
dicentes. Ubi eſt. Lectio. vij.
SEquuntur tres viri
ſupni luminis ductũ,
⁊ preuij fulgoris indiciũ in-
tẽta ꝯtẽplatiõe comitãtes,
ad

ad agnitionē veritatis, gra=
tie ſplēdore ducuntur. Qui
humano ſenſu ſignatum ſibi
regis ortum, eſtimauerunt
in ciuitate regia eſſe querē=
dū: ſed q̇ ſerui ſuſceperat for
mā, ꝛ non iudicare venerat,
ſed iudicari: bethleē ꝑelegit
natiuitati, hieroſolymā paſ=
ſioni. Herodes ꝟo audiens
iudeoꝝ pricipē natū, ſucceſ=
ſorē ſuſpicatꝰ expauit, ꝛ mo=
litꝰ necē ſalutꝫ autori, falſuꝫ
ſpopōdit obſeqū. Quā felix
foret ſi magoꝝ imitaret fidē
ꝛ cōuerteret ad religionem
qđ diſponebat ad fraudem.
t. 2. ℟. Stella quā viderāt magi in
oriēte ātecedebat eos donec ve
nirent ad locū vbi puer erat: vi=
dētes aūt eā gauiſi ſunt gaudio
magno. ℣. Et itrātes domū iue
nert puerꝝ cū maria mr̄e eiꝰ, ꝛ ꝓ=
cidētes adorauert eū. Ga. l. viij

Onſummāt magi de=
ſyderium ſuum, et ad
pueꝝ dn̄m ieſum chr̄m ſtella
preeūte ꝑueniūt. Adorāt in
carne verbū, in īfantia ſapiē
tiam, in infirmitate virtutē,
ꝛ in hoīs veritate, dn̄ꝫ maie
ſtatis. Atq; ſacramētū fidei
ſue ītelligētieq; manifeſtēt:
qđ cordibꝰ credūt, mūeribꝰ
ꝓteſtāt. Thus deo, myrrhā
hoī, auꝝ offert regi: ſcꝫ hu=
manā diuināq; naturā ī vni=
tate venerātes, q2 qđ erat ī
ſubſtātiis ꝓpriū, non erat in
perſona diuerſum. ℟. Hic eſt
dies ꝓclarꝰ ī quo ſaluator mūdi
apparuit, quē ꝓphete ꝓdixerūt
āgeli annūciauerūt. Cuiꝰ ſtellā

magi viderūt ꝛ munera ei obtu
lerūt. ℣. Dies ſāctificatꝰ illuxit
nobis, venite gentes ꝛ adorate
dn̄m. Cuiꝰ. Ad ca. a Lux de lu
ce apparuiſti chr̄e, cui magi mu=
nera offert, al. al. al. viij. Lat.
Ppl̄s q̄ ābu. ℣. Adorate dn̄ꝫ.
In aula ſctā eius. Scdꝫ matt.

Um natꝰ eſſet ieſus ī mat. 2.
bethleē iude in diebꝰ
herodis regis: ecce magi ab
oriente venerunt hieroſoly=
mā dicētes, Ubi eſt q̇ natus
eſt rex iudeoꝝ? Et rel. Om.
beati gregorij pape. Le. ix.

Icut ī lectiōe euāge= in cap.
lica frēs chariſſimi au mat. 2.
diſtis: celi rege nato, rex tre
turbatꝰ ē: q2 nimiꝝ trena al=
titudo ꝯfundit, cū celſitudo
celeſtꝫ apit. ℟. Tria ſunt mu
nera ꝓcioſa q̄ obtulert magi dn̄o
ī die iſta ꝛ hn̄t in ſe diuia myſteria
In auro oñditur regis potētia:
in thure ſacerdotē magnū ꝯſy=
dera: ꝛ ī myrrha dn̄icā ſepultu=
rā. ℣. Salutis nr̄e autorē magi
venerati ſunt in cunabulis, ꝛ de
theſaurꝫ ſuis myſticas ei mune
rū ſpecies obtulerunt. In. lc. x.

Ed querēdū nobis eſt
q̇dnā ſit q̄ nato redē=
ptore, paſtoribꝰ ī iudea āge=
lus apparuit, atq; ad adorā
dū hūc ab oriēte magos, nō
āgelꝰ, ſꝫ ſtella ꝑduxit. Q2 vi
delicet iudeis tāq; rōne vtē
tibꝰ rōale aial, id ē āgelꝰ ꝓdi
care debuit: gētiles ꝟo q2 vti
rōne neſciebāt ad cogſcēdū
deū, nō ꝑ vocē, ſꝫ ꝑ ſigna ꝑ=
ducūt, q2 ꝛ illis ꝓphetie tā=
q; fidelibꝰ nō īfidelibꝰ: ꝛ iſtis

ſigna tãq͛ infidelibꝰ, ⁊ nõ fi-
delibꝰ, data ſũt. ℟. Dies ſcti-
ficatus illuxit nobis, venite gen
tes ⁊ adorate dñz. Qꝛ hodie ap
paruit lux magna in terris. ℣.
luc. 2. Glia in excelſis deo ⁊ in tra pax
hoibꝰ bone volũtatis. Qꝛ. l. xi.

E T notãdũ ꝙ redẽpto-
rẽ nrm cũ iã ꝑfecte eſ-
ſet etatis, eiſdẽ gẽtilibꝰ apli
ꝑdicãt, eũq͛ paruulũ, ⁊ nec-
dũ ꝑ hũani corꝑis officiũ lo-
q̃ntẽ ſtella gẽtibꝰ denũciat,
q̃a nimirũ rõnis ordo poſce-
bat, vt ⁊ loquẽtẽ iã dñz, loq̃n
tes nobis ꝑdicatores inote-
ſcerẽt: ⁊ necdũ loq̃ntẽ elemẽ
mat. 2. ta muta ꝑdicarẽt. ℟. Uiden-
tes ſtellã magi, gauiſi ſunt gau
dio magno: ⁊ intrãtes domũ inue
nerũt puerꝝ cũ maria matre eiꝰ,
⁊ procidẽtes adorauerũt eũ. Et
aꝑtis theſauris ſuis obtulerũt ei
munera, aurꝝ, thus ⁊ myrrhã. ℣.
Ab oriẽte venerũt magi in beth-
leem adorare dñm. Et. Le. xij.

S Ed i oibꝰ ſignis q̃ vel
naſcẽte dño vel moriẽ
te mõſtrata ſũt, ꝯſyderandũ
nobis ẽ quãta fuerit i quorũ
dã iudeorꝝ corde duricia: q̃
hũc nec ꝑ ꝓphetie donũ, nec
ꝑ miracla agnouit. Oĩa q̃p-
pe elemẽta autorẽ ſuũ veniſſe
teſtata ſũt. Ut em̃ de eis q̃d
dã vſu humano loquar, deũ
hũc celi eſſe cognouerũt, qꝛ
ꝓtinꝰ ſtellã miſerunt. Mare
cognouit, qꝛ ſub plãtis eius
ſeſe calcabile ꝑbuit. Terra
cognouit: qꝛ eo moriẽte con-
tremuit. Sol cognouit: quia
lucis ſue radios abſcondit.
Saxa ⁊ parietes cognoue-
runt, qꝛ tpe mortꝫ eius ſciſſa
ſunt. Infernus cognouit, qꝛ
hos quos tenebat mortuos
reddidit. ℟. In colũbe ſpecie mat
ſpũſſctũs viſus eſt, pr̃na vox au-
dita eſt: hic eſt filiꝰ meꝰ dilectus
in quo mihi ꝯplacui. ℣. Celi a-
perti ſunt ſuꝑ eũ, ⁊ vox pr̃is au-
dita eſt. hic. Scdm Matth.

C Um natus eſſet ieſus mat
in bethleem iude in
diebus herodis regis, ecce
magi ab oriẽte venerũt hie-
roſolymã, dicentes: vbi eſt q̃
natꝰ eſt rex iudeorꝝ: vidimꝰ
enim ſtellã eiꝰ in oriẽte ⁊ ve-
nimꝰ adorare eum. Audiens
aũt herodes rex turbatꝰ eſt
⁊ oĩs hieroſolyma cum illo.
Et cõgregãs oẽs principes
ſacerdotũ ⁊ ſcribas populi
ſciſcitabat̃ ab eis vbi chr̃s
naſceret̃. At illi dixerunt ei.
In bethleem iude. Sic enim
ſcriptũ eſt ꝑ ꝓphetã: Et tu mic
bethleẽ t̃ra iuda neq̃q͛ mini ioan
ma es in principibꝰ iuda. Ex
te em̃ exiet dux q̃ regat ꝑplꝫ
meũ iſrl̃. Tunc herodes clã
vocatꝫ magis diligẽter didi
cit ab eis tps ſtelle q̃ appa-
ruit eis. Et mittens illos in
bethleẽ dixit: Ite ⁊ int̃roga-
te diligẽt̃ de puero. Et cũ in
ueneritꝫ renũciate mihi vt ⁊
ego veniens adorẽ eũ. Qui
cũ audiſſent regẽ, abierunt
Et ecce ſtella quam viderãt
in oriẽte añcedebat eos vſq͛
dũ veniens ſtaret ſupra vbi
erat puer. Uidẽtes aũt ſtel-
lã gauiſi ſunt gaudio magno

valde. Et intrãtes domũ inuenerũt puer cũ maria mr̃e eius: ⁊ pcidẽtes adorauer̃t eũ. Et apertis theſaur suis obtulerunt ei munera, aur, thus, et myrrhã. Et reſpõſo accepto in ſomnis ne redirent ad herodem: per aliam viam reuerſi ſunt in regionẽ ſuam. Amẽ. Te decet. Colla.

Deus q̇ hodierna die vnigenitũ tuũ gẽtib⁹ ſtella duce reuelaſti, ɔcede ppitius: vt q̇ iã te ex fide cognouim⁹: vſq ad ɔtẽplãdã ſpeciẽ tue celſitudinis, pducamur. Per. In laud. ã. Ante luciferũ genitus ⁊ ante ſcl'a dñs ſaluator nr̃ hodie mundo apparuit. Cap. Surge illu. ℟. Reges tharſis ⁊ iſule Munera offerẽt. ℣. Reges arabũ ⁊ ſabba dona adducent. Mune. hy⁹ Illuminans al. ℣. Oẽs de ſabba venient, Aurum ⁊ thus deferẽtes ⁊ laudẽ dño annunciantes. Ad bñ⁹. ã. Hodie celeſti ſponſo iuncta eſt eccl'ia, qm̃ i iordane lauit chr̃s eius crimina: currunt cum munerib⁹ magi ad regales nuptias ⁊ ex aqua facto vino letãt cõuiue, al'. viij. col'. De⁹ q̇ ho. Ad. j. ã. Uenit lumẽ tuũ hierl'z ⁊ gl'ia dñi ſup te orta eſt ⁊ ambulabũt gẽtes in luie tuo, al'. j. hy⁹. A ſolis. Ad iij. ã. Aptis theſauris ſuis obtulerunt magi dño aur, thus ⁊ myrrhã, all'a. j. Cp̃. Surge illu. ℣. Ois terra adoret. Coll. Deus q̇ ho. Ad vj. ã. Maria ⁊ flumina bñdicite dñm, hymnum dicite fontes domino, alleluia. iiij. Capitulũ.

Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oẽs iſti cõgregati ſunt, venerũt tibi. ℣. Reges tharſis. Colla. esaie. 60.

Deus illũinator oim gẽtiũ, da pplis tuis ppetua pace gaudere: ⁊ illud lumẽ ſplẽdidũ ĩfunde cordib⁹ nr̃is, qd triũ magor mentibus aſpiraſti. Per. Ad ix. ã. Stella iſta ſicut flãma coruſcat, ⁊ regẽ regũ deum demonſtrat: magi eam viderũt ⁊ chriſto regi munera obtulerunt. vij. Cap. mat. 2.

Inundatio camelorum operiet te, dromedarij madiam ⁊ effa: oẽs de ſabba veniẽt aurũ ⁊ thus deferentes et laudẽ dño ãnũciãtes. ℣. Adorate dñm. Collecta. esa. 60

Deus cui⁹ vnigenit⁹ ĩ ſubſtantia nr̃e carnis apparuit, preſta queſum⁹ vt per eũ quem ſimilem nobis foris agnouimus, intus reformari mereamur. Per eũdẽ. Ad veſ. ſup pſal. ã. Uidẽtes ſtellã, q̇ ſola dicet ſi ſit do. ã. Uidim⁹ ſtellã ei⁹. ã. Uox de celis ſonuit ⁊ vox pr̃is audita eſt: hic eſt fili⁹ meus dilectus, in quo mihi ɔplacui. v. ã. Celi apti ſũt ſup eũ ⁊ vox fctã ẽ de celo dicẽs: hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹ i quo mihi cõplacui. viij. cõ. Surge illu. ℟. Dies ſanctificat⁹ Illuxit no. ℣. Uenite gentes ⁊ adorate dominum. Illuxit. hy⁹. Illuminans al'. ℣. Omnes de ſabba venient. Aurum. Ad mag. ãn. Ab oriente venerunt magi in bethleem adorare dñz, ⁊ apert theſauris ſuis precioſa munera luc. 3. mat. 3. mat. 2.

obtulerunt: aurum ſicut regi ma=
gno: thus ſicut deo vero: myrrhā
ſepulture ei⁹, al. viij. Col. De⁹
qui hod. Priuatis dieb⁹ per
oct. Inuit. Chrs apparuit no=
bis. Venite adorem⁹. hy⁹. In=
tende. vſq; ad diuiſionem.
¶ In. j. noc. ān. Tria ſunt mu=
nera. ā. Lux de lu. ā. Chriſto da
tus ē. ā. Omnis tra ado. ¶ In
ij. noc. ā. Alla. cap. Ecce iā ve
nit ple. vtā. vj. die poſt nati.
℣. Reges tharſis. Collecta.
Preſta q̄s oīps de⁹, vt
ſaluatoris mundi ſtel
la duce manifeſtata natiui=
tas, mētibus nr̄is reueletur
ſemp et creſcat. Per eū. In
lau. a. Añ lucife. cap. Appuit
beni. ℟. Reges tharſis. ℣. Oēs
de ſab. Ad b⁹. an. Magi vide.
vtā. i vigi. Col. Deus q̄ ho.
Ad hor. diei ⁊ ad veſp. ſicut
in die epiphanie. Primo die
poſt epiphaniam. Lectio. j.
rom. 3. Scim⁹ q̄r q̄cūq; lex loq̄t
gal. 2. his q̄ in lege ſunt loq=
tur vt oē os obſtruat et ſub=
dit⁹ fiat oīs mund⁹ deo q̄r ex
opib⁹ legis nō iuſtificabitur
oīs caro corā illo. Per legē
eīn cognitio pctī. Nunc autē
ſine lege iuſticia dei manife=
ſtata ē teſtificata a lege ⁊ p=
phet; : iuſticia aūt dei p fidē
ieſu chrī ſup oēs q̄ credunt.
rom. 3. Nō eīn eſt diſtinctio. l. ij.
Oēs eīn peccauerūt et egēt
glīa dei iuſtificati gratis p
grām ipſius p redēptionē q̄
eſt i chro ieſu quē propoſuit
de⁹ ppitiatorē p fidē in ſan=
guinē ipſi⁹, ad oſtēſionē iu=
ſticie ſue ppt remiſſionē pce
dentiū delictorum in ſuſtenta=
tione dei ad oſtenſionē iuſti=
cie eius in hoc tpe vt ſit ipſe
iuſtus ⁊ iuſtificans eū q̄ ex fi=
de eſt ieſu chrī. Ubi eſt ergo
glīatio tua? Excluſa ē. Per
quā legem? factorum? Non
ſed per legem fidei. Lec. iij.
Arbitramur hoiem iuſtifi= eod
cari p fidē ſine operib⁹ legis:
an iudeorum deus tm̄? Nonne
et gētiū? Immo ⁊ gētiū: qm̄
q̄dem vnus deus q̄ iuſtificat
circūciſionē ex fide ⁊ ppuciū
p fidē: legē ḡ deſtruim⁹ p fi=
dē? abſit. Sz legē ſtatuim⁹.
℟. Hodie in iordane. vtā. l. j.
Quid ergo dicim⁹ inue= rom
niſſe abrahā prēm no=
ſtrū ſcd̄m carnē? Si ei abra=
hā ex opib⁹ leg; iuſtificat⁹ ē
hz glīam, ſz nō apd̄ deū. l. ij.
Quid enim ſcriptura dicit? gen
Credidit abrahā deo ⁊ repu gal
tatū ē ei ad iuſticiā. Ei autē acc
q̄ opat merces nō iputat ſz
grām, ſz ſcd̄m debitū. L. iij.
Ei vero q̄ nō operat credē= rom
ti aūt in eū q̄ iuſtificat impiū
reputat fides ei⁹ ad iuſticiā
ſcd̄m ppoſitū grē dei ſicut ⁊
dauid dicit: btitudinē hoīs
cui de⁹ accepto fert iuſticiā
ſine operib⁹ leg;. Bti quorum pſal
remiſſe ſunt iniq̄tates: ⁊ quo=
rū tecta ſunt pctā. Btūs vir
cui nō iputauit dn̄s peccatū
nec eſt in ſpū ei⁹ dolus. lc. j.
Beatitudo ergo hec in rom
circūciſione tantū ma=
net: an etiā i ppucio? dicim⁹
enim q̄r reputata eſt abrahe

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

fides ad iuſticiã. Lectio.ij.
f. Quõ ergo reputata eſt? in
circũciſiõe an i ꝑputio? nõ in
circũciſiõe, ſʒ i ꝑputio. L.iij.
e. Et ſignũ accepit circũciſiõꝭ
ſignaculũ iuſticie fidei q̃ eſt i
preputio: vt ſit pr̃ omniũ cre
dẽtiũ ꝑ preputiũ: vt reputet̃
⁊ illis ad iuſticiã, ⁊ ſit pr̃ cir-
cũciſiõis: nõ his tm̃ q̃ ex cir
cũciſiõe ſũt, ſed ⁊ his q̃ ſectã
tur veſtigia fidei q̃ eſt in pre
putio pr̃is nr̃i abrahe. Lc.i.
4. NOn eñ ꝑ legẽ ꝓmiſſio
abrahe aut ſemini ei⁹
vt heres mũdi eſſet, ſed ꝑ iu
ſticiã fidei. Si eñ q̃ ex lege
heredes ſunt: exinanita eſt fi
des, abolita eſt ꝓmiſſio. Iu
5. ſtificati igit̃ ꝑ fidẽ, pacẽ ha-
beam⁹ ad deũ ꝑ ieſũ xp̃ʒ dñʒ
nr̃m ꝑ quẽ ⁊ acceſſum habe-
m⁹ per fidẽ in grãm iſtam in
qua ſtam⁹ ⁊ gloriamur in ſpe
glorie filiorꝫ dei. Lectio.ij.
Nõ ſolũ aũt ſed ⁊ gl̃iamur
in tribulatiõib⁹ ſciẽtes ꝙ tri
bulatio patiẽtiã opat̃, patiẽ
tia aũt ꝓbationẽ, ꝓbatio ve
ro ſpẽ. Spes aũt nõ cõfun-
dit q: charitas dei diffuſa eſt
in cordib⁹ noſtrꝭ ꝑ ſpũʒ ſctm̃
qui datus eſt nobis. Lec.iij
Ut q̇d eñ chriſt⁹ cũ adhuc
infirmi eſſem⁹ ſcd̃ʒ tẽp⁹ ꝓ im
piis mortuus eſt: vix eñ ꝓ iu
ſto q̇s morit̃. Nã ꝓ bono for
ſitã q̇s audeat mori. Cõmẽ-
dat aũt in nobis de⁹ charita
tẽ ſuã: qm̃ cũ adhuc pctõres
eſſemus, chriſtus pro nobis
Mortuus eſt. Lec.i.
5. Multo igit̃ magꝫ iuſtifi
cati nũc in ſãguine ipſi⁹ ſalui
erim⁹ ab ira ꝑ ipſũ. Si ei cũ
inimici eſſem⁹ recõciliati ſu
m⁹ deo ꝑ mortẽ filij ei⁹: mul-
to magis recõciliati ſalui eri
m⁹ in vita ipſius nõ ſolũ autẽ
ſed ⁊ gloriamur in deo per
dominum noſtrũ ieſum chri-
ſtum per quem nunc recõci-
liationem accepimus. Lc.ij.
Sicut enim ꝑ vnũ hominẽ eodẽ.
peccatũ in hũc mũdũ intra-
uit ⁊ ꝑ peccatũ mors: ita ⁊ in
oẽs homines mors ꝑtrãſiit in
quo oẽs peccauer̃t. Uſqꝫ ad
legẽ enim pctũʒ erat in mũ-
do: pctũʒ aũt nõ imputabat̃
cum lex nõ eſſet. Lectio iij.
Sed regnauit mors ab adã eodẽ.
vſqꝫ ad moyſen etiã in eos q̃
nõ peccauerũt in ſimilitudi
nẽ ꝑuaricatiõis ade q̃ eſt for
ma futuri. Sed nõ ſicut de-
lictũ ita ⁊ donum. Si enim
vnius delicto multi mortui
ſunt: multo magis gratia dei
⁊ donũ in gratia vni⁹ hominꝭ
ieſu xp̃i in plures abũdauit.
Et nõ ſicut ꝑ vnũ pctũm, ita
⁊ donũ. ¶ Dñica infra octa.
epi. Inuit. Xp̃s appa. ¶ In.j.
noc. an. Tria ſunt munera p̃.
Dñe i vir. ã. Lux de lu. ã. Chri
ſto datus eſt. ℣. Oĩs terra ado.
Sermo b. maximi epiſ. Lc.j.
AIt ꝓphetarꝫ precipu⁹
eſaias, ſicut audiſtis
chariſſimi: illũinare illumi- eſa. 60
nare hierl̃ʒ: adeſt enim lumẽ
tuũ ⁊ maieſtas dñi in te orta
eſt. Hierl̃ʒ vero manifeſtum
eſt eſſe fidelium ciuitatẽ. ℟.
Hodie i ior. cum cet. vt s. Lc.ij.

Unde nos fratres q̄ portas
hieruſalē celeſtis cepim⁹ in=
troire illuminati ſalutarib⁹
ſacramētis i ↄſpectu dei nr̄i
nouo gaudio neceſſe eſt exul
tem⁹, q: noua hodie ſtella no
uum mūdo hoīez reuelauit.
Hoc pfecto die ieſus (lc.iij.
chriſt⁹ a patre veniēs, de⁹ ꝛ
hō natus ex femina, ſub ſpe
cie adorātiū chaldeoꝝ fidē
gētiū dedicauit. Qui ↄ̄ꝗuis di
uinitatē ſuā noſtri corporis
adūbratione velaret, deum
tamē eſſe illū, celum prodi=
dit, ꝛ terra cognouit. lc.iiij.
Humilis q̇dē, ſed mirabil' ve=
nit, vt parit' in eo ꝛ aſſūpte
carnꝭ ꝟitas ꝛ ineffabilis dei
tatis natura fulgeret. ¶ In
ij. noct. ā. Uidētes ſtel. ꝟ. Dn̄s
illu. ān. Afferte dn̄o. Uidimus
ſtellā. ꝟ. Reges tharſis. Lec.v
Et quanꝗ naſcētē illū
cunabula terrena ſu=
ſceperint, nō tn̄ eſſe terrena
celeſte ſignaculum teſtaba=
tur. In cunis nāꝗ iacebat,
ſed radiabat in celo. lc. vj.
Magiebat xp̄s apd̄ iudos ꝛ
apd̄ gētiles regnabat: ibeth
leē lactabat' a mr̄e, ꝛ in chal
dea adorabat' a magꝭ. lc. vij
Ait beatiſſimus euāgeliſta
mat.2. mattheus: Ecce magi ab o=
riente venerunt hieroſoly=
mā dicentes: vbi eſt qui na=
t⁹ eſt rex iudeoꝝ? Lec.viij.
Quā bene ab oriēte ppera
re dicūt', q̇ adoraturi ſempi
ternū veniūt oriente, de quo
luc.2. ſcriptū eſt: Uiſitauit nos o=
zach.3 riēs ex alto: illūiare his q̇ in

tenebris ſedēt ꝛ vmbra mor
tis. Uidim⁹ ſtellā eius, ꝛ ve= mat.2.
nim⁹ adorare eū. Ei⁹ inqui=
unt ſtellā vidim⁹. Bn̄ eius,
q: ↄ̄ꝗuis oēs ab eodē create
ſtelle ipſius ſint, hec tamen
pprie xp̄i erat, que ſpeciali=
ter ei⁹ nūtiabat aduētū. Ad
cā.ā. Alla. Cāti. Ppl's q̄ ab.
Lect. de euan. ꝛ cet'a q̄re in
die epipha. In laud. ā. Alla.
ps. Miſerere. Cap. Bn̄di=
ctio ꝛ clari. Ad bn̄⁹. ā. Magi
viderūt. Col. Deus qui hod.
Cōme. de do. ā. Remāſit puer luc.2.
ieſus in hierl'z ꝛ nō cognouerūt
parētes eius exiſtimātes illum
eſſe in comitatu ꝛ requirebāt eū
inter cognatos ꝛ notos. ꝟ. Dn̄s
regnauit, decorem. Collecta.
Uota q̄s dn̄e ſuppli=
cātꝭ ppl'i celeſti pieta
te pſeq̄re: vt ꝛ q̄ agēda ſunt
videāt: ꝛ ad iplēda q̄ viderit
ↄualeſcant. Per. Ad ho. per
diē. ā. Alla. Cet'a ſicut in die.
Ad veſ. ſup pſal. ā. Celi apti.
Cet'a vt'ſ. Cōme. de do. Ad
veſ. ā. Fili q̇d feciſti nobis ſic: luc.2.
ego ꝛ pr̄ tuus dolētes q̄rebam⁹
te: q̇d eſt ꝙ me querebatis: ne=
ſciebatis q: in his q̄ pr̄is mei
ſunt oportet me eſſe: ℞. Diriga
tur dn̄e. Coll. Uota q̄s. ¶ In
octa. epipha. ad veſ. ā. Cap.
℞. ꝟ. ꝛ col. vt i die. Ad mag.
ā. Baptizabat miles regē, ſeru⁹ mat.3.
dn̄z ſuū, ioānes ſaluatorē: aqua
iordanis ſtupuit, colūba pteſta
bat': paterna vox audita eſt, hic
eſt filius meus. viij. col. De⁹ q̇
hod. Inuit. Chriſt⁹ appa. ā. p̄.
ꝛ ꝟ. ſicut in die epi. Sermo

beati maximi epi. Lectio.i.
Licet fr̃es dilectiſſimi
de ſolẽnitate diei hu-
ius veteꝝ ſit diuerſa tradi-
tio, vna tñ ſctẽ deuotiõis eſt
fides. Et ꝗꝗ nõnulli hodie
dñz nr̃z ieſum xp̃z ſtella du-
ce, veniẽtib⁹ ab oriẽte magꝫ
eſtimẽt adoratũ, alijaũt aſſe
rãt eũ aquas ĩ vina mutaſſe,
q̃dã vero baptizatũ illũ a io
anne ꝯfirmẽt, in oĩb⁹ fili⁹ dei
credit, in oĩb⁹ eſt nr̃a feſtiui-
tas. ℟. Hodie in iordane. ℟.ij
Nã ꝗ magꝫ vtiqꝫ gentilib⁹
⁊ adorare dñm, ⁊ munera of
ferre ꝯcedit, gẽtiũ eſt p̃figu
rata vocatio. Q̃ñ aq̃ trãſfor
mant in vinũ, religiõis nr̃e
deſignat arcanum. Q̃ñ vero
fluentis iordanis baptiza-
tur ieſus, aque noſtro bapti
ſmati cõſecrant. Lectio iij.
Oportet itaqꝫ chariſſimi, vt
aliq̃ nũc de ipſo baptiſmate
ſctitati vr̃e ꝑut dñs donaue
rit, ꝓferam⁹: vt ſit ⁊ hũilita-
tẽ ſaluatoꝛꝫ nr̃i, ⁊ myſterioꝝ
gloriã cognoſcatꝫ. Lec.iiij.
at. 3. Predicabat ĩ d̃ſerto ioãnes
.3. baptiſmum penitentie ꝑplo
pctõꝛi: non q̃ crimina ꝯmiſſa
deleret: ſed q̃ emẽdaret errã
tes. Nã remiſſio pctõꝝ xp̃i
gratie ſeruabat. Lectio.v.
Cõfluebat ergo ad iordanẽ
deſyderio lauacri, diuerſoꝝ
copioſiſſima mltitudo: quoꝝ
eſſent tam ſcelerati actus,
vita tam perdita, vt eos ve
nerabilis baptiſta vipereo
ſemini compararet. Lec.vj.
Interhuiuſcemodi homĩes
ille ꝟtutũ celeſtium dñs, ille pſalm.
q̃ reſpicit t̃rã ⁊ facit eã tre- 103.
mere xp̃s ieſus, nõ dedigna
tur hũilis ⁊ q̃et⁹ ad ſeruuli
ſui baptiſmũ ꝑperare. ℟.vij
Sed q̃d miꝝ de mãſuetudĩe
ſaluatoꝛꝫ ſi ſe ꝓphete ſui ma
nib⁹ iclinauit, q̃ ſe ab inimicꝫ
ſuis paſſ⁹ eſt crucifigi? Quo
ꝓperante ad fluuiũ, talẽ ioã
nes circũſtãtib⁹ turbꝫ erupit
ĩ vocẽ: Ecce agn⁹ dei, ecce q̃ ioan.i.
tollit pctã mũdi. Hoc eſt di
cere: Ceſſate iã, ceſſate a ba
ptiſmo meo: q̃ penitentia ſu
ſcipit: ecce baptiſta ꝑ quem
crimĩa dimittũt. Deſinite vl
teri⁹ a ꝯſeruo vr̃o baptizari
velle. Preſẽs eſt dñs omniũ
noſtrũ, q̃ baptizat ad vitã. Il
lum ſeq̃mini: illi credite. Ab
illo lauacrum ſalutꝫ tota mẽ
te ſupplices poſtulate: a quo
⁊ ego ipſe baptiſta veſter cu
pio baptizari. Lectio.viij.
Nõ renuit ieſus teſtimoniũ
ioãnis, ſed q̃ per ordinẽ vel
let vniuerſa ꝯplere, nihilo-
min⁹ baptizari ſe expetit ab
ioanne. Tunc baptiſta deuo
t⁹ baptizãdi ſui potẽtia tre-
mefactus, ait: Ego a te de- mat. 3.
beo baptizari, ⁊ tu venis ad
me? id eſt, q̃ñ ego creatura
ſum, tu creatoꝛ: ego ſeruus,
tu dñs: ego figura, tu veri-
tas. At ieſus ait: Sine mõ. eodẽ.
Sic ei decet nos ĩplere oẽm
iuſticiam. Id eſt: Quid nunc
iſta ꝯmẽoꝛas? ꝓpoſitũ ſuſce
pte humilitatꝫ ĩplẽdum eſt.
Tũc ille q̃ p̃ſumere formida
bat, velocit̃ paruit p̄cipien-

tis imperio. Lc. ſcm Joanē.
ioan.I. In illo tempore. Uidit
ioānes ieſum venientē
ad ſe: ⁊ ait, Ecce agnus dei,
ecce qui tollit peccata mun-
di. Et reł. Omel. lect. eiuſ-
dē vene. bede pbri. Lec. ix.
in cap. Ioānes baptiſta ⁊ pre-
ioan.I. curſor dn̄i ſaluatoris,
mat.3. quē diu venturū pp̄lis v̄bo
mar.2. p̄dicauerat, ipʒ iā venietē ad
luc.3. ſe, ſicut ex lectiōe ſcti euāge
lij ſr̄es chr̄i mō cū legeret
audiſtis, mox digito demō-
ſtrauit dicēs: Ecce agn⁹ dei
ioan.I. ecce q̄ tollit pctā mūdi. lc. x.
eodem. Ecce agn⁹ dei, ecce inocēs
⁊ ab oī pctō imunis: vtpote
q̄ os q̄dē de oſſib⁹ adā, ⁊ car-
nem de carne adā, ſed nul-
lam de carne peccatrice tra
xit maculam culpe. Lec. xi.
ioan.I. Ecce q̄ tollit pctā mūdi. Ec
ce iuſt⁹ inter pctōres, mitis
īter ipios: hoc eſt quaſi agn⁹
inter lupos apparēs, etiam
peccatores ⁊ impios iuſtifi-
cādi habet poteſtatē. lc. xij.
Quō aūt pctā mūdi tollat,
quo ordine iuſtificet ipios,
I.pe.I. ap̄ls petr⁹ oſtēdit q̄ ait: Nō
corruptibilib⁹ argēto vel au
ro redēpti eſtis de vana ve-
ſtra ↄuerſatiōe patne tradi
I.cor. tiōis, ſed p̄cioſo ſāguie qua-
6.7. ſi agni icōtaminati ⁊ imacu-
heb.9. lati eſ xp̄i. Et i apocalypſi,
ioan.I. ioānes cuius eſt hoc euāge-
apoc.I liū: q̄ dilexit nos inquit ⁊ la-
uit nos a peccatis noſtris in
ſāguine ſuo. Secūdū Lucā.
luc.3. In illo tp̄e. Factū eſt cū
mat.3. baptizaret oīs pp̄ls ⁊

ieſu baptizato ⁊ orāte aptū mar.I.
eſt celū: ⁊ deſcēdit ſpūſſctūs ioan.I.
corporali ſpē ſicut colūba in
ip̄z. Et vox de celo facta eſt:
Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹: i te cō
placui mihi. Et ipſe ieſ⁹ erat
icipiēs quaſi ānoꝝ trigīta vt
putabat fili⁹ ioſeph. Qui fuit
hely. Qui fuit mathath. Qui
fuit leui. Qui fuit melchi.
Qui fuit ianne. Qui fuit io-
ſeph. Qui fuit mathathie.
Qui fuit amos. Qui fuit naū
Qui fuit hely. Qui fuit nag
ge. Qui fuit maath. Qui fuit
mathathie. Qui fuit ſemei.
Qui fuit ioſeph. Qui fuit iu
da. Qui fuit iohanna. Qui
fuit reſa. Qui fuit zorobabel
Qui fuit ſalathiel. Qui fuit
neri. Qui fuit melchi. Qui
fuit addi. Qui fuit choſam.
Qui fuit helmadā. Qui fuit
her. Qui fuit ieſu. Qui fuit
heliezer. Qui fuit iorī. Qui
fuit mathat. Qui fuit leui.
Qui fuit ſymeō. Qui fuit iu
da. Qui fuit ioſeph. Qui fuit
iona. Qui fuit eliachi. Qui
fuit melcha. Qui fuit mēna.
Qui fuit mathatha. Qui fuit
nathā. Qui fuit dauid. Qui
fuit ieſſe. Qui fuit obeth.
Qui fuit booz. Qui fut ſal-
mon. Qui fuit naaſon. Qui
fuit aminadab. Qui fuit arā
Qui fuit eſrō. Qui fuit pha
res. Qui fuit iude. Qui fuit
iacob. Qui fuit iſaac. Qui
fuit abrahe. Qui fuit thare.
Qui fuit nachor. Qui fuit ſe
ruch. Qui fuit ragau. Qui
fuit phaleg. Qui fuit heber.

Qui fuit ſale. Qui fuit chaı=
nã. Qui fuit arphaxat. Qui
fuit ſem. Qui fuit noe. Qui
fuit lamech. Qui fuit matu=
ſale. Qui fuit enoch. Qui
fuit iareth. Qui fuit mala=
leel. Qui fuit chainam. Qui
fuit enos. Qui fuit ſeth. Qui
fuit adã. Qui fuit dei. Jeſus
aũt plenꝰ ſpũ ſctõ regreſſus
eſt a iordane. Amẽ. Te decet.
3. Coll. Deꝰ q̇ ho. In lau. ã. Ue
terẽ hoies renouãs ſaluator ve
nit ad baptiſmũ vt naturã q̄ cor
rupta eſt, ꝑ aquã recuparet: icor
ruptibili veſte circum amictãs
nos. vij. cõ. Surge il. ℟. Re=
ges tharſis. ℣. Oẽs de ſab. Ad
bñꝰ. ã. Precurſor ioannes exul
tat in iordane baptizato dño fa
cta eſt orbis trarꝫ exultatio: fa=
cta eſt pctõꝝ nrõꝝ remiſſio ſan
ctificãs aquas, ipſi oẽs clamemꝰ
miſerere nobis. vij. col. Deꝰ q̇
ho. Ad. j. ã. Te qui i ſpũ ꝛ igne
purificas hũana ↄtagia deũ ꝛ re
dẽptorẽ oẽs glĩficamꝰ. vij. Ad
iij. ã. Baptiſta ↄtremuit ꝛ nõ au
det tãgere ſctm̃ dei ṽticẽ ſed cla
mat cũ tremore ſctifica me ſalua
tor. vij. Ad. vj. ã. Caput draco
nis ſaluator ↄtriuit i iordãe flu
mie, ab eiꝰ ꝑtãte oẽs eripuit. vij
Ad. ix. ã. Magnũ myſteriũ de=
claraẽ hodie qꝛ creator oĩꝫ i ior
dãe expurgat facinora. vij. Le
tera ſicut i die. Ad magr̃. ã.
Fõtes aquaꝝ ſãctificati ſũt xp̃o
12. apparẽte i glĩa orbis trarꝫ. hau
rite aquas de fõte ſaluatoris ſã
ctificauit eñ nũc oẽm creaturã
xp̃s deus nr̃. viij. ¶ Sab. añ. j.
do. poſt oct. epi. Ad veſ. cp̃.
Bñdictꝰ deꝰ. vt i pſal. ℟. Deꝰ
qui ſedes. hyꝰ. Deꝰ crea. ℣. Ue
ſptina. Ad mag̃. ã. Frẽs ↄfor 2. ti. 2.
tamini in grã dei que eſt in xp̃o
ieſu dño nr̃o, allã. viij. Colla.

OMnĩpõs ſempiterne deꝰ
qui celeſtia ſimul ꝛ ter=
rena moderarꝫ: ſupplicatio
nes pp̃li tui clemẽter exau=
di: ꝛ pacẽ tuã nr̃is ↄcede tẽ=
poribus. p. ¶ Do. j. poſt oct.
epipha. Inuit. hyꝰ. ã. ps. ℣.
vt in pſalterio. Lectio. j.

SCimꝰ ꝙ lex ſpũalꝫ eſt, ro. 7.
ego aũt carnalꝫ ſũ ve=
nũdatꝰ ſub pctõ. Qð eñ ope
ror nõ itelligo. Nõ eñ ꝙ vo=
lo hoc ago: ſed ꝙ odi illud fa
cio. Si autẽ ꝙ nolo illud fa=
cio; conſentio legi qm̃ bona
eſt. ℟. Dñe ne in ira tua argu= pſalm.
as me, neqꝫ in furore tuo corri= 6.
pias me: Miſerere mihi dñe qm̃
infirmꝰ ſum. ℣. Timor ꝛ tremor pſalm.
venerunt ſup me ꝛ contexerunt 54.
me tenebre ꝛ dixi. Miſe. lc. ij.

NUnc aũt iã nõ ego ope ro. 7.
ror illud: ſed ꝙ habitat
i me pctm̃. Scio eñ qꝛ nõ ha
bitat in me, hoc eſt in carne
mea, bonũ. Nã velle adiacet
mihi: ꝑficere aũt bonũ nõ in=
uẽio. ℟. Deꝰ qui ſedes ſup thro pſalm.
num ꝛ iudicas equitatẽ, eſto re 9.
fugium pauperꝝ in tribulatiõe.
Q: tu ſolus laborẽ ꝛ dolorẽ cõ=
ſyderas. ℣. Tibi enim dereli=
ctus eſt pauper: pupillo tu eris
adiutor. Quia tu. Lectio. iij.

NOn eñ qð volo bonũ ro. 7.
hoc facio: ſed qð nolo
malũ hoc ago. Si aũt ꝙ no=
lo illud facio, nõ ego operor

illud:ſꝫ ꝙ habitat in me pec
pſalm. catū. ℞. A dextrꝭ eſt mihi dñs
15. ne ꝯmouear. Propt̃ hoc dilata=
tū eſt cor meū, ⁊ exultauit ligua
mea. ℣. Dñs pars hereditatis
mee ⁊ calicꝭ mei tu es q̃ reſtitues
hereditatē meā mihi. Pro. L. iiij
ro. 7. I Nuenio igit̃ legē volē
ti mihi facere bonum
qm̄ mihi malū adiacet. Cō=
delector enim legi dei ſcd̄m
interiorē hominē. Uideo au
tē aliā legē in mēbris meis
repugnātē legi mētis mee ⁊
captiuantē me in lege pec=
cati que eſt in mēbris meis.
pſalm. ℞. Notas mihi feciſti dñe vias
15. vite adimplebis me leticia cum
vultu tuo: Delectatio in dexte=
ra tua vſq; in finē. ℣. Conſerua
me dñe qm̄ in te ſperaui: dixi
domino, deus meus es tu. De.
¶ In. ij. noct̃. vt in pſal. lc. v.
ro. 7. I Nfelix ego hō q̃s me li
berabit de corpe mortꝭ
hui⁹: Gr̃a dei p ieſum xp̄m
dñꝫ nr̄m. Igit̃ ego ipſe mēte
ſeruio legi dei, carne aūt le=
pſalm. gi peccati. ℞. Diligam te dñe
17. ℣tus mea: Dñs firmamētū meū
⁊ refugiū meū. ℣. Laudans in=
uocabo dñꝫ ⁊ ab inimicis meis
ſaluus ero. Domi. Lectio. vj.
ro. 8. N Ihil ergo nūc dānatio
nis eſt his q̄ ſunt ī xp̄o
ieſu: q̄ nō ſm carnē ambulāt,
lex enim ſpūs vite in chriſto
ieſu liberauit me a lege pcti
pſalm. ⁊ mortis. ℞. Dñi eſt t̃ra ⁊ ple
23. nitudo ei⁹. Orbꝭ t̃rax ⁊ vniuer=
ſi q̄ habitāt ī eo. ℣. In manu ei⁹
ſunt oēs fines terre: ⁊ altitudi=
nes mōtiū ipſi⁹ ſunt. Or. lc. vij.

N Am ꝙ īpoſſibile erat ro. 8.
legi in quo infirmabat̃
p carnē: de⁹ filiū ſuum mittēs
in ſimilitudinē carnꝭ pcti de
pctō dānauit pctūm ī carne:
vt iuſtificatio legis īpleret̃ ī
nobis: q̄ nō ſecundum carnē
ābulam⁹, ſed ſcd̄m ſpiritū.
℞. Ad te dñe leuaui aīaꝫ meā. pſalm.
De⁹ me⁹ ī te cōfido nō erubeſcā. 24.
℣. Neq; irrideāt me inimici mei:
etenim vniuerſi q̄ ſuſtinēt te nō
confundent̃. Deus. Lec. viij.
Q Ui enim ſcd̄m carnem ro. 8.
ſunt, q̄ carnis ſunt ſa=
piunt: Qui ℣o ſm ſpiritum,
q̄ ſunt ſpūs ſētiunt. Nā pru=
dētia carnꝭ mors eſt: pruden
tia autem ſpirit⁹, vita ⁊ pax:
qm̄ ſapientia carnꝭ inimica
eſt deo. Legi ei dī nō eſt ſub
iecta: nec ei poteſt. Qui autē
in carne ſunt, deo placere nō
poſſunt. Uos autem ī carne
nō eſtꝭ: ſed ī ſpū: ſi tm̄ ſpūs dī
habitat ī vobꝭ. ℞. Audiā dñe pſalm.
vocē laudis tue. Ut enarrē vni= 25.
uerſa mirabilia tua. ℣. Dñe di
lexi decorē domus tue: ⁊ locū ha
bitatiōis gl̃ie tue. Ut. Ad cāt.
vt in pſalt̃. Scd̄m ioannem.
I N illo tp̄e. Nuptie fa= ioan.
cte ſunt in chana gali=
lee: ⁊ erat mr̄ ieſu ibi. Uoca
t⁹ eſt autē ieſus, ⁊ diſcipuli
eius ad nuptias. Et reliqua.
Ome. l. eiuſ. ve. be. pr̄i. l. ix.
Q D dñs nr̄ atq; ſaluator ad in ca
nuptias vocat⁹, nō ſolū veni ioan.
re, ſꝫ ⁊ miraculū ibidē, q̄ ꝯui
uas letificaret, facere dign̄t⁹
eſt: exceptꝭ celeſtiū ſacramē
tox figuris, etiā iuxta literā

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

fidē recte credētiū ꝯfirmat.
℟. Quā magna multitudo dul
cedinis tue dñe. Quā abſcōdi=
ſti timētib⁹ te. ℣. Perfeciſti eis
qui ſperant in te dñe in ꝯſpectu
filioꝝ hominum. Quā. Lec.x.
P Orro taciani ⁊ mar=
tiōis, ceteroꝛūqꝫ, qui
nuptiis detrahunt, pfidia ꝗꝫ
ſit dānabilꝫ inſinuat. Si em̄
thoꝛo īmaculato, ⁊ nuptiis
debita caſtitate celebꝛatis
culpa ineſſet, nequaꝗꝫ dñs
ad eas venire, neqꝗꝫ eas ſi=
gnoꝝ ſuoꝝ initiis cōſecrare
voluiſſet. ℟. Afflicti ꝓ pecca=
tis noſtris quotidie cū lachꝛy=
mis expectemus finē nr̄ꝫ: doloꝛ
coꝛdis nr̄i aſcēdat ad te dñe. Ut
eruas nos a malis q̄ innouant
i nobis. ℣. Dñe de⁹ iſrael exau
di p̄ces nr̄as ⁊ aurib⁹ pcipe dolo
rem coꝛdis nr̄i. Ut. Lectio.xj.
N Unc aūt, qꝛ bona eſt ca
ſtitas ꝯiugalis melioꝛ
ꝯtinentia vidualis, optima
pfectio ṽginalis, ad ꝯpꝛobā
dā omniū electionē graduū,
diſcernēdū tamē meritū ſin=
guloꝝ ex intemerato marie
ṽginis vtero naſci dignat⁹
eſt: a pꝛophetico anne vidue
oꝛe, mox nat⁹ bñdicit: a nu=
ptiaꝝ celebꝛatoꝛib⁹ iam iuue
nis inuitat: ⁊ hos ſue p̄ſētia
ṽtutis honoꝛat: ſed ⁊ altioꝛ
eſt celeſtiū leticia figurarū.
℟. Pctā mea dñe ſicut ſagitte
īfixa ſunt i me: ſed anꝗꝫ vulnera
generēt i me, Sana me dñe me
dicamēto penitētie de⁹. ℣. Qm̄
iniqtatē meā ego cognoſco: ⁊ deli
ctū meū coꝛā me ē ſp. Sa. Lc.xij
M Iracula nāqꝫ factur⁹
in terra dei fili⁹ venit
ad nuptias: vt ipſū ſe eſſe do
ceret de quo ſub typo ſolis
pſalmiſta p̄cinit. In ſole po= pſalm.
ſuit tabernaculū ſuū: Et ip̄e 18.
tanꝗꝫ ſpōſus ꝓcedēs de tha
lamo ſuo: exultauit vt gy=
gas ad currēdā viam: a ſum
mo celo egreſſio ei⁹, ⁊ occur
ſus ei⁹ vſqꝫ ad ſummū eius.
Qui ⁊ ipſe quodā loco de ſe
ſuiſqꝫ fidelib⁹ ait: Nūqd poſ
ſunt filij ſpōſi lugere, ꝗꝫdiu mat. 9.
cum illis eſt ſponſus? Ue=
niēt autē dies cum auferet
ab eis ſpōſus, ⁊ tunc ieiuna
bunt. ℟. Abſcōdi tanꝗꝫ aurum
peccata mea: ⁊ celaui i ſinu meo
iniqtatē meam. Miſerere mei pſalm.
de⁹ ſcdm magnam miam tuam. 50.
℣. Tibi ſoli peccaui: ⁊ malū co=
ram te feci. Miſe. Scdꝫ Ioā.
I N illo tpe. Nuptie fa= ioan. 2
cte ſunt in chana gali=
lee: ⁊ erat mr̄ ieſu ibi. Uoca
tus eſt autē ieſus ⁊ diſcipuli
ei⁹ ad nuptias. Et deficiēte
vino dixit mr̄ ieſu ad eū: vi=
num non habent. Et dicit ei
ieſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt
mulier? Nōdum venit hoꝛa
mea. Dicit mr̄ ei⁹ miniſtris:
Qdcūqꝫ dixerit vobꝫ facite.
Erāt aūt ibi lapidee hydꝛie
ſex poſite ſm purificationē
iudeoꝝ capiētes ſingule me
tretas binas vel ternas. Di
cit eis ieſus: iplete hydꝛias
aqua. Et ipleuert eas vſqꝫ
ad ſummum. Et dicit eꝫ ieſ⁹:
Haurite nunc: ⁊ ferte archi=
triclino. Et tulert. Ut autē

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

guſtauit architriclinꝰ aquā
vinū factā ⁊ nō ſciebat vnde
eſſet: miniſtri aūt ſciebant q̇
hauſerāt aquā: vocat ſpōſū
architriclinꝰ ⁊ dixit ei: Ois
hō primū bonū vinū ponit:
⁊ cū inebriati fuerint, tūc id
ꝙ deteriꝰ eſt. Tu aūt ſerua=
ſti bonū vinum vſqꝫ adhuc.
Hoc fecit initiū ſignoꝝ ieſꝰ
in chana galilee ⁊ manifeſta
uit glīaꝫ ſuā. Et crediderūt
in eū diſcipuli eiꝰ. Amē. Te
decet. Coll. Oīps ſēpiterne
deus. In lau. vt in pſalt. Ad
Ioan. 2 bn̄ꝰ. ā. Nuptie facte ſūt in cha=
na galilee ⁊ erat ibi ieſus ⁊ ma
ria mr̄ eiꝰ. j. Coll. Oīps ſem.
deꝰ. Ad. j. ⁊ ceteras hor̄. vt i
pſalterio. Ad mag. ā. Deficiē
eodē. te vino iuſſit ieſus impleri hy=
drias aquā: q̄ in vinū conuerſa
eſt, all'a. j. Coll. Oīps ſēpit̄ne
deꝰ. ¶ Fer̄. ij. poſt octa. epi=
pha. ⁊ reliqs ferīs. Inuita.
hyꝰ. ā. pi. ℣. ⁊ cetera oīa vt i
pſalt. Lec. ꝑ hebdomadā q̄=
re īfra poſt ſeqntia ℟ia: que
quidē ℟ia dicūtur in feriali
officio vſqꝫ ad. lxx. ¶ Fer̄. ij.
pſalm. ℟. Bn̄dicā dn̄m in oī tp̄e. Sēp
33. laus eius in ore meo. ℣. In dn̄o
laudabiť aīa mea: audiāt man=
ſueti ⁊ letenť. Sēper. ℟. Dele=
ctare in dn̄o. Et dabit tibi peti
pſalm. tionē cordis tui. ℣. Reuela dn̄o
36. viā tuam ⁊ ſpera in eo ⁊ ipſe fa
pſalm. ciet. Et. ℟. Auribus ꝑcipe dn̄e
38. lachrymas meas. Ne ſileas a
me, remitte mihi qm̄ incola ego
ſum apud te ⁊ peregrinꝰ. ℣. Di
xi cuſtodiā vias meas vt nō de
linquam in lingua mea. Ne. In
ij. nocť. ⁊ deīceps vt in pſal.
ꝑter coll. q̄ diceť de do. cur=
rēte. ¶ Fer̄. iij. ℟. Ne ꝑdide
ris me dn̄e cū iniq̄tatibꝰ meis:
Neqꝫ in finē iratꝰ reſerues mala
mea. ℣. Miſerere mei deꝰ miſe pſalm.
rere mei qm̄ in te cōfidit anima 56.
mea. Neqꝫ. ℟. Paratū cor meū eodē.
deꝰ paratū cor meum. Cātabo ⁊
pſalmum dicā dn̄o. ℣. Exurge
glīa mea exurge pſalteriū ⁊ ci= eodē.
thara exurgā diluculo. Cā. ℟.
Adiutor meꝰ tibi pſallā: qꝛ deꝰ pſalm.
ſuſceptor meus es. Deus meus 58.
mīa mea. ℣. Eripe me de inimi
cis meis deꝰ meus ⁊ ab inſurgē
tibus in me libera me. Deus.
¶ Fer̄. iiij. ℟. Exaudi deꝰ dep̄ pſalm.
cationē meā: intēde orōni mee. 60.
A finibus t̄re ad te clamaui. ℣.
Dū anxiareť cor meū in petra
exaltaſti me ⁊ ꝺduxiſti me. A fi.
℟. Deus in te ſꝑaui dn̄e nō ꝯfū pſalm.
dar i etn̄ū. In tua iuſticia libera 70.
me ⁊ eripe me. ℣. Eſto mihi in
deū ꝓtectorē ⁊ in locū munitū
vt ſaluū me facias. In tua. ℟.
Repleať os meū laude vt hym eodē.
nū dicā glīe tue tota die magni
ficentiā tuā, noli me ꝓiicere in
tp̄e ſenectutꝫ. Dū defecerit vtꝰ
mea deus meus ne derelinquas
me. ℣. Gaudebūt labia mea dū eodē.
cātauero tibi, ⁊ aīa mea quā re
demiſti. Dū. ¶ Fe. v. ℟. Gau=
debūt labia mea dū cātauero ti eodē.
bi. Et anima mea quā redemi=
ſti dn̄e. ℣. Sed ⁊ lingua mea me pſalm.
ditabiť iuſticiā tuā, tota die lau 72.
dē tuā. Et. ℟. Mihi autē adhe
rere deo bonum eſt. Ponere in
dn̄o deo ſpem meā. ℣. Fiat cor pſalm.
meum immaculatum vt nō cō= 118.